

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 499 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 16 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2008

1 ΕΥΡΩ

Ο ΚΥΒΟΣ

ΕΡΡΙΦΘΗ

Η Κοινωνική
Ασφάλιση
(και πάλι)
στο
απόσπασμα

**Αν όχι εμείς, ποιος
Αν όχι τώρα, πότε**

?

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918) 16/2/1883: Εκδόση πρώτου ΦΕΚ 16/2/1968: Εκτέλεση "δράκου του Σείχ Σου" Αριστείδη Παγκρατίδη 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 16/2/1959: Ο Φιντέλ Κάστρο ανακηρύσσεται πρόεδρος της Κούβας 16/2/1921: Συγκρούσεις μεταξύ στρατού και εργατών στο Βόλο 16/2/1933: Σοβαρά επεισόδια μεταξύ αστυνομικών και εργατών με 100 νεκρούς-τραυματίες (Θεσσαλονίκη) 16/2/1994: Η Αθήνα επιβάλλει οικονομικό αποκλεισμό στα Σκόπια με αποτέλεσμα παραπομπή της στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο 16/2/2003: Εκλέγεται από τον πρώτο γύρο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας ο Τάσος Παπαδόπουλος (αντικαθιστά τον επί 14ετία πρόεδρο Γλαύκο Κληρίδη) 16/2/1600: Θάνατος Giordano Bruno στην πυρά 17/2/1908: Θάνατος Τζερόνιμο, αρχηγού των Απάτσι 17/2/1982: Καθιέρωση πολιτικού γάμου στην Ελλάδα 17/2/1972: Βόμβες της ΑΑΑ σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών σε Κηφισιά και Πολιτεία 17/2/1929: Γέννηση Yasser Arafat 17/2/1996: Θάνατος Μιχάλη Ράπτη (Πάμπλο) 17/2/1979: Η Κίνα εισβάλλει στο Βιετνάμ 18/2: Ζάμπια: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965) Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 18/2/1952: Ελλάδα και Τουρκία προσχωρούν στο ΝΑΤΟ 18/2/1961: Σύλληψη 89 χρονου Μπέρτραντ Ράσελ ως ταραχοποιού σε αντιπυρηνική διαδήλωση (Λονδίνο)-φυλακίζεται για μία βδομάδα 18/2/1884: Η αστυνομία καταστρέφει όλα τα αντίτυπα του βιβλίου "Αυτά που πιστεύω" του Λέοντα Τολστόι (Μόσχα) 18/2/1890: Γέννηση Boris Pasternak 18/2/1903: Γέννηση Nikolaj Podgorny 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Ισχυρή έκρηξη βόμβας ακροδεξιών στα γραφεία Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχιάτρου Μάριου Μαρατόου ("Επαναστατική Αλληλεγγύη") 19/2/1997: Θάνατος Deng Xiaoping (92 χρ) 19/2/1961: Η Αλβανία αποκηρύσσει τον σοβιετικό ρεβιζιονισμό 20/2/1932: Η Σοβιετική Ένωση αφαιρεί την ρωσική υπηκοότητα από τον Τρότσκι 20/2/1973: Βόμβες της ΕΑΝ σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Παλιό Φάληρο) 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη Στασινόπουλου (Πειραιώς) 20/2/1904: Γέννηση Aleksei Kosygin 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας (Unesco) - Ημέρα ξεναγών - Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων-εθνικού πένθους (1952) 21/2/1848: Εκδόση "Κομμουνιστικού Μανιφέστου" (Μαρξ - Ενγκελς) 21/2/1965: Δολοφονία Μάλκομ-Χ 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής (4.000 φοιτητές) 21/2/1985: Εκτέλεση Νίκου Μομφεράτου (17Ν) 21/2/1960: Ο Φιντέλ Κάστρο κρατικοποιεί όλες τις κουβανικές επιχειρήσεις 21/2/1969: Ανοίγμα καζίνο "Μον Παρνές" 21/2/1972: Συνάντηση Μάιο-Νίζον 21/2/1852: Θάνατος Nikolai Gogol 21/2/1984: Θάνατος Michail Sholochov 22/2: Ημέρα προσκοπισμού - Ινδία: Ημέρα μητέρας 22/2/480 π.Χ.: Ναυμαχία Σαλαμίνας 22/2/1973: Εκρήξη στο πεδίο Αρεως - τραυματισμός δύο περαστικών 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα ΠΕΣΙΝΕ (Ιλίσια).

● Οσες φορές και να φωνάζουν οι Πασόκοι «δεν είμαστε ίδιοι με τη ΝΔ», δεν πείθουν ούτε τον εαυτό τους ●●● Λέει-λέει ο Γιωργάκης, τσουπ πετάγεται ένας Μαλέσιος και του γκρεμίζει τον πύργο που έχτισε ●●● Αντε τώρα να παίρνεις τα κουβαδάκια σου και να πηγαίνεις σε άλλη παραλία ●●● Τι μαρτύριο κι αυτό ●●● Να σε δέλει η μαμά σου πρωθυπουργό και κανείς στη χώρα να μη συμμερίζεται τον πόδο της ●●● Γελάνε, ρε αγρείοι, με τον πόνο της μάνας; ●●● Θρίαμβος του Μεσσηνιά και της στήλης ●●● Κατέρρευσαν οι σκευωροί ●●● Ακούς εκεί να τον απειλούν ότι θα του βγάλουν φωτογραφία με κοστούμι και γυναίκα ●●● Πώς τον δέλατε, ρε, με στρινγκάκι και στα τέσσερα; ●●● Αντε να δούμε πόσο θα ζήσει ο νεοεκλεγείς, για να 'ρθει η ώρα του δικού μας ●●● Που βάδιζε καμαρωτός-καμαρωτός και άνοιξε δρόμο για τον Ιερώνυμο, σαν να 'λεγε ●●● «Τον βλέπετε; εγώ τον έβγαλα» ●●● Πάντως,

με γκαντεμιά ξεκίνησε ο Ιερώνυμος ●●● Ξέρεις τι είναι να εκλέγεται αρχιεπίσκοπος και να σου κλέβει όλη τη δόξα η... Ζαχοπουλειάδα; ●●● Λίγο πονηροί να ήταν οι δεσποτάδες, θα 'πρεπε να κοιτάζον το καλεντάρι και να βάλουν άλλη μέρα την εκλογή ●●● Εμείς τώρα πρέπει να πιστέψουμε ότι, επειδή πήγε ο Γιωργάκης στην παρουσίαση του βιβλίου του Μπένι, ξαφνικά αγαπήθηκαν; ●●● Ισα-ίσα, πιο πολύ γελάει τώρα ο κόσμος μαζί τους ●●● Αυτή τη μετα-αντιπροσωπευτική δημοκρατία, πάντως, εγώ δεν την κατάλαβα ●●● Κά-

τι σε μετα-μοντέρνο φέρνει ●●● Η πλάκα είναι πως μέχρι τις 11 Νοέμβρη ο Μπένι κατηγορούσε τον Γιωργάκη για... μεταμοντέρνα ασάφεια ●●● Ενώ η δική του μετα-αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι μες στη σαφήνεια ●●● Ακόμη και ο Βέλτσος έχει πρόβλημα με τον όρο ●●● Πάντως, σε διαπροσωπικό επίπεδο υπήρξε αναμφισβήτητη πρόοδος ●●● Για πρώτη φορά μετά την 11η Νοέμβρη ο Μπένι απεκάλεσε τον Γιωργάκη «πρόεδρο» ●●● Εμφανώς συγκινημένη η βουλευτής Χριστοφιλοπούλου προέβη σε βαρυσήμαντη δήλωση

●●● «Είμαστε όλοι ΠΑΣΟΚ» ●●● Κι εμείς είμαστε ΑΕΚ, μαντάμ, αλλά αμφιβάλλουμε αν θα πάρουμε και φέτος την κούπα ●●● Γ' αυτό και εσχάτως το φιλοβουλώνουμε ●●● Ο θρίαμβος της τηλεοπτικής δημοκρατίας και του εναλλακτικού lifestyle στο συνέδριο του ΣΥΝ ●●● Αν υπάρχει αντίλογος, ευχαρίστως να τον συζητήσουμε ●●● Αντίλογος ουσίας, όμως, όχι κραυγές και κούφιος βερμπολισμός ●●● Γιατί εμείς συζητάμε μόνο με όρους πολιτικής και ιδεολογικής αντιπαράθεσης ●●● Επειδή, όμως, αυτοί αρέσκονται στα αποφθέγματα, τους υπενθυμίζουμε το φυσικό νόμο που αφορά το μυρμηγκί που βγάζει φτερά ●●● Πάγκαλος: ο μέγας ευεργέτης του ΣΥΝ ●●● Αντε όμως να του βάλει φίμωτρο ο Γιωργάκης ή οποιοσδήποτε άλλος στο ΠΑΣΟΚ ●●● Το ΠΑΣΟΚ απαντά στον Τσίπρα με Πάγκαλο κι ο Περισσός με Μαϊλίη ●●● Τουτέστιν, χαμένοι από χέρι και οι δύο στην τηλεοπτική αρένα ●

◆ Για να στεριώσει ως αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ, μάλλον θα πρέπει να ολοκληρώσει τη δεύτερη θητεία του ο Καραμανλής. Διότι ακόμη, το μόνο εύκολο για την κυβέρνηση είναι να ανασύρει ένα χαρτί της πασοκικής περιόδου και να τους αδειάζει. Όπως έκανε ο Καραμανλής με την επερώτηση του Γιωργάκη για τις λιθανθρακικές μονάδες. Τι να πουν μετά οι Πασόκοι; Κατέφυγαν στις γελοιοότητες, υποστηρίζοντας ότι τότε που έγινε η ερώτηση βουλευτών του ΠΑΣΟΚ τα πράγματα ήταν αλλιώς και στο μεταξύ προτίθονταν να αλλάξουν τη θέση τους στα περιβαλλοντικά δεδομένα του Μπαλί και του Κιότο!

◆ Η αγαπημένη ταινία του Ζαχόπουλου ήταν το «Μόνος στο σπίτι», όπως κατέθεσε η σύζυγός του! Βέβαια, το πολιτιστικό του «μπαγκράουντ» το είχαμε καταλάβει και από τη στενή του σχέση με τον σκηνοθέτη Γ. Μυλωνά (ξέρετε, τον δημιουργό αριστουργημάτων όπως «Η γκομενάρα απ' το Μέτσοβο», «Ξεσκυνηγός» κ.λπ.), όμως η μαρτυρία της συζύγου του είναι

χαρακτηριστική. Ο άνθρωπος έβλεπε και ξανάβλεπε ένα χολιγουντιανό σκουπίδι, προορισμένο για παιδιά! Το σημειώνουμε επειδή είναι πολλοί που παρουσίασαν τον Ζαχόπουλο ως ένα βαθιά μορφωμένο και πολιτισμένο άνθρωπο.

◆ Το διαβάσαμε στο «Ποντίκι» και σας το μεταφέρουμε. Στα μέσα Γενάρη, ο πρύτανης του πανεπιστημίου της Σαππέντζα προσκάλεσε τον πάπα να παραστεί και να μιλήσει σε μια από τις γνωστές φιέστες που οργανώνουν τα πανεπιστήμια. 60 ερευνητές από το χώρο των φυσικών επιστημών έστειλαν επιστολή στον πρύτανη, με την οποία εξέφραζαν την έκπλη-

ξη τους για την πρόσκληση του πάπα, ο οποίος αποδεδειγμένα αντιστρατεύεται την έρευνα και την ανεξαρτησία των φυσικών επιστημών έναντι της Εκκλησίας. Τη σκυτάλη πήραν οι φοιτητές που γέμισαν το πανεπιστήμιο με πανό και κατέλαβαν το αμφιθέατρο, στέλνοντας μήνυμα στον πάπα να μη τολμήσει να πατήσει το πόδι του. Οπερ και εγένετο. Ο πάπας έμεινε στο Βατικανό κι έστειλε την ομιλία του ταχυδρομικά. Αντε και στα δικά μας.

◆ «Εμένα μου θυμίζει τον Ρίγκαν: είναι πολύ δύσκολο να καταλάβει κανείς τι θέλει να πει αυτός ο άνθρωπος...», δηλώνει ο διάσημος Νόαμ Τσόμσκι («Το Βήμα»). Ο πολυδιαφημι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

σμένος εκπρόσωπος του ριζοσπαστισμού, ο οπαδός των κινημάτων (έτσι δεν παρουσιάζεται ο καθηγητής Τσόμσκι) δυσκολεύεται να καταλάβει την πολιτική ενός ανθρώπου που διεκδικεί την προεδρία της μεγαλύτερης ιμπεριαλιστικής δύναμης του πλανήτη. Αν αυτό δε λέγεται καλλιέργεια

αυταπατών, πώς λέγεται; Μήπως πολιτική μωυπία του Νόαμ Τσόμσκι;

◆ Απορούν κάποια ορφανά του εκσυγχρονισμού και δυσανασχετούν κάποιοι κυριλέ εθνικιστές με την κωλοτούμπα του Σημίτη, που από οπαδός της ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ μετατράπηκε σε οπαδό της «ειδικής» σχέσης, που υποστηρίζουν η Μέρκελ και ο Σαρκοζί. Προς τι η έκπληξη, όμως; Ευρωπαϊκό ρόλο αναζητά εδώ και χρόνια ο Σημίτης, οι γαλλογερμανοί μπορούν να του τον δώσουν. Κάθε αστός πολιτικός το ίδιο θα έκανε στη θέση του. Διότι οι κωλοτούμπες είναι βασικό συστατικό της αστικής πολιτικής.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σας το λέω ευθέως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Για όποιον γνωρίζει στοιχειωδώς -αφήνω το πολιτικό σκέλος που είναι αυταπόδεικτο για το πού βρίσκεται το πρόβλημα και φάνηκε τις προηγούμενες ημέρες- αν θέλουμε την αλήθεια, δεν πρέπει να συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή. Αν θέλουμε το κουκούλωμα, τότε πρέπει να συσταθεί Εξεταστική Επιτροπή.

Προκόπης Παυλόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Μπορεί πρόσκαιρα το κλίμα να «εκτονώνεται» - αλλά τα κατά καιρούς κουκουλώματα (υποκλοπές, εξοπλιστικά Ρωσίας, «κουμπάρου», δομημένα ομόλογα, Ζαχοπουλιάδα, ίσως και Siemens...) δεν αποκλείεται κάποια στιγμή να... αυταναρφεθούν. Και η έκρηξη θα αφήσει πολλά συντρίμια...

Θ. Οικονομόπουλος
(Καθημερινή)

Στα 652,6 εκατ. ευρώ διαμορφώθηκαν τα κέρδη της Τράπε-

ζας Πειραιώς το 2007, σημειώνοντας αύξηση 50% σε σχέση με τα 434,6 εκατ. ευρώ του 2006 και ξεπερνώντας τις προβλέψεις των αναλυτών.

Ημερησία

Η επιχειρηματικότητα είναι πράγματι το κλειδί για το μέλλον. Η αυθύπαρκτη επιχειρηματική δράση των δημιουργικών δυνάμεων μίας κοινωνίας αποτελεί την κινητήρια δύναμη για την εξέλιξη. Και η σύγχρονη επιχείρηση είναι η κοινωνική οργάνωση που

συνδυάζει καλύτερα και πιο αποδοτικά όλα τα απαραίτητα συστατικά της προόδου: ανθρώπινο δυναμικό, γνώση, καινοτομία, τόλμη, αποτελεσματικότητα»

Δ. Δασκαλόπουλος
(πρόεδρος ΣΕΒ)

Ελεύθερος είναι πλέον ο αστυνομικός-βασανιστής της Ομόνοιας, ο οποίος το περασμένο καλοκαίρι «πάγωσε» την κοινή γνώμη όταν αποκαλύφθηκε το βίντεο που έδειχνε να πρωταγωνιστεί σε ξυλοδαρμούς με θύματα αλλοδαπούς κρατούμενους. Μάλιστα όπως όλα δείχνουν, ο Ν.Τ. θα πέσει «στα μαλακά», αφού οι

αρχικές κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος για βασανισμούς και σωματικές βλάβες, με βούλευμα που εξεδόθη πριν από μερικές ημέρες άλλαξαν και έγιναν απλώς «προσβολή προσωπικότητας».

Πρώτο Θέμα

Αυτοί που γνωρίζουν λένε ότι θα εντοπιστούν εταιρείες στις οποίες κατατέθηκαν χρήματα, δύσκολα όμως πρόσωπα. Επισημαίνουν όμως ότι οι ημερομηνίες της κατάθεσης των μισών οι οποίες θα ανακαλυφθούν θα είναι καταλυτικές (...) θα διαχθούν πολιτικά πρόσωπα; Η απάντη-

ση είναι όχι (...) γιατί ο κ. Βουρλούμης έστειλε εξώδικο στη Siemens και ζητά εξηγήσεις; (...) διότι ο ΟΤΕ είναι εισηγμένος στο χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης και αντιμετωπίζει θεωρητικά τον κίνδυνο να μείνει η μετοχή του έξω από το ταμπλό. Στην πραγματικότητα οι σύμμαχοί μας στις ΗΠΑ με εμπροσθοφυλακή την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, μας πιέζουν με τον ΟΤΕ ώστε να εξασφαλίσουν συμβόλαια σε άλλους τομείς. Καπιταλισμός αγαπητοί!»

Μ. Κοττάκης (Ελ. Τύπος)

■ Γελοιότητες

Φαίνεται πως ο υπουργός Ανάπτυξης Χ. Φώλιας έχει βολθεί να πάρει το βραβείο πολιτικής γελοιότητας. Αφού προ καιρού μας ανακοίνωσε πως θα κόψει τα χέρια των κερδοσκόπων και μεις βλέπουμε τις μεν τιμές να τραβούν την ανηφόρα, τους δε καπιταλιστές να κυκλοφορούν... αρτιμελείς, τώρα γύρισε την πλάκα και ρίχνει την ευθύνη για την ακρίβεια σε μας! Η πιο πρόσφατη δήλωσή του διεκδικεί επάξια βραβείο παπαριάς, αφού σύμφωνα μ' αυτή, η ακρίβεια μοιάζει με το... τανγκό, χρειάζονται δύο για να λειτουργήσει, ο πωλητής και ο αγοραστής! Κάλεσε, λοιπόν, τους καταναλωτές «να επιβραβεύουν τον καλό και να τιμωρούν τον κακό έμπορο»!

Αυτό το παραμύθι έχει γίνει πια βαρετό. Σημειώνουμε, λοιπόν, για μια ακόμη φορά, πως η μοναδική άμυνα που έχουν οι εργαζόμενοι απέναντι στην ακρίβεια (που αποτελεί φυσική τάση του καπιταλισμού και όχι βίσιμο κάποιων κερδοσκόπων) είναι ο αγώνας για την αύξηση των μισθών και των μεροκάματων.

■ Ξεζούμισμα

Η Eurobank των Λάτσηδων είναι η πρώτη τράπεζα που δημοσίευσε ισολογισμό για το 2007. Απ' αυτόν προκύπτει ότι τα καθαρά κέρδη (μετά τους φόρους) από 644 εκατ. ευρώ το 2006 εκτινάχτηκαν στα **851 εκατ. ευρώ** το 2007, σημειώνοντας αύξηση **32,1%**, δηλαδή υπερδωδεκάπλασια από τον επίσημο πληθωρισμό. Η τράπεζα εκτιμά ότι με ανάλογο ρυθμό θα αυξηθεί η κερδοφορία της και τα επόμενα χρόνια, προϋπολογίζοντας αύξηση 21% το 2008 (σε σχέση με το 2007) και 82% συνολικά μέχρι και το 2010.

Πώς βγαίνουν αυτά τα τεράστια κέρδη; Πρώτο, με την αποκόμιση σημαντικού τμήματος της υπεραξίας που αρπάζεται από τους εργάτες στην παραγωγή (οι τράπεζες δανειζουν τη βιομηχανία και το εμπόριο και μέσω του τόκου παίρνουν κομμάτι της υπεραξίας που μετατρέπεται σε τραπεζικό κέρδος). Δεύτερο, με την υπερεκμετάλλευση των εργαζόμενων ως πελατών τους. Δανειζοντας από τη μια με επιτόκια που είναι υπερδιπλάσια του πληθωρισμού (πιστωτικές κάρτες, κάθε είδους καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια) και δίνοντας για τις καταθέσεις ταμειυτήριου (η μορφή στην οποία κατ' ανάγκη περιορίζονται οι εργαζόμενοι για τις οικονομίες τους) με επιτόκιο κάτω από το μισό του πληθωρισμού (αρνητικό σε πραγματικές τιμές). Αυτή η ληστρική πολιτική των τραπεζών, όμως, ουδώς ενοχλεί την πολιτική εξουσία, η οποία, με δηλώσεις των διαχειριστών της, αποδίδει στους μισθούς πείνας των εργαζόμενων την ευθύνη για την άνοδο του πληθωρισμού.

■ Περιμένει να περάσει η μπόρα

Πελαγωμένη η κυβέρνηση

Τη Δευτέρα το βράδυ ο Ζούγκλας «πάτησε το κουμπί» και ακούσαμε ζωντανά τον τηλεφωνικό διάλογο του με τον Κουκοδήμο. Τον ίδιο που στην προηγούμενη εκπομπή είχαμε ακούσει διά στόματος ενός από τους δημοσιογράφους της εκπομπής του (πρέπει να 'χει και σασπένς το σίριαλ, για να αυξάνονται τα νούμερα της AGB, οπότε δίνεται με δόσεις). Πέρα από τα παιχνιδάκια που παίζει ο Ζούγκλας (τους ξεροψήνει, γράφαμε σε προηγούμενο φύλλο και όντως έτσι συμβαίνει), εκείνο που αποκαλύφθηκε από τη μαγνητοφωνημένη τηλεφωνική συνομιλία είναι πως αληθεύουν απόλυτα όσα από την πρώτη στιγμή αποκάλυψε ο Ζούγκλας για την «ειδική αποστολή» στην οποία ο Κλαδάς έστειλε τον Κουκοδήμο. Εναν άνθρωπο που θέλει να το παίζει «πατέρας του έθνους» και στη συνομιλία εμφανίζεται σαν τρομαγμένο σπουργιτάκι που αναζητά προστασία στην τρυφερή αγκαλιά του μιντιάνθρωπου. Εννοείται πως όσο αξιοθρήνητος είναι ο Κουκοδήμος, άλλο τόσο είναι και η κυβέρνηση που τον είχε στους κόλπους της αρχικά ως γενικό γραμματέα Αθλητισμού και στη συνέχεια ως βουλευτή (μη μας πουν τώρα ότι δε γνώριζαν το ποιόν του).

Όλοι περιμέναμε την επομένη την παραίτηση του Κλαδά, ίσως και του Κουκοδήμου. Περιμέναμε μια αντίδραση εκ μέρους της κυβέρνησης, η οποία έως τώρα δήλωνε πως παρακολουθεί τις εξελίξεις και περιμένει να ακούσει και αυτή το υλικό που ο Ζούγκλας ισχυριζόταν ότι διαθέτει. Και τι είδαμε; Είδαμε τον Κλαδά να καλεί τους δημοσιογράφους και αντί να τους ανακοινώνει την παραίτησή του, όπως όλοι περίμεναν, να ασχολείται με ένα παράπλευρο ζήτημα που είχε βγάλει ο Ζούγκλας στην εκπομπή του (καταγγελία κατά τον δικηγόρο Κλαδά από την οικογένεια Βασιλέλη, σχετική με αντιδικία τους με την Εθνική Τράπεζα). Σαν κάποιον που του σερβίζουν ένα πιάτο με σκατά κι αυτός διαμαρτύρεται επειδή βρήκε μια τρίχα, ο Κλαδάς έκανε μια δήλωση διάψευσης όσον του καταμαρτυρούν γι' αυτή την υπόθεση και πέρασε στο ντούκου την αποκάλυψη της μαγνητοφωνημένης συνομιλίας Κουκοδήμου-Τριανταφυλλόπουλου (!), από την οποία φαίνεται καθαρά πως ο Κουκοδήμος πήγε ως απεσταλμέ-

νος του για να του προτείνει συναλλαγή (δεν ήξερε ο θλιβρισκόταν ήδη στα μαχαίρια με τον Μαυροτρύπα συνεταίρο του και επιθυμούσε το αντίθετο απ' αυτό που του πρότεινε).

Η δήλωση Κλαδά έγινε σε συνεννόηση με το μέγαρο Μαξίμου, όπως φάνηκε από την τοποθέτηση του Ρουσόπουλου, ο οποίος την προανήγγειλε, συμπληρώνοντας ότι «δεν είναι τα πράγματα

Κλαδάς απολαμβάνει της εμπιστοσύνης του Καραμανλή και του Αλογοσκούφη), ενώ για τον Κουκοδήμο παρέστησε τον Πόντιο Πιλάτο, λέγοντας ότι έχει ανεξαρτητοποιηθεί... με δική του πρωτοβουλία. Ένας κυβερνητικός βουλευτής πηγαίνει σε μεγαλοδημοσιογράφο και του προτείνει συναλλαγή εκ μέρους κρατικού μεγαλοπαράγοντα, με άμεση προσωπική σχέση με τον πρωθυπουργό και τον στενό πυρήνα των

δεν κάνει δηλώσεις, δεν κάνει μηνύσεις και αγωγές, καταπώς το συνηθίζουν όλοι τους σε περιπτώσεις που θεωρούν ότι αδικούνται. Απλά, χώνει το κεφάλι στην άμμο σαν τη στρουθοκάμηλο και περιμένει να περάσει ο κίνδυνος. Το γιατί ο Καραμανλής δεν διώχνει τον Κλαδά μπορεί να το καταλάβει πλέον και ο πλέον αδαής.

Είναι φανερό, ότι στο μέγαρο Μαξίμου έχουν χάσει τη μπάλα. Είναι πελαγωμένοι και αδυνατούν να πάρουν οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Περιμένουν να περάσει η μπόρα, να ξεφουσκώσει η Ζαχοπουλειάδα, για να γλείψουν μετά τις πληγές τους. Ετσι, όμως, μένουν ακόμα πιο έκθετοι στα μάτια του ελληνικού λαού και ο Καραμανλής χάνει οριστικά το φωτοστέφανο του «πολέμιου της διαφθοράς». Ο αλαζονικός βερμπάλισμός του, όλα εκείνα τα «καμιά ανοχή», «όλα στο φως» κ.λπ., ακούγονται πλέον ως γελοιότητες και δεν πείθουν ούτε τον πιο φανατικό οπαδό της ΝΔ. Όλοι ξέρουν τι έγινε, όλοι το συζητούν στα καφενεία, στους χώρους εργασίας, στις κοινωνικές συναναστροφές, όλοι γελούν με τα κατώματα του Καραμανλή και συμπληρώνουν με πιπεράτες πινελιές το σενάριο.

Στο δικαστικό μέτωπο της Ζαχοπουλειάδας τα πράγματα κύλησαν όπως περιμέναμε. Η δημοσιοποίηση των καταθέσεων των διάφορων που πέρασαν από την ανάκριση δεν προσέθεσε τίποτα

Η επιλογή του βουλευτή για την ανεξαρτητοποίηση, ήταν μια προσωπική του επιλογή.

Θεόδωρος Ρουσόπουλος

Όταν ένας βουλευτής αποχωρεί από την κοινοβουλευτική ομάδα ενός κόμματος, συνήθως προηγείται σύγκρουση. Πάντοτε, η αποχώρησή του συνοδεύεται από καταγγελίες ή σκληρή κριτική της πλειοψηφίας από την οποία αποχώρησε, πολλές φορές δε, ζητείται απ' αυτόν να εγκαταλείψει την έδρα που κατέχει, διότι την κέρδισε με τη σημαία του κόμματος που εγκαταλείπει.

Με την περίπτωση Κουκοδήμου η ΝΔ κατέκτησε μια ακόμη παγκόσμια πρωτιά. Ο τρόπος με τον οποίο απάντησε ο Θ. Ρουσόπουλος αποκαλύπτει το πελάγωμα της κυβέρνησης και ειδικά του στενού Καραμανλικού πυρήνα. Το γεγονός ότι ελάχιστες ώρες πριν ο γραμματέας της ΚΟ της ΝΔ Ι. Τραγάκης μιλούσε με σκληρά λόγια για τον Κουκοδήμο, δηλώνοντας ότι αυτός του είπε ψέματα, αποκαλύπτει εναργέστερα τη «φουρτούνα» του Μαξίμου. Δεν είναι σε θέση να διαχειριστούν ούτε την προς τα έξω εικόνα του κυβερνητικού σκάφους.

έτσι όπως παρουσιάστηκαν» (σ.σ. στην εκπομπή του Ζούγκλα). Κατά τα άλλα, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος κάλυψε πλήρως τον Κλαδά (παρέπεμψε σε παλαιότερη απάντησή του όλα τα ερωτήματα σχετικά με το αν ο

συνεργατών του και για την κυβέρνηση δεν τρέχει τίποτα. Ένας κυβερνητικός βουλευτής εκθέτει αφάνταστα τον κρατικό και κυβερνητικό μεγαλοπαράγοντα, ένας μεγαλοδημοσιογράφος επιμένει, κι ο μεγαλοπαράγοντας (ο Κλαδάς)

■ Προεδρική εκλογή στην Κύπρο

Τρεις υποψήφιοι με κλειστά χαρτιά

Αύριο το βράδυ θα ξέρουμε ποιοι θα είναι οι δυο υποψήφιοι που θα κενταροχτυπηθούν στο δεύτερο και τελικό γύρο για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας στην Κύπρο. Και οι τρεις υποψήφιοι είναι πολύ κοντά στα γκάλωπα (με ελαφρύτατο προβάδισμα Παπαδόπουλου), ενώ στο δεύτερο γύρο τα πράγματα είναι μάλλον καθαρά για τους δύο από τους τρεις πιθανούς συνδυασμούς. Χριστόφιας και Παπαδόπουλος κερδίζουν τον Κασουλίδη, ενώ μεγάλο ερωτηματικό υπάρχει για την περίπτωση που αντίπαλοι στο δεύτερο γύρο είναι οι Παπαδόπουλος και Χριστόφιας. Η ηγεσία του ΔΗΣΥ μάλλον θα ταχθεί υπέρ του Χριστόφια (έστω και έμμεσα), ο Χριστόφιας και το ΑΚΕΛ έχουν κάνει τα σχετικά ανοίγματα στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, όμως η στάση των δεξιών ψηφοφόρων δε μπορεί να προεξοφληθεί. Διότι πολλοί από δαύτους θεωρούν ακόμη τον Χρι-

στόφια... κομμουνιστή, ενώ ο εθνικιστής Παπαδόπουλος είναι πιο κοντά τους ιδεολογικά.

Εκείνο που έχει σημασία, όμως, είναι πως κανένας υποψήφιος και κανένα κόμμα δεν εμφανίστηκε στην προεκλογική του περίοδο με την πραγματική πολιτική του γραμμή στο λεγόμενο εθνικό θέμα, το οποίο είναι το μόνο που απασχολεί την προεκλογική αντιπαράθεση. Ο Παπαδόπουλος υποστηρίζει ότι θα προσπαθήσει να πείσει τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και τα κράτη-μέλη της ΕΕ για την εφαρμογή της συμφωνίας της 8ης Ιουλίου, χωρίς να αποδέχεται ότι έχει μια καθαρά διχοτομική αντίληψη. Ο Χριστόφιας εστιάζει κυρίως στην ανάγκη «να αποκατασταθεί η αξιοπιστία της ελληνοκυπριακής πλευράς ενώπιον της διεθνούς κοινότητας», χωρίς να θυμίζει ότι αν εξαρτιόταν από τον ίδιο το ΑΚΕΛ θα είχε υποστηρίξει θερμά το σχέδιο

καινούργιο (όλα ήταν γνωστά από πριν και απλά επιβεβαιώθηκαν). Πρόσφεραν, όμως, υλικό στις εφημερίδες να βγάλουν ένα άνετο Σαββατοκύριακο και να ανακυκλώσουν το ίδιο υλικό, τα ίδια ερωτήματα, που όμως τα 'χει βαρεθεί ο κόσμος και μάλλον δεν ανησυχούν ιδιαίτερα την κυβέρνηση (ο βρεγμένος τη βροχή δεν την φοβάται). Σε ένα δεκαπενθήμερο υπολογίζουν ότι όλα θα έχουν τελειώσει.

Όμως, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα γίνει αυτό. Μόνο αν έχουν γίνει καλά οι συνεννοήσεις με την πλευρά της Τσέκου και του Νικολιτσόπουλου, ο οποίος βρίσκεται πλέον υπό κατηγορία. Για τον Ζαχοπούλο μάλλον δεν ανησυχούν, αφού βρίσκεται στα σίγουρα χέρια του Χ. Ρούσου. Ο ανακριτής εισπράττει συνεχώς αρνήσεις από την κλινική, η οποία εκτιμά ότι η ψυχική κατάσταση του ασθενούς δεν του επιτρέπει να έρθει σε επαφή με τις ανακριτικές αρχές. Και μεις δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε το ίδιο ερώτημα, όχι προς την εξουσία, αλλά προς τον ιατρικό κόσμο, που κάνει πως δεν καταλαβαίνει (με λαμπρή εξαίρεση την «Κίνηση Νοσοκομειακών Γιατρών για την Ανασυγκρότηση του ΕΣΥ» από τη Θεσσαλονίκη. Θα πάρουν επιτελους θέση τα συνδικαλιστικά όργανα, οι παρατάξεις, οι συλλογικότητες του ιατρικού κλάδου για το πρωτοφανές βασιανιστήριο στο οποίο υποβλήθηκε ο Σάββας Ξηρός;

Ανάν (η σχετική απόφαση ανατράπηκε μετά από ξεσηκωμό μεσαίων στελεχών και της βάσης του κόμματος). Τέλος, ο Κασουλίδης ξεχνά την ολόθερμη υποστήριξη του σχεδίου Ανάν από τον ΔΗΣΥ και υπόσχεται τακτική ενημέρωση των πολιτών για τη διαδικασία αναζήτησης λύσης στο Κυπριακό, ώστε να... σφυγμομετρούνται οι αντιδράσεις τους.

Ποιον θέλουν στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες; Αναμφισβήτητα τον... Χριστόφια. Ο Παπαδόπουλος τους χάλασε τα σχέδια και τους εξαπάτησε (άλλα τους έλεγε και άλλα έκανε όταν μπήκε σε δημοψήφισμα το σχέδιο Ανάν), ο Κασουλίδης δεν έχει μεγάλα ερείσματα και θα βρει απέναντί του μια συμμαχία ΑΚΕΛ-ΔΗΚΟ-ΕΔΕΚ, ενώ ο Χριστόφιας θεωρείται «πραγματιστής». Όσο για τα... κομμουνιστικά του ΑΚΕΛ, αυτά τα έχουν ξεχάσει ακόμα και οι βετεράνοι του κόμματος.

ΓΑΛΛΙΑ: Για να μην ξαναπάθουν το χουνέρι που είχαν πάθει με το δημοψήφισμα για το Σύνταγμα, οι κυβερνώντες τη Γαλλία προτίμησαν να περάσουν τη «μεταρρυθμιστική συνθήκη» από το κοινοβούλιο, όπου τα «κουκιά» είναι μετρημένα. Ετσι, σχεδόν στα μούλωχτά, χωρίς καμιά δημόσια συζήτηση, η «μεταρρυθμιστική συνθήκη» εγκρίθηκε με ψήφους 336 υπέρ και 52 κατά στη Βουλή και 265 υπέρ και 42 κατά στη Γερουσία. Ετσι, ο Σαρκοζί συγκέντρωσε την πλειοψηφία των 3/5 που απαιτείται για να μπορεί να υπογράψει μόνος του, χωρίς δημοψήφισμα, τη συνθήκη που μπήκε στη θέση του ευρωσυντάγματος.

ΤΣΕΧΙΑ: Ανατροπή θεμελιωδών ασφαλιστικών δικαιωμάτων προωθεί η τσεχική κυβέρνηση. Συγκεκριμένα, αποφάσισε να αυξήσει το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 61 στα 65 χρόνια και τα 25 χρόνια εργασίας, μετά τα οποία βγαίνει ο εργαζόμενος στη σύνταξη, στα 35. Η απόφαση της κυβέρνησης θα κατατεθεί για έγκριση στο κοινοβούλιο και τον πρόεδρο, ενώ τα συνδικάτα έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: «Τρομοκρατικές πράξεις» χαρακτήρισε η Άγκελα Μέρκελ την εκτόξευση ρουκετών από παλαιστίνιους μαχητές κατά ισραηλινών στόχων, μετά τη συνάντησή της με τον πρωθυπουργό του σιωνιστικού κράτους Εχούντ Ολμερτ. Προφανώς, οι στοχευμένες δολοφονίες, οι επιθέσεις με αεροσκάφη F-16, μαχητικά ελικόπτερα «Απάτσι», τανκς και τηλεκατευθυνόμενους πυραύλους, που κοστίζουν τη ζωή σε εκατοντάδες άμαχους Παλαιστίνιους (ανάμεσα τους πάρα πολλά παιδιά) αποτελούν «νόμιμη άμυνα».

ΣΕΡΒΙΑ: Σε συμφωνία για την υιοθέτηση κοινής πολιτικής στο θέμα του Κοσσυφοπέδιου κατέληξαν οι τρεις πόλοι της εξουσίας στη Σερβία, ο πρόεδρος Μπόρις Τάντιτς, ο πρωθυπουργός Βόισλαβ Κοστούνιτσα και ο πρόεδρος της Βουλής Ολιβερ Ντούλιτς. Την Τετάρτη συγκάλεσαν έκτακτη συνεδρίαση του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας και την Πέμπτη συνεδρίαση του υπουργικού συμβουλίου, προκειμένου να υιοθετηθούν μέτρα αντιποίνων για τη μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας από την κοσοβάρικη αλβανική ηγεσία, η οποία αναμένεται για τις 17-18 Φλεβάρη (ήδη έχουν προγραμματιστεί φιέστες, στις οποίες αναμένεται να συρρεύσει το αλβανικό στοιχείο). Στην περιοχή αναμένονται εξελίξεις, καθώς ΗΠΑ και ΕΕ είναι έτοιμες να αναγνωρίσουν την ανεξαρτησία του Κοσσυφοπέδιου, ενώ η ρωσική πλευρά δεν έχει αποσαφηνίσει τη στάση της.

Μπροστά στη νέα κατρακύλα...

ΗΠΑ

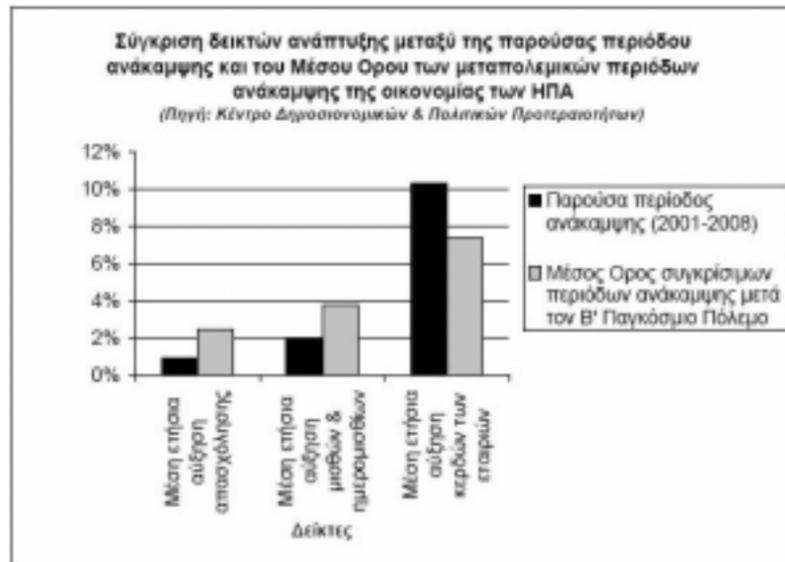
Τα καμπανάκια του κινδύνου χτύπησαν ξανά μετά από έξι χρόνια «ανάκαμψης» της αμερικάνικης οικονομίας. Η δημοσιοποίηση της προκαταρκτικής έκθεσης για το ρυθμό ανάπτυξης της αμερικάνικης οικονομίας το τελευταίο τρίμηνο του 2007 (δημοσιεύτηκε στα τέλη του περασμένου μήνα) αποτύπωσε και με αριθμούς αυτό που είχε αρχίσει να φαίνεται από τον περασμένο Αύγουστο, όταν η κρίση των επισφαλών στεγαστικών δανείων συγκλόνισε τη χώρα. Τώρα, με το ΑΕΠ να αυξάνεται μόλις κατά 0.6% στο τελευταίο τρίμηνο του 2007, κανείς δεν πιστεύει ότι η αμερικάνικη οικονομία θα αποφύγει την κρίση.

Μια κρίση που άρχισε να πονάει τις τσέπες των αμερικάνων καπιταλιστών. «Τα φτωχά αποτελέσματα του τραπεζικού τομέα στο τέταρτο τρίμηνο (του 2007) πρόκειται μάλλον να οδηγήσουν στη μεγαλύτερη πτώση των τετραμηνιαίων κερδών των μεγάλων αμερικάνικων εταιριών μέσα σε έξι χρόνια. Με το 73% των επιχειρήσεων της S&P 500 να έχουν δώσει στοιχεία, τα συνολικά κέρδη του τέταρτου τριμήνου βρίσκονται στο όριο της πτώσης κατά 20.1% σε σχέση με ένα χρόνο πριν, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία από την Thomson Financial. Αυτό είναι πολύ χειρότερο από αυτό που αναμενόταν πολύ πρόσφατα, την 1η Γενάρη, όταν οι αναλυτές προέβλεπαν πτώση της τάξης του 9.4%» (CNN Money, 11/2/2008). «Δυστυχώς για τους επενδυτές, η οικονομική επιβράδυνση μάλλον θα κάνει τα πράγματα χειρότερα τα επόμενα δύο τρίμηνα», αναφέρεται στο ίδιο άρθρο, μη αφήνοντας καμία αμφιβολία πλέον ότι ο αμερικάνικος καπιταλισμός έχει ήδη μπει στη φάση μιας νέας οικονομικής κρίσης. Μιας κρίσης που φαίνεται να είναι πιο βαθιά από την κρίση που έπληξε την αμερικάνικη οικονομία το 2001, τότε που επί τρία συνεχή τρίμηνα το αμερικάνικο ΑΕΠ έπεφτε, με αποτέλεσμα πάνω από 2 εκατομμύρια εργαζόμενοι να χάσουν τις δουλειές τους.

■ Εκρηξη ανεργίας

Το συμπέρασμα αυτό, ότι δηλαδή η κρίση είναι προ των πυλών και φαίνεται να είναι δριμύτερη, δεν το βγάζουμε αυθαίρετα. Προκύπτει από τα στοιχεία που δίνουν οι αμερικάνικοι οικονομικοί οργανισμοί, όπως το Κέντρο Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων (Center on Budget and Policy Priorities), ένα μη κυβερνητικό αμερικάνικο οικονομικό ινστιτούτο, αλλά και από τις προσπάθειες της Ομοσπονδιακής Τράπεζας να φτηνώνει το χρήμα μειώνοντας τα επιτόκια, μήπως και δώσει μια ανάσα στις επιχειρήσεις μέσω φτηνότερου δανεισμού.

Η ανεργία έχει ήδη αγγίξει το 5% (η επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία, για να μην ξεχνιόμαστε, μια και στην Αμερική, αν δουλεύεις έστω και μία ώρα τη βδομάδα δεν είσαι άνεργος) σημει-

ώνοντας μια αύξηση της τάξης του 25% από το 4% των προηγούμενων χρόνων. Το ποσοστό φτάνει σε διψήφια νούμερα (11%) στο βιομηχανικό τομέα (Economic Policy Institute, 1/2/08). Η τελευταία έκθεση για την απασχόληση, που δημοσίευσε το υπουργείο Εργασίας των ΗΠΑ, δεν αφήνει περιθώρια για αισιοδοξία: «Αυξάνεται το ποσοστό των ανέργων που έψαχναν για δουλειά για πάνω από μισό χρόνο και βρίσκονται ακόμα εκτός εργασίας (η ομάδα που ξεπέρασε τα όρια δικαιώματος επιδομάτων ανεργίας). Τον Ιανουάριο, το 18.3% των ανέργων έψαχνε για δουλειά τουλάχιστον για 27 εβδομάδες (τα επιδόματα ανεργίας κόβονται μετά από 26 εβδομάδες στις περισσότερες Πολιτείες). Αντίθετα, στην αρχή της τελευταίας οικονομικής ύφεσης το Μάρτιο του 2001, οι μακροχρόνια άνεργοι αποτελούσαν μόνο στο 11.1% επί του συνόλου των ανέργων εργατών. Το ποσοστό των ανέργων που έχουν βρεθεί εκτός εργασίας για τόσο πολύ είναι ασυνήθιστα υψηλό γι' αυτό το σημείο του οικονομικού κύκλου» (δήλωση του Τσαντ Στόουν, επικεφαλής οικονομολόγου του αμερικάνικου Κέντρου Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων - Center on Budget and Policy Priorities, επί της έκθεσης για την απασχόληση του Γενάρη του 2008, 1/2/2008).

Φυσικά το γεγονός αυτό δεν έκανε να ιδρώσει το αυτί του Λευκού Οίκου που αρνήθηκε να αυξηθεί το χρονικό διάστημα παροχής των επιδομάτων ανεργίας.

■ Η χειρότερη «ανάκαμψη»...

Αυτό όμως που αξίζει να σημειωθεί ιδιαίτερα δεν είναι το γεγονός ότι η αμερικάνικη οικονομία περνά σε φάση κρίσης, αλλά ο χαρακτήρας της εξαιτούς ανάκαμψης την οποία εγκαταλείπει. Οχι λίγες φορές έχουμε ισχυριστεί από αυτή εδώ την εφημερίδα, ότι οι εποχές που μεταξύ των περιόδων κρίσεων που ξεπούν στις καπιταλιστικές οικονομίες σημειώνονταν φάσεις αναζωογόνησης και άνθισης

έχουν περάσει ανεπισημασμένα. Τώρα, οι κρίσεις ακολουθούνται από «ανάκαμψεις» που κάθε άλλο παρά άνθιση μπορούν να θεωρηθούν. Αυτό φάνηκε ανάγλυφα στην εποχή της εξαιτούς ανάκαμψης της αμερικάνικης οικονομίας.

Σύμφωνα με άρθρο τριών οικονομολόγων του «Κέντρου Δημοσιονομικών και Πολιτικών Προτεραιοτήτων» («Πόσο ισχυρή είναι η παρούσα οικονομική επέκταση;», άρθρο των Anvina Aron-Dine, Chad Stone, και Richard Kogan, 14/1/2008), η τελευταία ανάκαμψη ήταν η χειρότερη από όλες τις προηγούμενες μεταπολεμικά. Συγκρίνοντας επτά δείκτες της οικονομίας (Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, Κατανάλωση, Επενδύσεις, Καθαρές Αξίες, Μισθοί & Ημερομίσθια, Απασχόληση και Κέρδη εταιριών), οι τρεις αμερικάνοι οικονομολόγοι κατέληξαν στα παρακάτω συμπεράσματα, που αξίζει να διαβάσει κανείς:

«1. Για τους έξι από τους επτά δείκτες, ο ρυθμός ανάπτυξης κατά την παρούσα περίοδο (σ.σ. ανάκαμψης) είναι κάτω από το μέσο ρυθμό ανάπτυξης για τις συγκρίσιμες περιόδους των μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οικονομικών ανακαμψεων. Είναι αξιοσημείωτο ότι κατά τη διάρκεια της παρούσας ανάκαμψης, η οικονομία ήταν από τις πιο αδύναμες μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο σε σχέση τόσο με την συνολική οικονομική ανάπτυξη όσο και με την ανάπτυξη των σταθερών

ξένων επενδύσεων...

2. Η αγορά εργασίας επίσης ήταν η πλέον αδύναμη κατά τη διάρκεια της παρούσας ανάκαμψης. Τόσο η αύξηση της απασχόλησης όσο και η αύξηση των μισθών και των ημερομισθίων ήταν από τις πιο αδύναμες κατά τη διάρκεια της παρούσας ανάκαμψης ως σύνολο, από οποιαδήποτε περίοδο ανάκαμψης από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

3. Η παρούσα περίοδος ξεπέρασε τον μέσο όρο των μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο περιόδων ανάκαμψης μόνο σε ένα τομέα: τα κέρδη των εταιριών, τα οποία αυξήθηκαν πολύ περισσότερο από το μέσο όρο (σ.σ. όλων των προηγούμενων περιόδων ανάκαμψης)».

Πιο αναλυτικά, τα αποτελέσματα της ανάλυσης των τριών οικονομολόγων (για τους τρεις από τους επτά δείκτες, δηλαδή τις αυξήσεις των μισθών, την απασχόληση και τα κέρδη των εταιριών) φαίνονται στο διάγραμμα που φτιάξαμε με βάση τα στοιχεία που αυτοί δίνουν. Εχουμε λοιπόν: Από το Νοέμβριο του 2001 (δηλαδή από τότε που επίσημα η αμερικάνικη κρίση τερματίστηκε και ξεκίνησε η «ανάκαμψη»), η απασχόληση αυξήθηκε κατά ένα μέσο ετήσιο ρυθμό της τάξης του 0.9%, δηλαδή κοντά στο ένα τρίτο του ποσοστού 2.5% ετησίως, που σημειωνόταν κατά μέσο όρο στις συγκρίσιμες μεταπολεμικές περιόδους «ανάκαμψης». Οι μισθοί για την ίδια περίοδο, αυξήθηκαν κατά 1.9% κατά μέσο όρο ετήσια, δηλαδή το μισό από το 3.8% του μέσου όρου των αντίστοιχων μεταπολεμικών περιόδων. Μοναδική παραφωνία τα κέρδη των εταιριών, που αυξανόταν κάθε χρόνο κατά 10.3% κατά μέσο όρο, δηλαδή κοντά μιάμιση φορά από το 7.4% που αυξανόταν κάθε χρόνο κατά μέσο όρο στις προηγούμενες περιόδους!

Η «ανάκαμψη» λοιπόν αφορούσε πρώτα και κύρια στις τσέπες των καπιταλιστών και όχι στο σύνολο της οικονομίας και την κατάσταση της εργατικής τάξης. Η τελευταία δεν είδε τίποτα καλύτερο στα τελευταία έξι χρόνια «ανάκαμψης», ενώ περιμένει τα χειρότερα από τη νέα κρίση που έρχεται...

■ Δολοφονία στελέχους της Χεζμπολά

Με μαφιόζικο τρόπο

Σαν κοινοί μαφιόζοι οι Σιωνιστές δολοφόνησαν ηγετικό στέλεχος της Χεζμπολά. Ο Ιμάντ Μογκνίγιε θεωρούνταν ως ο εγκέφαλος της επίθεσης της Χεζμπολά στο αμερικάνικο αρχηγείο στη Βηρυτό το 1983, όπου σκοτώθηκαν πάνω από 300 αμερικάνοι στρατιώτες, και αποτελούσε στόχο των Σιωνιστών και των Αμερικάνων επί 20 χρόνια. Η δολοφονία έγινε με παγιδευμένο αυτοκίνητο στη Δαμασκό, όπου ζούσε ο Μογκνίγιε. Ανακοινώσεις καταγγελίας της δολοφονίας εκδόθηκαν από τη Χεζμπολά και τη Χαμάς, ενώ οι Σιωνιστές δήλωσαν ότι... δεν έχουν σχέση.

■ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Σε εξέλιξη τα πογκρόμ και οι αποκλεισμοί

Την ίδια στιγμή που συνεχίζεται ο αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας από τους Σιωνιστές και ο αντιπρόεδρος της ισραηλινής κυβέρνησης απειλεί με δολοφονίες των ηγετών της Χαμάς τους επόμενους μήνες, ενώ ισραηλινοί στρατιώτες εισβάλλουν για μερικές ώρες στα ανατολικά προάστια της πόλης της Γάζας συναντώντας σθεναρή αντίσταση από τους μαχητές της Χαμάς (με αποτέλεσμα να τραυματιστούν δύο ισραηλινοί στρατιώτες και δύο παλαιστίνιοι μαχητές), ο ισραηλινός στρατός διεξάγει «εκκαθαριστικές επιχειρήσεις» και στη Δυτική Οχθη.

Την περασμένη Τρίτη το βράδυ, γύρω στους 100 ισραηλινούς στρατιώτες εισέβαλαν στην πόλη Μπέιτ Ουμάρ στη βόρεια Δυτική Οχθη κοντά στη Χεβρόνα απειλώντας με τηλεβόες τους κατοίκους της πόλης ότι αν βγουν από τα σπίτια τους θα δεχτούν πυροβολισμούς. Ο αποκλεισμός της πόλης κράτησε 10 ώρες, κατά τη διάρκεια των οποίων οι στρατιώτες εισέβαλαν σε σπίτια συλλαμβάνοντας 43 Παλαιστίνιους, ενώ απαγόρευσαν στα ασθενοφόρα να έχουν πρόσβαση στην πόλη. Παρόμοια εισβολή έγινε και στη Τζενίν την ίδια ώρα, όπου συνελήφθησαν δύο Παλαιστίνιοι.

Κι ενώ τα πογκρόμ και οι αποκλεισμοί είναι στην ημερήσια διάταξη, ο δήμαρχος της Ιερουσαλήμ ανακοίνωσε σχέδιο οικοδόμησης 10.000 κατοικιών στην Ανατολική Ιερουσαλήμ, στις οποίες θα εγκατασταθούν εβραίοι έποικοι. Αυτή είναι η «ειρήνη» όπως την αντιλαμβάνονται οι Σιωνιστές και οι συνεργάτες τους που κάθονται στους θώκους της Παλαιστινιακής Αρχής στη Δυτική Οχθη!

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Αλληλεγγύη στη μαχόμενη Παλαιστίνη

εισηγητές: **Νασίμ Αλατράς**, δημοσιογράφος
Βαγγέλης Πισσίας, κοινωνιολόγος
Κώστας Βάρλας, δημοσιογράφος

Παρασκευή, 29 Φλεβάρη, 8 μμ
στην «Κόντρα»

Στις 7 Φεβρουαρίου ανακοινώθηκε επίσημα από την πακιστανική κυβέρνηση η κατάπαυση του πυρός στο μέτωπο του Νότιου Βαζιριστάν στα σύνορα με το Αφγανιστάν. Την ίδια μέρα, εκπρόσωπος του Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ, που θεωρείται από τη CIA ως πιο επικίνδυνος πολεμαρχός των πακιστανών Ταλιμπάν και υπεύθυνος για τη δολοφονία της εκλεκτής των Αμερικάνων Μπενάζιρ Μπούτο, ανακοίνωσε επίσης κατάπαυση του πυρός σ' όλη τη χώρα, προφανώς ύστερα από συμφωνία με την κυβέρνηση.

Με τα δεδομένα που υπάρχουν, τις έντονες αντιδράσεις των Αμερικάνων σε ανάλογες συμφωνίες τα δύο προηγούμενα χρόνια, τις αφόρητες πιέσεις που ασκούν στους νατοϊκούς εταίρους τους να στείλουν στρατιωτικές ενισχύσεις στο αφγανικό μέτωπο, τις έντονες πιέσεις

που ασκούν στο καθεστώς Μουσάραφ να κλιμακώσει τις στρατιωτικές επιχειρήσεις και να επιτρέψει αμερικάνικες επιθέσεις στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές των Παστούν στο δυτικό Πακιστάν, η νέα συμφωνία εκχειρίδας φαίνεται ανεξήγητη, γιατί, εκτός των άλλων, φτάνουν σε μας ελάχιστες φιλτραρισμένες πληροφορίες από τα μέτωπα στην περιοχή αυτή.

Όμως, σύμφωνα με τους καλά πληροφορημένους πάντα αρθρογράφους των «Asia Times» (9/02/08), η εξήγηση είναι σχετικά απλή. Και οι δυο πλευρές

χρειάζονται την εκχειρίδα για να πάρουν μια ανάσα, να ανασυγκροτηθούν και να προετοιμαστούν για τον επόμενο γύρο.

Οι εκτεταμένες στρατιωτικές επιχειρήσεις του κυβερνητικού στρατού τους τελευταίους μήνες έχουν οδηγήσει σε αδιέξοδο. Μόνο μέσα στον Ιανουάριο έγιναν δύο επιθέσεις από τους πακιστανούς Ταλιμπάν, που καταρράκωσαν για μια ακόμη φορά το κύρος και το ηθικό του κυβερνητικού στρατού. Στα μέσα Ιανουαρίου, μερικές δεκάδες μαχητές του Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ κατέλαβαν ένα κυβερνητικό στρατόντα στο Νότιο Βαζι-

ριστάν, ανατίναξαν το κτίριο, σκότωσαν ή συνέλαβαν τους στρατιώτες που τον υπεράσπιζαν και εξαφανίστηκαν μέσα στη νύχτα. Σε μια άλλη επιχείρηση πολιορκήσαν τα δύο μεγαλύτερα στρατόπεδα στις περιοχές Ραμζάκ και Λάντχα, εκτοξεύοντας βλήματα και όλμους από τρεις πλευρές μέσα στα στρατόπεδα και κόβοντας παράλληλα τις γραμμές εφοδιασμού τους. Λίγο νωρίτερα, κομάντος των Ειδικών Δυνάμεων του πακιστανικού στρατού εξαπέλευσαν μια επιχείρηση για να συλλάβουν το Μπαϊτούλαχ Μεχσούντ, η οποία κατέληξε μόνο στο

θάνατο αρκετών κομάντος και καμιά δεκαριά ισλαμιστών μαχητών.

Οι αλληπάλληλες αποτυχιές, η πτώση του ηθικού των κυβερνητικών στρατευμάτων και λόγω του βαρύ χειμώνα στα αφιλόξενα και δυσπρόσιτα εδάφη των αφγανοπακιστανικών συνόρων, καθώς και οι απαιτήσεις της προεκλογικής περιόδου, ενόψει των βουλευτικών εκλογών της 18ης Φεβρουαρίου, ανάγκασαν την κυβέρνηση Μουσάραφ να προχωρήσει σε κατάπαυση του πυρός στο Νότιο Βαζιριστάν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 12

Η Μόσχα τραβάει τα λουριά στην Ουκρανία

Λίγα λεπτά πριν τις 6 το απόγευμα της περασμένης Τρίτης αποφεύχθηκε τελικά η διακοπή της παροχής του 25% της ποσότητας του φυσικού αερίου από τη Ρωσία προς την Ουκρανία, σύμφωνα με το τελεσίγραφο της Γκαζπρόμ προς την ουκρανική κυβέρνηση. Μετά από τέσσερις ώρες συνομιλιών, οι πρόεδροι της Ρωσίας και της Ουκρανίας, Βλαντιμίρ Πούτιν και Βίκτορ Γιουτσένκο, κατέληξαν σε συμφωνία, σύμφωνα με την οποία η Ουκρανία θα επιταχύνει την αποπληρωμή του χρέους της προς τη Ρωσία, που φτάνει το 1.5 δισ. δολάρια.

Η κυβέρνηση της Ουκρανίας μπορεί να φλερτάρει με τη Δύση, δε μπορεί όμως να αγνοήσει την οικονομική της εξάρτηση από τη Ρωσία, ιδιαίτερα όταν η τελευταία της «τραβάει τα λουριά». Κι η Ρωσία δεν της τράβηξε τα λουριά μόνο για το ζήτημα του φυσικού αερίου, αλλά κυρίως για το επικίνδυνο φλερτ της Ουκρανίας με το ΝΑΤΟ, του οποίου έχει δηλώσει ότι θέλει να γίνει μέλος, και για το ενδεχόμενο να δεχτεί 10 αμερικάνικους αναχαιτιστικούς πυραύλους στο έδαφός της (στα πλαίσια της γνωστής «αντιπυραυλικής ασπίδας»). «Αυτό είναι φυσικά εσωτερικό ζήτημα της Ουκρανίας και δεν έχουμε το δικαίωμα και ούτε θα το κάνουμε, να επέμβουμε σ' αυτή τη διαδικασία», δήλωσε ο Πούτιν μετά την πολύωρη συνάντησή του με τον Γιουτσένκο στη Μόσχα, απαντώντας με διπλωματική γλώσσα στην αίτηση της Ουκρανίας να γίνει μέλος του ΝΑΤΟ. Όμως, «αυτό θέτει στη Ρωσία το ερώτημα για την ανάγκη αντιμέτρων. Είναι τρομακτικό όχι μόνο να μιλά κανείς γι' αυτό αλλά και μόνο να το σκέφτεται ότι σε απάντηση σε μια τέτοια ανάπτυξη, στην πιθανότητα τέτοιων αναπτύξεων (σ.σ. αναχαιτιστικών πυραύλων στο έδαφος της Ουκρανίας), η Ρωσία θα πρέπει να στοχεύσει τις (σ.σ. πυρηνικές) κεφαλές της στην ουκρανική επικράτεια», συμπλήρωσε ο Πούτιν, απαντώντας στο δεύτερο ζήτημα που είναι η χρήση του ουκρανικού εδάφους στα πλαίσια της αμερικάνικης αντιπυραυλικής ασπίδας. Δήλωση που πάγωσε τα χαμόγελα στα πρόσωπα των μελών της ουκρανικής αντιπροσωπείας που τον είχε επισκεφτεί.

Η Μόσχα με κάθε τρόπο δείχνει τα δόντια της υπενθυμίζοντας ότι «είναι ξεκάθαρο ότι μια νέα κούρσα εξοπλισμών εξαπολύεται ανά τον κόσμο», όπως δήλωσε ο Πούτιν την προηγούμενη Παρασκευή σε μία κυβερνητική σύνοδο. Προσπαθεί να κερδίσει το χαμένο έδαφος ως ιμπεριαλιστική δύναμη παγκόσμιου κύρους κι έχει τα κότσια να το κάνει, καθώς η άνοδος των τιμών του πετρελαίου (που αποτελεί μία από τις σημαντικότερες αιτίες της ραγδαίας αύξησης του ρωσικού ΑΕΠ κατά 8% ετήσια, δηλαδή υπερδιπλάσια του αμερικάνικου) της έχει δώσει τα φό-

ντα να σηκώσει τα πανιά και ν' αρμενίζει σε ξένες θάλασσες.

■ Ετοιμη να κολυμήσει στο πετρέλαιο του Ιράκ

Μια από τις ξένες θάλασσες που η Μόσχα ετοιμάζεται να κολυμήσει είναι κι αυτή του Ιράκ. Φυσικά, αυτή η «θάλασσα» δεν είναι και τόσο ξένη, αλλά από τότε που μπήκαν οι Αμερικάνοι έγινε τέτοια, μιας και τα συμβόλαια που οι ρωσικές πετρελαϊκές εταιρίες είχαν υπογράψει με τον Σαντάμ έχουν πλέον ακυρωθεί. Όμως, η συμφωνία με την ιρακινή κυβέρνηση για διαγραφή του 93% των 12.9 δισ. δολαρίων του ιρακινού χρέους προς τη Ρωσία, που επιτεύχθηκε την περασμένη Δευτέρα μεταξύ του υπουργού Εξωτερικών του Ιράκ Χοσιάρ Αλ-Ζιμπάρι και του υπουργού Οικονομικών της Ρωσίας Αλεξέι Κούντριν, άνοιξε το δρόμο για τη (μερική έστω) επιστροφή της ρωσικής LukOil στο Ιράκ. Η LukOil εποφθαλμιά τα πετρελαϊκά κοιτάσματα της Δυτικής Κούρνα, από τα μεγαλύτερα της χώρας, για τα οποία είχε συνάψει συμφωνία με το καθεστώς του Σαντάμ, αξίας 3.7 δισ. δολαρίων.

Φυσικά, ο Ζιμπάρι δήλωσε ότι η συμφωνία διαγραφής του χρέους καμιά σχέση δεν έχει με την προοπτική της επιστροφής των ρωσικών πετρελαϊκών εταιριών στο Ιράκ («Οι πόρτες είναι ανοικτές στις ρωσικές εταιρίες, στη βάση όμως του δίκαιου ανταγωνισμού με τις υπολοίπες») κι ότι δεν πρόκειται να δοθεί κανένα προνόμιο στις ρωσικές εταιρίες μετά από αυτή τη συμφωνία. Όμως, η στοιχειώδης λογική λέει ότι η Ρωσία δεν θα έκανε μια τέτοια κίνηση, αν δεν είχε αποσπάσει κάτι (συνήθως αυτά δε λέγονται δημοσίως). Για την ώρα απέσπασε ένα «μνημόνιο συνεργασίας» και τη σύσταση ρωσο-ιρακινών ομάδων εργασίας για την μελέτη των παλιών συμβολαίων.

Κανείς (ούτε οι Αμερικάνοι) φυσικά δεν περιμένει κάτι στο ζήτημα των επενδύσεων στο ιρακινό πετρέλαιο άμεσα. Με την πολεμική κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο Ιράκ και την καθήλωση της παραγωγής σε επίπεδα κάτω ακόμα και από αυτά της περιόδου του πετρελαϊκού εμπόργκο (η παραγωγή κυμένεται στα 2-2.5 εκατ. βαρέλια την ημέρα, όταν το 2000 άγγιζε τα 3 εκατ. βαρέλια), δε μπορεί να γίνεται λόγος για καμιά ασφαλή επένδυση. Το ζήτημα όμως είναι, ότι το πρώτο βήμα έγινε και η Ρωσία δε μένει άπραγη ούτε και σ' αυτό το χωράφι που σήμερα βρίσκεται υπό αμερικάνικη κατοχή. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι αυτό σηματοδοτεί ένταση του ενδοϊμπεριαλιστικού ανταγωνισμού.

Εδώ και τώρα

Με διαδικασίες εξπρές σκοπεύει η κυβέρνηση να περάσει από τη Βουλή το νέο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο. Όπως λένε οι άνθρωποι του Μαξίμου, η όλη διαδικασία πρέπει να ολοκληρωθεί μέσα στις επόμενες τρεις εβδομάδες.

Ο λόγος είναι προφανής. Θεωρούν ότι έτσι θα στείλουν ένα μήνυμα αδιαλλαξίας, ώστε να κυριαρχήσει η πτοπάθεια στους εργαζόμενους και οι αντιδράσεις να παραλύσουν. Αλλωστε, αυτή την κατεύθυνση στηρίζουν ήδη η προπαγάνδα των ΜΜΕ και οι δηλώσεις των κομμάτων της αντιπολίτευσης, που ρίχνουν το κέντρο βάρους στην καταγγελία της κυβέρνησης και στην αποκόμιση πολιτικών οφελών από τη μεριά τους. Περνούν υπόγεια την αντίληψη πως κανένας αγώνας δε μπορεί να κάμψει μια αδιάλλακτη κυβέρνηση και πως μόνο η ψήφος στις επόμενες εκλογές μπορεί να αλλάξει τα πράγματα.

Το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί. Δυο σαρωτικές και μια μικρότερης έκτασης αντιασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις έκανε η κυβέρνηση Μητσοτάκη το 1990-92, το ΠΑΣΟΚ «δεσμεύτηκε» ότι θα καταργήσει αυτούς τους αντιασφαλιστικούς νόμους, όμως αυτοί έμειναν άθικτοι και απετέλεσαν τη βάση για το νόμο Ρέππα, που κινήθηκε στην ίδια αντιασφαλιστική κατεύθυνση και έστρωσε το έδαφος για να έρθει ο σημερινός νέος αντιασφαλιστικός νόμος.

Αντιασφαλιστική σκυταλοδρομία έχουμε χαρακτηρίσει αυτό που γίνεται με τις ανατροπές στα κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων τα τελευταία 20 χρόνια. Ξεκινά η μια κυβέρνηση, συνεχίζει η άλλη, επανέρχεται η πρώτη. Αυτή η σκυταλοδρομία θα συνεχιστεί. Η επί της ουσίας κατάργηση των Βαρέων και Ανθυγιεινών θεσπίστηκε με το νόμο του ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ ανέλαβε να την υλοποιήσει. Θα έρθει κι αυτή σε λίγο καιρό μ' ένα απλό προεδρικό διάταγμα (αυτό προβλέπει ο νόμος Ρέππα). Κι ύστερα, θα έχουμε νέες ρυθμίσεις, είτε από τη σημερινή είτε από την επόμενη κυβέρνηση.

Αποδεδειγμένα πλέον, το κοινοβουλευτικό παιχνίδι δε μπορεί να ανακόψει την αντιασφαλιστική επίθεση, γιατί παίζεται με σημαδεμένα χαρτιά. Το ίδιο αποδεδειγμένα, δε μπορούν να ανακόψουν την αντιασφαλιστική επίθεση οι «τουφεκίες για την τιμή των όπλων», που ρίχνει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, η οποία έχει μετατρέψει την ταξική πάλη σε μια διαδικασία «κοινωνικού διαλόγου» από τη μεριά της και χειροκροτημάτων από τη μεριά των εργαζόμενων.

Αν η ταξική πάλη δεν επανέλθει στις αρχετυπικές της μορφές, αν η οργή δεν μετουσιωθεί σε πράξη, σε σύγκρουση με το κεφάλαιο και το κράτος του, δεν υπάρχει περίπτωση να ανακοπεί η αντιασφαλιστική επίθεση. Η απεργία της περασμένης Τετάρτης, που παρά το λιγότερο κόσμο στις συγκεντρώσεις ήταν μια ογκώδης απεργία, πρέπει να έχει κλιμάκωση. Κλιμάκωση συγκροτημένη, με σχέδιο, με αιχμή του δόρατος τους κλάδους εκείνους που μπορούν να μπλοκάρουν την καπιταλιστική οικονομία. Ας κατέβουν οι διακόπτες, ας βγουν τα βύσματα, ας κλείσουν τα γκισέ, ας νεκρώσει η δημόσια διοίκηση, για να υπάρξει ανάσχεση σήμερα και να υπάρξουν όροι διεκδίκησης πραγματικής ασφάλισης.

Μοχάμεντ Αμπουτρίκα «Δεκάρι» της Εθνικής Αιγύπτου, καλύτερος αφρικανός ποδοσφαιριστής για το 2006, σκόρερ δυο διαδοχικών τελικών του «Κυπέλλου Αφρικής». Μπράβο στο παλικάρι, ντροπή στο «κοράκι» που του 'βγαλε κίτρινη κάρτα.

■ Ούτε τα προσχήματα

Δεν είναι το μείζον, αλλά ας μην το περάσουμε και στο ντούκου. Η κυβέρνηση Καραμανλή ετοιμάζεται να νομοθετήσει μια νέα αντιασφαλιστική ανατροπή, χωρίς να τηρεί ούτε καν τα προσχήματα. Χωρίς, δηλαδή, να έχει στη διάθεσή της μια επιστημονικοφανή αναλογιστική ή άλλη μελέτη, που να την επικαλείται. Εστίασε την περιβόητη «επιτροπή σοφών» με επικεφαλής τον πρώην αντιπρόεδρο του ΣΕΒ Ν. Αναλυτή, της οποίας εδώ και μήνες αγνοείται η τύχη. Απευθύνθηκε στο Διεθνές Γραφείο Εργασίας για να φτιάξει αναλογιστική μελέτη και η κίνηση τής γύρισε σαν μπουμέρανγκ, γιατί είχε προλάβει η ΓΣΕΕ να «καθοδηγήσει» το ΔΓΕ προς τις δικές της θέσεις.

Ετσι, γυμνή εντελώς από οποιαδήποτε τεχνοκρατική στήριξη, χωρίς καν μια μάσκα που να κρύβει το αντεργατικό-αντικοινωνικό της πρόσωπο, η κυβέρνηση Καραμανλή κινείται με τη λογική «αποφασίζουμε και διατάζουμε». Και μην ξεχνάμε, το ίδιο ακριβώς ετοιμάζεται να κάνει η επιτροπή για τα βαρέα και ανθυγιεινά.

■ 5 γιατροί εργασίας το χρόνο!

Η ειδηση είναι διαχρονικά επίκαιρη, αλλά περισσότερο στις μέρες μας, λόγω νέας αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης και κυοφορούμενης κατάργησης των βαρέων και ανθυγιεινών. Ξέρετε πόσοι γιατροί ειδικεύονται ως γιατροί εργασίας στη χώρα μας; 20 θέσεις ειδικότητας προκηρύσσει κάθε τέσσερα χρόνια το υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Δηλαδή, αν όλα πάνε καλά και δεν υπάρξουν καθυστερήσεις στην ολοκλήρωση της ειδικότητας από τους ειδικευόμενους, έχουμε «παραγωγή» πέντε γιατρών εργασίας το χρόνο! Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο ενδιαφέρονται για την προαγωγή της υγείας στους χώρους εργασίας, για τη διεξαγωγή επιδημιολογικών ερευνών, για την κατάρτιση λίστας επαγγελματιών ασθενειών κ.λπ. κ.λπ.

■ Τι να πει κι αυτός...

Στον δυστυχή Λ. Ζαγορίτη ανετέθη ο ρόλος του «λέοντος», ώστε να κατασιγαστούν τα πάθη στην ΚΟ της ΝΔ. Διότι ο δεξιός (ειδικά ο υφυπουργίσκος) τα

παίρνει άγρια στο κρανίο όταν ακούει και βλέπει έναν υφυπουργό, μη κοινοβουλευτικό, να εκστρατεύει με αγέρωχο ύφος ενάντια σε μια βασική πτυχή της κυοφορούμενης ασφαλιστικής μεταρρύθμισης και στη συνέχεια, με το ίδιο αγέρωχο ύφος να δηλώνει πως αυτές ήταν προσωπικές του απόψεις, να μην παίρνει τίποτα πίσω και να διευκρινίζει απλά πως όσο παραμένει στην κυβέρνηση δεσμεύεται από την πειθαρχία στις αποφάσεις της. Αν ήταν άλλος στη θέση του –σκέφτεται ο δεξιός βουλευτής– θα είχε πάρει πόδι από την κυβέρνηση, αφού δεν διαθέτει καν ψήφο στη Βουλή για να επικρατήσουν δεύτερες σκέψεις.

Βγήκε, λοιπόν, ο Ζαγορίτης και μίλησε για «πολύ μεγάλο λάθος, μεγάλη αστοχία» του Θ. Ξανθόπουλου για «εξαιρετικά προβληματική τοποθέτηση» και για «ατόπημα» το οποίο αντελήφθη και διόρθωσε. Πού το είδες αυτό, ρε Ζαγορίτη; Είδες τον Ξανθόπουλο να παίρνει πίσω οτιδήποτε απ' αυτό που είπε. Διέκρινες οποιοδήποτε ίχνος αυτοκριτικής στη δήλωσή του; Εντάξει, δεν περιμέναμε να παραδεχτείς πως ο Ξανθόπουλος είναι ακλόνητος γιατί έχει τη στήριξη του Σουφλιά, όμως καλύτερα θα ήταν να μη μιλάγες καθόλου, γιατί και χειρότερα τα έκανες τα πράγματα και τον εαυτό σου αποκάλυψες ως απλή... φιλιππινέζα της Ρηγίλλης.

■ Διατεταγμένη αποστολή

Πέμπτη βράδυ ο Ζούγκλας «πατούσε το κουμπί», Παρασκευή η εισαγγελέας έστειλε την υπόθεση

■ Αήτες, ρουφιάνοι

Θυμόσατε την προβολή που είχε από τα ΜΜΕ η γενική απεργία της 12ης του περασμένου Δεκέμβρη; Λειτουργούσαν κυριολεκτικά σαν απεργιακές ντουνούτες: πρωτοσέλιδα στις εφημερίδες, πρώτη ειδηση στα ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά δελτία, δεν έμεινε εργαζόμενος που να μη μάθει ότι η ασφάλισή του κινδυνεύει, που να μη κληθεί στην απεργία.

Πριν την απεργία της περασμένης Τετάρτης είχαμε μούγκα στη στρούγκα. Ούτε πύρινα πρωτοσέλιδα ούτε ξαναμμένους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς παρουσιαστές. Λίγα πράγματα την παραμονή της απεργίας, ουδέτερα, χωρίς χρωματισμούς, λες και αυτή η απεργία δεν είχε καμιά κρισιμότητα.

Ο λόγος είναι γνωστός. Ο Σόμπολος και η παρέα του διαπραγματεύτηκαν με την Πετραλιά, έδωσαν ως μοναδικό αίτημα τη μη συγχώνευση του Ταμείου τους στο κυοφορούμενο Ταμείο Επιστημόνων και έπεσε η γραμμή στο κύκλωμα: κατεβάστε τους τόνους, θάψτε την απεργία, για να δείξουμε καλή θέληση απέναντι στην κυβέρνηση. Και βέβαια, οι εκδότες και καναλάρχες δεν είχαν κανένα πρόβλημα να προσαρμοστούν στη γραμμή της συντεχνίας των υπαλλήλων τους.

Ολ' αυτά, βέβαια, μπορούμε να τα δούμε και από μια άλλη σκοπιά. Από τη σκοπιά του εργατικού κινήματος, που κρέμεται από τ' αποτέτοια των αλητών, ρουφιάνων... Όταν δεν υπάρχουν διαδικασίες κινήματος, όταν οι πλατιές μάζες των εργαζόμενων είναι αραγμένες στον καναπέ και ενημερώνονται από τα ΜΜΕ, όταν η συνδικαλιστική γραφειοκρατία απονεκρώνει ακόμα περισσότερο τις κινηματικές διαδικασίες, αναβαθμίζεται ο ρόλος των νταβατζήδων.

Κουκοδήμου-Κλαδά-Τριανταφυλλόπουλου στο αρχείο, διότι «δεν προέκυψε η διάπραξη αδικήματος». Βιάστηκε, είπαν κάποιοι δικαστικοί (πάντα ανώνυμα) στην Ευελπίδων. Πολύ βολική ερμηνεία. Η εισαγγελέας ίσως να βλαστημούσε τον εαυτό της που δεν ανακοίνωσε την αρχειοθέτηση της υπόθεσης την Πέμπτη. Πρέπει να την ευχαριστήσουμε, όμως, γι' αυτή την αβλεψία. Διότι την Παρασκευή είχε στα χέρια της νέα δεδομένα (μη μας πει κανείς ότι δεν είδε την εκπομπή του Ζούγκλα, που ο ίδιος την προδιαφήμισε από τα δελτία ειδήσεων του Alter και του ANTI), τα οποία πέταξε στα σκουπίδια, εκθέτοντας όχι μόνο τον εαυτό της, αλλά ολόκληρο το δικαστικό σύστημα.

Είναι να οργίζεσαι όταν βλέπεις αυτούς που για ψύλλου πήδημα παραπέμπουν ανθρώπους με βαρύτατα κατηγορητήρια, που με μοναδική ευκολία προτείνουν καταδικές και εξοντωτικές ποινές, αυτούς που έστειλαν την Τσέκου στον Κορυδαλλό χωρίς κανένα νομικό έρεισμα, να δέχονται με μοναδική ευκολία εξηγήσεις του τύπου «είπα δυο καλά λόγια για το φίλο μου τον Κλαδά» και «ο Μάκης παρεξήγησε»! Εύγε, κυρίες και κύριοι εισαγγελέες (όλων των βαθμίδων).

ΥΓ: Η Δικαιοσύνη απεφάνθη ότι ο Κουκοδήμος είναι αγνός και άσπρος σαν το χιόνι. Ρωτήθηκε ο Αντώνιος αν η κυβέρνηση θα τον καλέσει να επιστρέψει στην ΚΟ της ΝΔ και δεν απάντησε!

■ Καραγκιόζης

Θυμόσατε την «κρίση ειλικρίνειας» που είχε πάθει (βοηθούντος και του αλκοόλ) ο Μ. Κεφαλογιάννης, μια νύχτα στο Ντουμπάι. Είχε χαρακτηρίσει τότε τους πολιτικούς, χωρίς να εξαιρεί τον εαυτό του, καραγκιόζηδες που κάνουν τα χατήρια των «νταβατζήδων». Ο Μανώλης, λοιπόν, που το φέρει ακόμα βαρέως ότι βρέθηκε εκτός της δεύτερης κυβέρνησης Καραμανλή, μόλις άρχισε ο εκδοτικός πόλεμος απ' αφορμή το σάλτο μορτάλε του Ζαχόπουλου, βγήκε στο μείντινγκ και δήλωσε ότι κι αυτού του ζητούσαν 200.000 ευρώ, τάχα για να αναλάβουν ως σύμβουλοι επικοινωνίας, και όταν αρνήθηκε, άρχισαν να του γράφουν εχθρικά δημοσιεύματα.

Κλήθηκε, λοιπόν, ο Μανώλης, στην εισαγγελία για να καταθέσει, μπίκε σαν λεβέντης και τσιφτης και βγήκε σαν καραγκιόζης, αφού δήλωσε ότι αυτός δεν έκανε καμιά καταγγελία για εκβίαση, αλλά... «πολιτικό σχολιασμό»! Βγαίνοντας έκανε και μια προκάτ δήλωση, το ρεζουμέ της οποίας ήταν ότι «ο πρωθυπουργός είναι το τελευταίο ανάχωμα στο πολιτικό σύστημα» και τράβηξε κατά τα στέκια του για να πνίξει τον πόνο του.

■ Το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε;

«Οι ιεράρχες δεν είμαστε εξουσία, είμαστε διακονία» (δηλαδή υπηρέτες), δήλωσε ο Ιερώνυμος.

«Το σκάνδαλο με τις μίζες ήταν καθαρά πρόβλημα ηγεσίας», δήλωσε ο Αντρέας Πόλμαν, επικεφαλής της εσωτερικής επιτροπής για την καταπολέμηση της διαφθοράς στη Ζίμης.

Να 'ναι καλά οι άνθρωποι, καινούργιο σκυλάκι κάναμε το Σαββατοκύριακο.

ΥΓ: Στο χωριό μου «διακονεύω» σημαίνει «ζητιανεύω». Σας δίνουν την εντύπωση διακονήσων οι ρασοφόροι και ιδιαίτερα αυτοί της ανώτερης βαθμίδας;

Όχι, ρε παιδιά, δεν είναι lifestyle επιλογή ο Τσίπρας, ούτε στήνεται με όρους τηλεοπτικού μάρκετινγκ η εικόνα του. Το κοριτσάκι τυχαία βρέθηκε στο συνέδριο του ΣΥΝ, τυχαία το παρέδωσαν στη ζεστή αγκαλιά του Αλέξη, τυχαία βρέθηκε εκεί ο φωτογράφος και τυχαία το επικοινωνιακό επιτελείο έστειλε τη φωτογραφία στις εφημερίδες...

Θρίαμβος του κυβερνητισμού και της «τηλεοπτικής δημοκρατίας». Τα μόλις 3 άκυρα και τα 11 λευκά ψηφοδέλτια, σε σύνολο 1.196 συνένδρων του ΣΥΝ είναι η σημαντικότερη ειδήση του συνεδρίου που ολοκληρώθηκε το μεσημέρι της περασμένης Κυριακής. Διότι η εκλογή Τσίπρας ήταν δεδομένη. Μάλιστα, το ποσοστό του κυμάνθηκε στο ανώτατο όριο των προβλέψεων που είχαν γίνει.

Γιατί θεωρούμε ειδήση τα μόλις 14 άκυρα-λευκά (ποσοστό μόλις 1,2%); Γιατί είναι δηλωτικό του «μπετοναρισματος» του συνόλου του ΣΥΝ στη γραμμή του άκρατου κυβερνητισμού, που κυριάρχησε σ' αυτό το συνέδριο. Η επιλογή Τσίπρας με τόσο μεγάλο ποσοστό, που υπερβαίνει τους παραδοσιακούς διαχωρισμούς ανάμεσα στις θεσμικές φράξιες του ΣΥΝ, ήταν το λογικό αποτέλεσμα. Όλοι συμφώνησαν στη γραμμή και η μεγάλη πλειοψηφία συμφώνησε πως το καλύτερο πρόσωπο γι' αυτή τη γραμμή είναι ο Τσίπρας.

Σε τι συνίσταται η γραμμή; Σε μια λέξη: κυβερνητισμός. Ο δικομματισμός περνά κρίση, το πολιτικό σύστημα δείχνει

διαδικασία κοινωνικών αγώνων που θα μετασηματίσουν δημοκρατικά και σε βάθος το κράτος»!

Το τι ακριβώς σημαίνει αυτό το εξηγή στις απαντήσεις συνεντεύξεις του, κυρίως σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, ο cool Αλέξης με το μονίμως καρφίτωμένο χαμόγελο και τον καλό λόγο για όλους. Σταχυολογούμε την αναφορά του, στο ραδιόφωνο του Σκάι (12.2.08) σε ένα «νέο πια θεσμικό καταστατικό χάρτη της χώρας, όπου θα ρυθμιστούν εκ νέου οι σχέσεις κράτους και κεφαλαίου, οι σχέσεις πολιτικής εξουσίας και οικονομικής εξουσίας». Όπως βλέπουμε, εδώ δεν έχουμε κανένα σοσιαλισμό (ο οποίος προϋποθέτει την κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής), αλλά έναν όμορφο καπιταλισμό, με χτύπημα της διαφθοράς και της διαπλοκής. Το γεγονός ότι μιλούν για «σοσιαλισμό με δημοκρατία» και όχι για «καπιταλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο» θα μπορούσε άνετα να χαρακτηριστεί δείγμα πολιτικής αληθείας, αλλά οι χαρακτηρισμοί είναι το τελευταίο που μας απασχολεί εδώ.

Ούτε είναι τυχαίες οι μνημικές ανα-

Ο θρίαμβος του κυβερνητισμού

ασταθές, υπάρχει έντονη πολιτική ρευστότητα και κινητικότητα, άρα ήρθε η ώρα μας. Η πλάκα είναι πως παρά τις αριστερές διακηρύξεις, με τις οποίες είναι γεμάτα τα φλύαρα κείμενα του συνεδρίου (αυτά με τα οποία ουδείς ασχολήθηκε), ο ΣΥΝ και ο νέος αρχηγός του έχουν προκαλέσει μεγάλο έρωτα σε όλα τα συγκροτήματα των ΜΜΕ. Ακόμα και ο Πρετεντεράκος, που παθαίνει αλλεργία όταν ακούει ή διαβάζει τη λέξη αριστερά, έγραψε έναν ύμνο, στον οποίο παρομοίωσε τον ΣΥΝ με την «κουτάλα που ανακατεύει τη σούπα, μια σούπα που κάθε μέρα που περνάει χρειάζεται περισσότερο ανακάτεμα» διότι «ο δικομματισμός και κούρασε και κουράστηκε» και για τούτο «χρειάζεται ένα ισχυρό μερεμέτισμα», το οποίο «πιο σίγουρος για να κάνει φαίνεται (προς το παρόν τουλάχιστον...) ο Συνασπισμός» («Το Βήμα», 10.2.09). Ανάλογος ύμνος περιείχε το κύριο άρθρο της «Ελευθεροτυπίας» και γενικά όλος ο κυριακάτικος Τύπος. Οι υμνωδίες δε συνεχίστηκαν και την επόμενη μέρα.

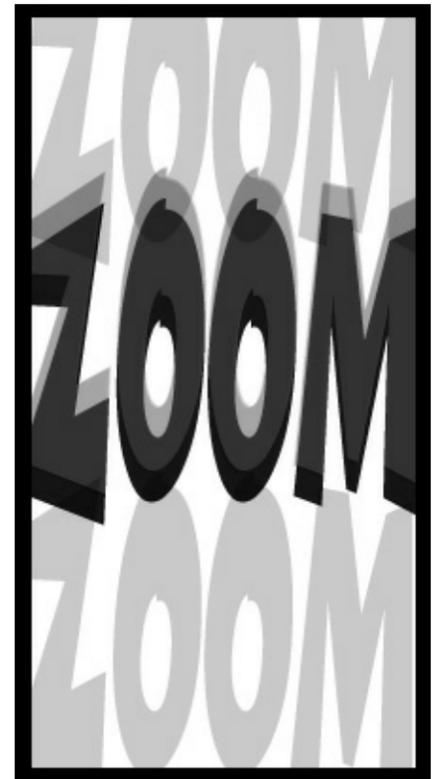
Μήπως, όμως, αδικούμε το ΣΥΝ; Μήπως οι επιθέσεις αγάπης του αστικού Τύπου δεν βρίσκουν ανταπόκριση στην ηγεσία του, η οποία εμμένει σταθερά στη στρατηγική του «σοσιαλισμού με δημοκρατία»; Ας παραβλέψουμε το γεγονός ότι ο «σοσιαλισμός με δημοκρατία» ουδόλως συζητήθηκε στο συνέδριο, όπου κυριάρχησε η «εναλλακτική κυβερνητική λύση» (την οποία μάλιστα δεν έχουν ακόμα βρει, αλλά... θα βρουν) και ας υπογραμμίσουμε ένα μικρό απόσπασμα της πολιτικής απόφασης του συνεδρίου το οποίο ορίζει το περιεχόμενο της «προοδευτικής εναλλακτικής λύσης» ως «μια

φορές του νεόκοπου προέδρου του ΣΥΝ στο «ΠΑΣΟΚ της μεταπολίτευσης», ούτε το ότι όταν ερωτάται (στην ίδια ραδιοφωνική συνέντευξη) να χαρακτηρίσει τον πολιτικό λόγο του Γ. Παπανδρέου, το μόνο που βρίσκει να πει είναι ότι «τον μπερδεύει» και «δεν μπορεί να κατανοήσει εύκολα πού μπορεί να κατατάξει κανείς τον πολιτικό λόγο του κ. Παπανδρέου και του ΠΑΣΟΚ συνολικά». Ίσως να χρειάζεται εκείνα τα... τριφασικά γυαλιά της παλιάς προεκλογικής αφίσσας του ΣΥΝ ο κ. Τσίπρας, αν μπερδεύεται ακόμα, μετά από 20 χρόνια εξουσίας, με τη γραμμή του ΠΑΣΟΚ.

Φυσικά και δεν μπερδεύεται. Ξέρουν πολύ καλά και ο ίδιος και εκείνοι που τον επέλεξαν για την προεδρία του ΣΥΝ τι είναι το ΠΑΣΟΚ. Όπως ξέρουν πολύ καλά ότι με το ΠΑΣΟΚ θέλουν να συγκυβερνήσουν. Όχι όμως με ένα ενδυναμωμένο ΠΑΣΟΚ, που θα τους κάνει μια μπουκιά και θα τους καταπιεί (δεν έχουν αυταπάτες για την αλαζονεία και το φαταουλισμό του ΠΑΣΟΚ), αλλά με ένα ΠΑΣΟΚ αποδυναμωμένο, που θα τους έχει ανάγκη, στις συνθήκες μιας «κρίσης ακυβερνησίας», που κανένα κόμμα δε θα μπορεί μόνο του να σχηματίσει κυβέρνηση. Άλλωστε, σήμερα, αντλούν δύναμη (στις εικονικές κάλπες των δημοσκοπήσεων) από την κρίση του ΠΑΣΟΚ. Όσο λοιπόν εμφανίζονται οι ίδιοι ως «το παλιό καλό ΠΑΣΟΚ» και ασκούν κριτική για «επιστροφή του ΠΑΣΟΚ στις ρίζες» τόσο ελπίζουν ότι το κύμα των διαρροών δεν θα ανακοπεί και θα σταθεροποιηθεί σε ποσοστό τέτοιο που θα τους επιτρέψει στο μέλλον να παίξουν το ρόλο του ρυθμιστή, που οραματίζονται. Αυτό, βέβαια, μπορεί να μη συμβεί ποτέ και να

μείνουν με τη χαρά (σοφρή η κουβέντα του Φ. Κουβέλη, ότι ο δικομματισμός βρίσκεται σε τέλμα, αλλά όχι στο τέρμα), όμως αυτή τη στιγμή αυτή η τακτική τους «πάει» και θα την υποστηρίξουν όσο μπορούν.

Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, επετέλεσε ο Τσίπρας για την προεδρία. Πρόκειται για μια επιλογή τηλεοπτικού τύπου, για ένα δείγμα της δικτατορίας του lifestyle (που παραμένει lifestyle ακόμα και όταν είναι εναλλακτικό). Εκτός αν μας πουν ότι ο Τσίπρας έχει εισφέρει οτιδήποτε άλλο εκτός από μια ωραία εικόνα, κενή ιδεολογικοπολιτικού περιεχόμενου. Προσέξτε πόσο στερεότυπος, γεμάτος μοδάτα κλισέ και περιορισμένος σε ελάχιστα μινύματα και λέξεις είναι ο λόγος του. Νομίζουμε πως την καλύτερη αιτιολογία της επιλογής Τσίπρας με τόσο μεγάλο ποσο-

στό την έδωσε ένας άλλος εκπρόσωπος του εναλλακτικού lifestyle, ο Γρ. Φαριανός, δηλώνοντας στην «Ελευθεροτυπία» (11.2.08): «Ο Αλέξης εξυπηρετεί μια δυνατότητα: να μπουκάρει στο χώρο νέος κόσμος, όχι μόνο σε ηλικία». Καθαρά πράγματα. Ο νέος κόσμος (από το ΠΑΣΟΚ δηλαδή) θα «μπουκάρει» λόγω Τσίπρας και όχι λόγω πολιτικής. Αφού τον Τσίπρας «θέλουν» τα ΜΜΕ, αφού «γράφει» στο γυαλί, γιατί να μην εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία; Δικαίωμα τους, βέβαια, όλα τούτα, αλλά να μη μας ζαλίζουν με «σοσιαλισμούς» και τα παρόμοια.

Εκ των πραγμάτων, ο ΣΥΝ αναγορεύεται σε χρυσή εφεδρεία του ελληνικού αστικού συστήματος στη σημερινή συγκυρία. Μια δύναμη δοκιμασμένη, φερέγγυα, που ξέρει να σέβεται τους κανόνες του παιχνιδιού και που τα στελέχη της έχουν δώσει πολλές φορές εξετάσεις. Από την εποχή του ΚΚΕ εσωτερικού ακόμη και μετέπειτα της ΕΑΡ. Από την εποχή που στήριζαν την προσπάθεια του Καραμανλή για την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΟΚ (θυμίζουμε ότι τότε το ΠΑΣΟΚ ήταν αντίθετο, άλλο αν την επαύριο της πρώτης εκλογικής του νίκης έκανε στροφή 180°).

Βεβαίως, θα μας αντιτείνει κάποιος, πως στις δημόσιες τοποθετήσεις τους, ακόμα και τις πιο αβανταδόρικες προς το ΠΑΣΟΚ, τα στελέχη του ΣΥΝ δεν παραλείπουν να σημειώσουν πως δεν θέλουν συμμετοχή σε μια οποιαδήποτε κυβερ-

7

+1

Ερωτήσεις και απαντήσεις για το Ασφαλιστικό

1. Υπάρχει κρίση της Κοινωνικής Ασφάλισης;

Όχι, κρίση της κοινωνικής ασφάλισης δεν υπάρχει. Γιατί κοινωνική ασφάλιση είναι η δυνατότητα μιας κοινωνίας να συντηρήσει τα μέλη της μέχρι να πεθάνουν, εξασφαλίζοντάς τους τη δυνατότητα να ζήσουν στα γηρατιά τους έξω από την παραγωγική διαδικασία. Μέχρι τώρα, ουδείς έχει υποστηρίξει ότι ο πλούτος που παράγεται ετησίως στη χώρα μας δεν επαρκεί για να συντηρηθούν οι συνταξιούχοι.

Εκείνα που περνούν κρίση είναι τα ασφαλιστικά ταμεία στην επιχειρηματική τους μορφή. Δηλαδή, ως ένας οικονομικός οργανισμός που εισπράττει έσοδα και πληρώνει δαπάνες. Πράγματι, εδώ και μια εικοσαετία, πολλά ασφαλιστικά ταμεία και κυρίως το ΙΚΑ, στο οποίο ασφαλίζεται η μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτών, βρίσκονται διαρκώς σε ένα φαύλο κύκλο ελλειμμάτων. Αυτά τα ελλείμματα χρησιμοποιούνται ως μοχλός συνεχών ανατροπών, σε βάρος των ασφαλιστικών παροχών των εργαζόμενων και συνταξιούχων. Ανατροπές που περιλαμβάνουν αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, μείωση του ύψους των συντάξεων, αλλά και πετσόκομμα των κάθε είδους παροχών (υγεία, αναπηρικές συντάξεις, πρόωγη συνταξιοδότηση κ.λπ.).

Πέρα από την τυπική εικόνα ενός ελλειμματικού ασφαλιστικού συστήματος, πρέπει να σημειωθεί ότι την ευθύνη για τη διαχείρισή του είχαν πάντοτε οι κυβερνήσεις. Αυτές έπαιρναν όλες τις αποφάσεις, αυτές είναι υπεύθυνες.

2. Πού οφείλεται η ελλειμματικότητα του συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης;

Η ελλειμματικότητα οφείλεται σε μια σειρά παράγοντες, που εδώ μπορούμε να παρατεθούν μόνο επιγραμματικά:

— Τα αποθεματικά των Ταμείων καταληστεύθηκαν όταν αυτά ήταν ανθηρά, δηλαδή όταν σχηματίζονταν αποθεματικά προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για τις μελλοντικές ανάγκες των Ταμείων. Επί δεκαετίες δεσμεύονταν υποχρεωτικά στην ΤτΕ, χωρίς επιτόκιο ή με επιτόκιο αρκετές φορές κάτω από το τρέχον επιτόκιο δανεισμού, και διαχέυονταν με τη μορφή «θαλασσοδανείων» προς τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, στο όνομα της ανάπτυξης. Τα αποθεματικά του ΙΚΑ, για παράδειγμα, εξαφανίστηκαν λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του '80, οπότε το Ταμείο έγινε ελλειμματικό. Τότε, αντί να του επιστρέψουν τα αποθεματικά του, το οδήγησαν σε τραπεζικό δανεισμό, με αποτέλεσμα να αρχίσει να συσσωρεύει νέα χρέη.

— Το κράτος ουδέποτε ήταν συνεπές στις υποχρεώσεις του. Επί δεκαετίες δεν πλήρωνε καμιά συμμετοχή, μολοντί αυτό προβλεπόταν από τους νόμους. Όταν άρχισε να πληρώνει (την περίοδο που εμφανίστηκαν και άρχισαν να κολλάζουν τα ελλείμματα), έδινε ποσά αυθαίρετα, ίσα-ίσα για να μπαλάνωνται μερικές τρύπες. Όταν θέσπισε συγκεκριμένη τριμερή χρηματοδότηση (το 1992), τη θέσπισε μόνο για τους πρωτοεργαζόμενους από 1.1.1993, για να πληρώνει ελάχιστα. Ομως, κι αυτά τα ελάχιστα δεν τα πλήρωνε! Πριν περάσει μια δεκαετία, άλλαξαν κι αυτή τη ρύθμιση, κι αντί για στάνταρ συμμετοχή στις ασφαλιστικές εισφορές, εισήγαγαν το 1% του ΑΕΠ ετησίως, που έβγαζε μικρότερο ποσό κρατικής συμμετοχής (που και αυτό επίσης δεν πληρώνουν στο ακέραιο).

— Το κράτος όχι μόνο δεν εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις του, αλλά ασκούσε και προνοιακή πολιτική μέσω των Ταμείων και ειδικά μέσω του ΙΚΑ. Αρκεί να αναφερθούν μόνο οι συγχωνεύσεις προβληματικών Ταμείων, χωρίς το κράτος να καταβάλλει δεκάρα, η συνταξιοδότηση ομογενών από την Αίγυπτο και άλλες χώρες κ.λπ.

— Το πιο αγαπημένο σπορ των καπιταλιστών στην Ελλάδα είναι η εισφοροδιαφυγή και η εισφοροκλοπή. Η μαύρη ανασφάλιστη εργασία είναι καθεστώς εδώ και δεκαετίες και φούντωσε με τη μαζική εισοδο μεταναστών. Με την εισφοροκλοπή δεν καταβάλλουν ούτε τις εισφορές που εισέπραξαν από τους εργαζόμενους. Το κράτος δεν ασκεί κανένα έλεγχο (οι επιτροπές είναι υποστελεχωμένες και δε μπορούν να κάνουν τίποτα), ενώ σε τακτά χρονικά διαστήματα κάνει ρυθμίσεις, με τις οποίες οι καπιταλιστές καλούνται να πληρώσουν σε δόσεις την εισφοροκλοπή τους. Υπήρξε μια περίοδος που το χρήμα

ήταν ακριβό (επιτόκιο πάνω από 20%) και εκείνη την περίοδο πολλοί καπιταλιστές προτιμούσαν να μη πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές, αλλά να τι χρησιμοποιούν ως κεφάλαιο κίνησης. Εκείνη την περίοδο έγιναν και οι περισσότερες χαριστικές ρυθμίσεις.

— Πρέπει να σημειωθεί ότι τα τελευταία χρόνια δεκάδες χιλιάδες νέοι εργάζονται κάθε χρόνο με τα κακόφημα προγράμματα stage, ανασφάλιστοι και με εξευτελιστικές αμοιβές. Μάλιστα, μεγάλο ποσοστό τους πλέον εργάζεται στο δημόσιο τομέα. Δηλαδή, το κράτος έχει θεσπίσει την ανασφάλιστη εργασία, η οποία αυξάνει την ελλειμματικότητα των Ταμείων.

— Η ανεργία, που την τελευταία δεκαετία έχει εκτοξευθεί σε επίπεδα που μέχρι τη δεκαετία του '80 ήταν άγνωστα για τον ελληνικό καπιταλισμό, ασκεί επίσης αρνητική επίδραση στα έσοδα της κοινωνικής ασφάλισης.

— Την ίδια αρνητική επίδραση ασκούν επίσης οι λεγόμενες ελαστικές μορφές απασχόλησης (ωρομίσθιο, διευθέτηση χρόνου εργασίας, υπερωρίες οι οποίες πληρώνονται «μαύρα», δουλειές του ποδαριού κ.λπ.).

3. Δηλαδή, οι παροχές των εργαζόμενων δεν έχουν καμιά επίδραση στην ελλειμματικότητα των Ταμείων;

Οι ασφαλιστικές παροχές δε μπορεί να έχουν καμιά επίδραση, για τον απλούστατο λόγο ότι οι εργαζόμενοι είναι αυτοί που παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο και αυτοί που πληρώνουν περισσότερο από το 80% των φόρων κάθε χρόνο. Επομένως, ό,τι παίρνουν ως μισθό ή μεροκάματα και ό,τι

παίρνουν ως ασφαλιστικές παροχές είναι ελάχιστο μπροστά σ' αυτό που παράγουν. Αλλιώς, μια σύγκριση ανάμεσα σε μισθούς-μεροκάματα-συντάξεις από τη μια και στα κέρδη και το συσσωρευμένο πλούτο που απολαμβάνουν οι καπιταλιστές από την άλλη, αρκεί για να πείσει κάθε εργαζόμενο πως σε καμιά περίπτωση οι οποίες (ακόμα και οι καλύτερες) ασφαλιστικές παροχές δε φτάνει για την ελλειμματικότητα των Ταμείων.

Ο ισχυρισμός αυτός γίνεται πιο προκλητικός αν αναλογιστούμε ότι προβάλλεται από αυτούς που είναι υπεύθυνοι για τη χρόνια καταλήστευση του ασφαλιστικού συστήματος. Γιατί δεν κάνουν έναν υπολογισμό αυτών που ληστεύθηκαν από τα Ταμεία και να δούμε μετά αν θα προκύψουν ελλείμματα και αν φτάνει οι ασφαλιστικές παροχές γι' αυτά;

Πέρα από τα παραπάνω, πρέπει να σημειωθεί ότι στην Ελλάδα ισχύουν τα ψηλότερα όρια ηλικίας και οι χαμηλότερες συντάξεις της ευρωζώνης. Δηλαδή, ακόμα και η σύγκριση με άλλες καπιταλιστικές χώρες διαλύει το μύθο των υψηλών ασφαλιστικών παροχών.

4. Η γήρανση του πληθυσμού δεν επιδρά αρνητικά στην ισορροπία των ασφαλιστικών συστημάτων; Δεν πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτό;

Τι είναι η περιβόητη γήρανση του πληθυσμού; Είναι η αύξηση του ποσοστού των ηλικιωμένων (άνω των 65 ετών) στο σύνολο του πληθυσμού, που έρχεται σαν αποτέλεσμα της αύξησης

του προσδόκιμου ζωής. Αρα, πρόκειται για ένα φαινόμενο που θα έπρεπε να μας χαροποιεί. Θα μπορούσαν οι εργαζόμενοι να απολαμβάνουν για περισσότερα χρόνια την ξεκούραση του συνταξιούχου. Αυτό, βέβαια, χειροτερεύει τη σχέση ασφαλισμένων προς συνταξιούχους, αφού οι συνταξιούχοι γίνονται περισσότεροι. Γιατί, όμως, αυτοί που μιλούν για το ένα σκέλος δε μιλούν και για το άλλο; Γιατί δε μιλούν για τη συνεχή αύξηση της ανεργίας και ειδικά της ανεργίας των νέων, που στο χώρα μας ξεπερνά το 25%; Γιατί δε μιλούν για τη μερική απασχόληση, που στέλνει λιγότερες εισφορές στο ασφαλιστικό σύστημα; Γιατί δε μιλούν για τη μαύρη ανασφάλιστη εργασία ή για το stage, που στερούν τεράστια έσοδα από την κοινωνική ασφάλιση; Γιατί δε μιλούν για την αύξηση της παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας, αλλά και για την αύξηση της εντατικότητας, που επιτρέπει στους καπιταλιστές να παίρνουν μεγαλύτερη παραγωγή από λιγότερους εργαζόμενους, με αποτέλεσμα να μειώνονται αυτοί για τους οποίους καταβάλλονται εισφορές στο ασφαλιστικό σύστημα;

Το ζήτημα τίθεται διαφορετικά για τους εργαζόμενους και διαφορετικά για τους καπιταλιστές και τα ταξικά τους. Οι καπιταλιστές κοιτάζουν μόνο τα κέρδη τους. Για τούτο δε διστάζουν να εισηγηθούν συστήματα τύπου γαλέρας στα οποία ο εργαζόμενος θα είναι υποχρεωμένος να εργάζεται μέχρι τα βαθιά γεράματα, μέχρι την παραμονή του θανάτου τους. Οι εργαζόμενοι δε έχουν περιθώριο να κοιτάζουν τίποτα άλλο εκτός από την επιβίωση. Την επιβίωση όσο εργαζόμαστε, την επιβίωση όταν βγαίνουμε στη σύνταξη.

Η γήρανση του πληθυσμού θα ήταν πρόβλημα κοινωνικό μόνο αν ο παραγωγόμενος σε όλη την έκταση της οικονομίας πλούτος δεν αρκούσε για να συντηρήσει όλα τα μέλη της κοινωνίας. Ομως, όταν δίπλα μας χορεύουν τα εκατομμύρια και τα δισεκατομμύρια όταν δίπλα μας βλέπουμε την αριθμητικά μικρή τάξη των καπιταλιστών και των υπηρετών τους να ζει μες στη γλήκη και την πολυτέλεια, είναι πρόκληση οποιαδήποτε συζήτηση για την αύξηση των ορίων ηλικίας των εργαζόμενων, μεγάλο ποσοστό των οποίων βγαίνει στη σύνταξη κουβαλώντας παλιές και νέες επαγγελματικές ασθένειες, οι οποίες δεν χαρακτηρίζονται καν τέτοιες. Δε θα συνανέσουν οι εργαζόμενοι στη μετατροπή της επιστημονικής προόδου σε δυστυχία για τους ίδιους και τα παιδιά τους.

5. Τι πρέπει να γίνει για τη βελτίωση της αναλογιστικής σχέσης εργαζόμενων - συνταξιούχων;

Αν και το ερώτημα είναι παραπλανητικό, αφού αντιμετωπίζει την κοινωνική ασφάλιση σαν επιχείρηση, σαν λο-

+1. Τι ασφαλιστικό σύστημα πρέπει να διεκδικήσουν τελικά οι εργαζόμενοι;

Ξεκινώντας από την αλήθεια, ότι η κοινωνική ασφάλιση δεν είναι παρά έμμεσος μισθός, ένα συμπλήρωμα του μισθού δηλαδή, που δεν αναιρεί την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, την εκμετάλλευση της εργασίας από το κεφάλαιο, οι εργαζόμενοι δε μπορούν να περιοριστούν σ' αυτά που τους «παραχωρεί» το κράτος της κεφαλαιοκρατίας, αλλά να διεκδικήσουν **πλήρη ασφάλιση για όλους**. Ασφάλιση υγείας, ασφάλιση απέναντι σε ατύχημα, ασφάλιση για τα γηρατιά. Ασφάλιση με την οποία να μπορούν να ζήσουν, όπως ακριβώς ζητούν μισθό με τον οποίο να μπορούν να ζήσουν. Ασφάλιση ίδια για όλους, χωρίς διαχωρισμούς ανδρών και γυναικών, ντόπιων και μεταναστών, παλιών και νέων. Ασφάλιση και για τους ανέργους, γιατί η ανεργία δεν είναι επιλογή του εργαζόμενου, αλλά αρρώστια στην οποία τον καταδικάζει το σύστημα.

Ξεκινώντας από την αλήθεια, ότι αυτοί παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο και αυτοί σηκώνουν τα φορολογικά βάρη, οι εργαζόμενοι δε μπορούν να αποδεχτούν τη λογική της τριμερούς χρηματοδότησης, που εμφανίζει τους καπιταλιστές και το κράτος σαν φιλάνθρωπους,

που βοηθούν τους φτωχούς εργαζόμενους. Εφόσον και τα καπιταλιστικά κέρδη και τα έσοδα του κράτους δεν είναι παρά κλεμμένη υπεραξία, οι εργαζόμενοι πρέπει να διεκδικήσουν **χρηματοδότηση της ασφάλισης μόνο από τους καπιταλιστές και το κράτος τους**.

Αυτός είναι ο τελικός στόχος, το ιδανικό μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία, για όσο δηλαδή οι εργαζόμενοι θα είναι αντικείμενα εκμετάλλευσης. Φυσικά, ο αγώνας δεν προχωρά μόνο με τον τελικό στόχο. Αναγκαστικά έχει ενδιαμέσους στόχους, μερικές διεκδικήσεις. Ποιες είναι οι βασικότερες απ' αυτές;

— Μείωση κατά 5 χρόνια όλων των ορίων ηλικίας (και των γενικών και των ειδικών, όπως στα ΒΑΕ κ.λπ).

— Επαναφορά της διαφοράς κατά 5 έτη στα όρια ηλικίας ανδρών και γυναικών, αναγνωρίζοντας το ρόλο της μητρότητας, τις βιολογικές διαφορές και τη διπλή καταπίεση της γυναίκας στην καπιταλιστική κοινωνία.

— Συνταξιοδότηση μετά από 30 χρόνια εργασίας, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας.

— Αναγνώριση των ενσήμων της στρατιωτικής θητείας, χωρίς καμιά εξαγορά από τον εργαζόμενο.

— Συνολική σύνταξη (κύρια και επικουρική) ίση τουλάχιστον με τον τελευταίο μισθό.

— Κατάργηση όλων των αντισσφαλιστικών νόμων που ψηφίστηκαν από το 1990.

γιστικό μέγεθος με έσοδα και δαπάνες, μπορούμε να απαντήσουμε: πρέπει να αυξηθούν οι εργαζόμενοι για τους οποίους πληρώνονται ασφαλιστικές εισφορές. Με άλλα λόγια, να χτυπηθούν άγρια οι καπιταλιστές που χρησιμοποιούν μαύρη ανασφάλιστη εργασία, να απαγορευτούν όλες οι «ελαστικές μορφές εργασίας». Και κυρίως, **να μειωθεί ο ημερήσιος χρόνος εργασίας**, ώστε να αυξηθούν οι ασφαλισμένοι. Το 5ήμερο-35ωρο είναι ένα αίτημα που μετράει ήδη 30 χρόνια ζωής. Από τότε που πρωτοδιατυπώθηκε, η παραγωγικότητα (ταυτόχρονα και η εντατικότητα, που πάει «πακέτο») της κοινωνικής εργασίας έχει αυξηθεί με αλματώδη ρυθμό. Όλα τα οφέλη, όμως, τα καρπώνονται οι καπιταλιστές. Αν μειωνόταν κατά μία ώρα ο ημερήσιος χρόνος εργασίας, αναγκαστικά θα προσλαμβάνονταν νέοι εργαζόμενοι, με αποτέλεσμα να βελτιωθεί η αναλογιστική σχέση εργαζόμενων-συνταξιούχων.

6. Αντέχει, όμως, η οικονομία αλλαγές σαν την παραπάνω; Δε θα μειωνόταν έτσι η ανταγωνιστικότητα;

Από τη στιγμή που η οικονομία παράγει πλούτο, τον οποίο νέμεται η αστική τάξη, σπαταλώντας τον παρασιτικά, παναπεί πως αντέχει και παραντέχει. Όμως, και από στενή οικονομική και όχι κοινωνική σκοπιά να δούμε το ζήτημα, το αποτέλεσμα θα ήταν μόνο η μείωση των κερδών των καπιταλιστών, προκειμένου να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους; Έτσι που χρησιμοποιείται η έννοια της ανταγωνιστικότητας, συνιστά έναν ιδεολογικό μύθο, με τον οποίο προσπαθούν να καθηλώσουν τους εργαζόμενους, ώστε να μη διεκδικούν. Η ανταγωνιστικότητα μπορεί ν' αλλάξει με πολλούς τρόπους. Σε κάθε περίπτωση, ο καπιταλιστής που βρίσκεται σε μειονεκτική θέση, ρίχνει το ποσοστό του κέρδους του προκειμένου να μη βγει έξω από την αγορά. Γιατί θα έπρεπε οι εργαζόμενοι να στενοχωρηθούν για τη μείωση του ποσοστού του κέρδους, εξαιτίας της βελτίωσης της δικής τους θέσης; Ισα-ίσα, αυτό είναι που πρέπει να επιζητούν, αφού κάθε βελτίωση στο ύψος του μισθού, στο ωράριο εργασίας, στις εργασιακές σχέσεις, στις ασφαλιστικές παροχές μόνο από τη μείωση των καπιταλιστικών κερδών μπορεί να προκύψει. Είναι σαν να παίρνουν λίγο από το αίμα τους πίσω.

7. Υπάρχει τελικά ανάγκη ασφαλιστικής μεταρρύθμισης;

Φυσικά και υπάρχει. Όχι όμως έτσι όπως την εννοούν η κυβέρνηση, ο ΣΕΒ, ο Γκαργκάνας και όλοι οι άλλοι που σπηρίζουν την αντισσφαλιστική επίθεση. Ανάγκη ασφαλιστικής μεταρρύθμισης υπάρχει και θα υπάρχει πάντοτε για τους εργαζόμενους. Γιατί η ασφάλισή τους δεν είναι παρά ένας έμμεσος μισθός. Είναι το δικαίωμά τους να μπορούν να επιβιώσουν όχι μόνο στα γεράματα, αλλά και σε περίπτωση ασθένειας ή αναπηρίας. Δεν υπάρχει, λοιπόν, ουδέτερη ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Οι εργαζόμενοι θα αγωνίζονται πάντοτε για τη διεύρυνση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, ενώ οι καπιταλιστές και το κράτος τους θα αγωνίζονται για την περικοπή τους. Τίποτα δεν αποτελεί παραχώρηση, τα πάντα είναι κατακτήσεις.

■ Με διαδικασία-εξπρές θα έλθει το Ασφαλιστικό

Ο κύβος ερρίφθη

Ο Καραμανλής με γενικόλογιες καλλιεργεί κλίμα εφesusασμού

Αν καλούμασταν με ένα σύντομο τίτλο να περιγράψουμε την εμφάνιση του Καραμανλή στη Βουλή χτες το πρωί, θα γράφαμε **πολιτική αλητεία**.

Είναι **πολιτική αλητεία** να μιλάς για κρίση της κοινωνικής ασφάλισης, να «φωτογραφίζεις» ως υπεύθυνες τις ασφαλιστικές παροχές των εργαζόμενων (η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων παίρνει συντάξεις κάτω από 600 ευρώ το μήνα!) και να μη βρίσκεις να πεις μια λέξη για τη **διαρκή πολύχρονη ληστεία** σε βάρος των Ταμείων. Μια λέξη έστω για την **εξαφάνιση των αποθεματικών** τους, που τα άρπαξε το κράτος και τα μοίρασε στους καπιταλιστές.

Είναι **πολιτική αλητεία** να κινδολογείς επί 35 λεπτά και στο τέλος να περιγράφεις τα μέτρα που προτίθενται να πάρεις, με μορφή παραπλανητικών τίτλων, διάρκειας ενός λεπτού συνολικά.

Είναι **πολιτική αλητεία** να περιγράφεις την επέλαση ενάντια στο ασφαλιστικό καθεστώς των μητέρων με ανήλικα παιδιά, μιλώντας για «πρωτοποριακά μέτρα προστασίας της μητρότητας».

Είναι **πολιτική αλητεία** να ετοιμάζεις να περάσεις ένα ακόμη αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο και να προσπαθείς να αποκοιμίσεις τους εργαζόμενους με γενικόλογιες και κούφιους βερμπαλισμούς, που μόνο οι ειδικοί μπορούν να αποκρυπτογραφήσουν.

Είναι **πολιτική αλητεία** να ζητάς προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών των κοινοβουλευτικών κομμάτων, να κρέμεται το πανελλήνιο από τα χείλη σου, περιμένοντας ν' ακούσει τα συγκεκριμένα μέτρα του νομοσχεδίου που έχεις ήδη έτοιμο στο συρτάρι σου και συ να μη λες τίποτα συγκεκριμένο, να μη προσθέτεις τίποτα καινούργιο σ' αυτά που εδώ και τούσους μήνες επαναλαμβάνουν σαν χαλασμένα γραμμόφωνα οι υπουργοί σου.

Με την ανεκδιήγητη Φάνη Πάλλη-Πετραλιά δεν θ' ασχοληθούμε. Ο Καραμανλής έχει τη ρητορική ικανότητα να τονίζει τους βερμπαλισμούς του και να δίνει την ψευδαίσθηση ότι κάτι λέει, ακόμα κι όταν δε λέει τίποτα. Αυτή δεν την έχει. Έτσι, ακούσαμε το μακρύ μονόλογο μιας «θείσας» που διαβάζει κάτι που θολά μόνο το καταλαβαίνει.

■ Επιδιώκουν αιφνιδιασμό

Το βέβαιο είναι ότι η **κυβέρνηση έχει έτοιμο το νομοσχέδιο**. Οι άζονες που με απατηλά λόγια περιέγραψε ο Καραμανλής αυτό επιβεβαιώνουν. Ένα ασφαλιστικό νομοσχέδιο θέλει λεπτομερή νομοτεχνική επεξεργασία, επομένως η συγκεκριμενοποίηση αξόνων σημαίνει ότι οι πολιτικές αποφάσεις έχουν παρθεί και η νομοτεχνική επεξεργασία έχει ολοκληρωθεί. Ξέρουν πολύ καλά ποια Ταμεία θα συγχωνευτούν και πού, ποια όρια ηλικίας (πέραν των γενικών) θα αυξηθούν κ.λπ. Γιατί, λοιπόν, ούτε ο Καραμανλής ούτε η Πε-

τραλιά μίλησαν συγκεκριμένα;

Η απάντηση είναι απλή. Γιατί φοβούνται την οργή των εργαζόμενων. Φοβούνται ότι αυτή η οργή θα μετατραπεί σε αγωνιστικό-δικειδικητικό κίνημα. Και θέλουν να κερδίσουν χρόνο. Να κερδίσουν χρόνο ώστε να παρουσιάσουν αιφνιδιαστικά το νομοσχέδιο και να το ψηφίσουν μέσα σε μια βδομάδα, ώστε να κυριαρχήσει η λογική του «αναποτελεσματικού αγώνα».

Πότε θα φέρουν το νομοσχέδιο; Στις αρχές Μάρτη, ψιθυρίζουν σ' αυτιά των δημοσιογράφων κυβερνητικά στελέχη. Αρα άμεσα. Αρα το έχουν έτοιμο. Ο ίδιος ο Καραμανλής περιέγραψε το τέλος του «διαλόγου», λέγοντας ότι αυτός έγινε στη Βουλή (σε εκείνες τις τρεις γελοίες κοινές συνεδριάσεις των Επιτροπών Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων, επί Μαγγίνα), έγινε με τους «κοινωνικούς εταίρους» (εννοεί τις εθιμοτυπικού τύπου συναντήσεις της Πετραλιά, όπου δεν άνοιγε τα χαρτιά της και απλά προσπαθούσε να «ψαρέψει» αντιδράσεις), συνεχίστηκε μ' αυτή την προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση και θα ολοκληρωθεί κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή.

Η κυβέρνηση, λοιπόν, είναι πανέτοιμη, η κυβέρνηση κρατάει κλειστά τα χαρτιά της, η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να αιφνιδιαστεί με μια διαδικασία που θα θυμίζει το ναζιστικό «μπλιτς κριγκ» (αστραπιαίος πόλεμος). Αρα, **η εργατική τάξη δε μπορεί να περιμένει, η εργατική τάξη πρέπει ν' απαντήσει άμεσα**.

■ Στην πάγια αντεργατική κατεύθυνση

Σε μια σημαντική αποστοροφή της ομιλίας του, ο Καραμανλής απένειμε τα εύσημα στην κυβέρνηση Μητσοτάκη για τις αντισσφαλιστικές ρυθμίσεις της περιόδου 1990-92 (πρωταγωνιστές οι Σουφλιάς και Σιούφρας, στελέχη και της σημερινής κυβέρνησης), μιλώντας για «τολμηρές μεταρρυθμίσεις», χωρίς τις οποίες σήμερα δεν θα υπήρχε δυνατότητα να πληρωθούν συντάξεις.

Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν, βέβαια, τι έγινε μ' αυτούς τους αντισσφαλιστικούς νόμους. Αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας, μειώθηκαν οι συντάξεις, μειώθηκε ακόμα και αυτή η εξευτελιστική κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ κ. λπ. Τίποτα, κανένας τομέας, καμιά ασφαλιστική παροχή δεν έμεινε άθικτη. Πού πήγαν όλ' αυτά που έχασαν οι εργαζόμενοι; Στις τσέπες των καπιταλιστών, μέσω του κράτους. Γιατί αυτοί είχαν καταληστεύσει τα αποθεματικά των Ταμείων και έσβησαν με μια μονοκοντυλιά την υποχρέωση να επιστρέψουν τουλάχιστον τα κλεμμένα. Οι δικές τους τσέπες έμειναν άθικτες και πλήρωσαν το κάγκελο οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι, με το πετσόκομμα στοιχειωδέστατων ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους.

Συνεχίζοντας, ο Καραμανλής χαρακτήρισε άτολη την πολιτική των κυ-

βερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, που διαδέχτηκαν την κυβέρνηση Μητσοτάκη. Δηλαδή, πολύ θα ήθελε τα αντισσφαλιστικά μέτρα που πάρθηκαν επί ΠΑΣΟΚ (χτύπημα του ασφαλιστικού της ΔΕΗ, καθιέρωση του φιλανθρωπικού βοηθήματος ΕΚΑΣ αντί για την επαναφορά της κατώτερης σύνταξης στα 20 βασικά ημερομίσθια, νόμος Ρέππα, που άνοιξε το δρόμο για τις σημερινές ρυθμίσεις) να είχαν συμπληρωθεί μ' αυτά που θα πάρει ο ίδιος σήμερα. Δικαιολογημένο το παράπονό του, αλλά εκείνο που εμείς πρέπει να κρατήσουμε είναι η εμμονή στην ίδια αντεργατική-αντισσφαλιστική κατεύθυνση. Η επιβεβαίωση για μια ακόμη φορά πως η αντισσφαλιστική επίθεση είναι διαρκής και εξελίσσεται με τη μορφή σκυταλοδρομίας μεταξύ των κυβερνήσεων. **Το ταρινό νομοσχέδιο δεν θα είναι το τελευταίο**.

■ Το τυρί...

Τηρώντας την παράδοση των αστών πολιτικών, ο Καραμανλής προσπάθησε να δολώσει με μπόλι-κο τυρί τη φάκα που στήνει για τους εργαζόμενους.

Είπε πολλά για τη «διατήρηση των τεσσάρων βασικών αρχών-παραδοχών» του ασφαλιστικού συστήματος (διατήρηση των τριών πυλώνων: κύρια σύνταξη, επικουρική σύνταξη, επαγγελματικά ταμεία – κρατική εγγύηση συντάξεων και λοιπών παροχών – δημόσιος, υποχρεωτικός και αναδιανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος – όχι αύξηση των γενικών ορίων συνταξιοδότησης, όχι αύξηση των εισφορών, όχι μείωση των συντάξεων). Όμως, αυτές οι διακηρύξεις έχει φανερίσει εδώ και χρόνια ότι είναι μπουρδες. Στο όνομά τους έχουν γίνει όλες οι μέχρι τώρα αντισσφαλιστικές ανατροπές, στο όνομά τους θα επιχειρηθεί να γίνουν και οι επόμενες.

Για να κρύψει τους πραγματικούς σκοπούς των συγχωνεύσεων Ταμείων, που απασχόλησαν το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του, είπε πολλά και διάφορα για εκσυγχρονισμούς, οικονομία στις λειτουργικές δαπάνες, καλύτερες επενδύσεις κ.λπ. Υποστήριξε δε, ότι κάθε σημερινό Ταμείο θα είναι αυτόνομο μέσα στο ενιαίο Υπερταμείο. Όμως, όπως και άλλη φορά έχουμε γράψει, **άλλα λέει η πείρα**. Θυμηθείτε ότι οι κυβερνήσεις άρπαζαν τα αποθεματικά του επικουρικού ΕΤΑΜ, για να καλύψουν τα ελλείμματα του κλάδου κύριας σύνταξης του ΙΚΑ. Κι όταν ήρθε η ώρα να τα επιστρέψουν, τα υποτίμησαν σε λιγότερο από το μισό. Με τον ίδιο τρόπο καλύπτονται ελλείμματα του ΙΚΑ αρπάζοντας κονδύλια του ΟΕΚ, του ΟΕΕ και του ΟΑΕΔ, που επιστρέφει για λογαριασμό τους το ΙΚΑ. Με τον ίδιο τρόπο τα πλεονάσματα κάποιων από τα συγχωνευθέντα Ταμεία θα χρησιμοποιηθούν για να καλυφθούν τα ελλείμματα κάποιων άλλων. Γι' αυτό γίνεται η συγχώνευση.

Για τις συγχωνεύσεις έχουμε ως

δεδομένο αυτό το οποίο γίνεται με τα Ταμεία που συγχωνεύτηκαν στο ΙΚΑ. Για τους νέους εργαζόμενους ισχύουν οι όροι και προϋποθέσεις του ΙΚΑ και όχι του παλιού Ταμείου.

Ανήγγειλε ο Καραμανλής πομπωδώς τη δημιουργία Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης των Γενεών, για να δημιουργηθούν αποθεματικά. Θέλει να ξεχάσουμε πως η κυβέρνηση της ΝΔ είχε φτιάξει το ΛΑΦΚΑ, αναγγέλλοντάς τον με τον ίδιο πομπωδή τρόπο. Μήπως μπορεί να μας πει πόσα αποθεματικά έφτιαξε ο ΛΑΦΚΑ, πόσα ελλείμματα κάλυψε; Ολη η ιστορία είναι να γίνει αναδιανομή ανάμεσα στα πλεονάσματα και τα ελλείμματα των διάφορων Ταμείων, για να μην αναγκαστούν να πληρώσουν κράτος και καπιταλιστές τα ελλείμματα που η ληστρική πολιτική τους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί.

■ ... και η φάκα

Τι περιέγραψε ο Καραμανλής, υπό μορφή παραπλανητικών τίτλων;

1. Αύξηση ορίων ηλικίας.

Καταρχάς, και των γενικών ορίων, τα οποία θα επεκταθούν «εθελοντικά» και πέραν των 67 ετών που τα είχε πάει ο νόμος Ρέππα. Πώς θα επιτευχθεί αυτό το «εθελοντικό»; Με την εξαθλίωση των συντάξεων, που θα αναγκάζουν τον εργαζόμενο να μείνει παραπάνω στη δουλειά, για να πάρει κάποια ψίχουλα στη σύνταξη.

Ακόμη, όλων των ειδικών ορίων. Δεν το συγκεκριμενοποίησε, αλλά μίλησε για θέσπιση αντικινήτρων για την πρόωρη συνταξιοδότηση. Δηλαδή, πάμε για αύξηση όλων των χαμηλότερων από τα γενικά όρια (π.χ. 35ετία) και για αύξηση του προστίμου για κάθε χρόνο πρόωρης (φημολογείται αύξηση από το 4,5% στο 8%).

2. Χτύπημα της πρόωρης συνταξιοδότησης των μητέρων.

Αυτό προαναγγέλθηκε με τον πιο αλητικό τρόπο: «Πρωτοποριακά μέτρα για την προστασία της μητρότητας».

3. Αποχαρκτηρισμό των περισσότερων επαγγελματιών από τα ΒΑΕ. Αυτό θα γίνει σε δεύτερο χρόνο, αφού πρώτα τελειώσει τις εργασίες της η κακόφημη Επιτροπή για τα ΒΑΕ. Ο Καραμανλής, όμως, υπήρξε σαφής: «Δε μπορεί να παραμένουν επαγγέλματα που η πραγματικότητα τα έχει βγάλει από τις ιδιαιτερότητες του παρελθόντος». Δηλαδή, έπαιψαν να είναι βαριά και ανθυγιεινά.

4. Συγχωνεύσεις Ταμείων. Ο στόχος είναι προφανής. Ανακάτεμα πλεονασμάτων και ελλειμμάτων, ώστε να βρεθούν όλα τα Ταμεία στον ίδιο κοινό παρονομαστή. Πρόκειται για προκαταρκτικό όρο της εξίσωσης προς τα κάτω, προς το έσχατο επίπεδο αθλιότητας του ΙΚΑ.

Όπως καταλαβαίνετε, περιθώρια συζήτησης και διαπραγμάτευσης με την κυβέρνηση δεν υπάρχουν. Το θέμα δεν είναι να απαιτήσει αυτή η επίθεση. Το θέμα είναι να υπάρξει ανάσχεση συνολικά στην αντισσφαλιστική σκυταλοδρομία, γιατί θα έρθουν κι άλλα. Το θέμα είναι να υπάρξουν **διεκδικήσεις σε ταξική βάση για μια ασφάλιση που θα σπριζεται στις εργατικές ανάγκες κι όχι στις ανάγκες του κεφάλαιου**.

■ ΕΣΥΕ: μαγείρεμα ανεργίας

Ξεπέρασαν κάθε όριο

Στις 12 Φεβράρη του 2008, η ΕΣΥΕ ανακοίνωσε ότι το Νοέμβριο του 2007 οι άνεργοι ανήλθαν σε 373.410 και το ποσοστό ανεργίας σε 7,6%. Με τα νούμερα αυτά η ΕΣΥΕ και ο γενικός της γραμματέας ξεπέρασαν κάθε όριο γιατί:

Πρώτο, δε μπορείς να εμφανίζεις την ανεργία του Νοεμβρίου μικρότερη από την ανεργία του Οκτώβρη, που κι αυτήν την υποεκτίμησαν.

Δεύτερο, δε μπορείς να εμφανίζεις το ποσοστό ανεργίας του Νοεμβρίου του 2007 μικρότερο κατά 1,5% σε σχέση με το Νοέμβριο του 2006 και τους άνεργους λιγότερους κατά 73.526, για δύο πολύ σοβα-

ρούς λόγους. Γιατί το Νοέμβριο του 2006 έχουμε μεγαλύτερη οικονομική δραστηριότητα, ενώ ακόμη είναι σχετικά αυξημένες οι εξαγωγές προϊόντων.

Θα έπρεπε λοιπόν ο Μ. Κοντοπυράκης να εμφανίσει πολύ μεγαλύτερη την ανεργία του Νοεμβρίου του 2007 απ' αυτή του 2006. Τι θα γινόταν σ' αυτή την περίπτωση; Απλά, το ποσοστό ανεργίας σε επίσημη βάση, ως μέσος όρος, θα κινούνταν στο διάστημα 8,37%-8,9%, θα εμφανιζόταν πάλι μειωμένο και η ανακοίνωσή του θα φαινόταν περισσότερο πιστευτή. Φαίνεται όμως ότι η κυβέρνηση της ΝΔ αποφάσισε να εμφανίσει μέσο ετήσιο

ποσοστό ανεργίας μικρότερο από το μέσο ποσοστό του εννιάμηνου, που ήταν 8,37%, για να πανηγυρίζει ότι το 2007 μείωσε κι άλλο το ποσοστό ανεργίας, και γι' αυτό έβαλε τον Κοντοπυράκη να εμφανίσει ποσοστό ανεργίας το Νοέμβριο του 2007 το 7,6%.

Τρίτο, δε μπορεί η ΕΣΥΕ να εμφανίζει τους άνεργους του Νοεμβρίου του 2007 λιγότερους κατά 63.431 σε σχέση με τους καταγεγραμμένους από τον ΟΑΕΔ.

Η τελευταία ανακοίνωση της ΕΣΥΕ βγάζει μάτια και πείθει και τον πιο δύσπιστο, ότι γίνεται χοντρό μαγείρεμα των στοιχείων για την ανεργία.

■ Συνέδριο Economist για την Ασφάλιση

Όλα τα σφυριά στο ίδιο αμόνι

Υπό τον φαινομενικά ουδέτερο τίτλο «Ασφαλιστική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα» και τον προκλητικό υπότιτλο «Χαράσσοντας πορεία για την κοινωνική ευημερία», το γνωστό περιοδικό της διεθνούς χρηματιστικής ολιγαρχίας «Economist» (με τη χορηγία της οικονομικής φυλλάδας του συγκροτήματος Μπόμπολα «Ημερησία») οργάνωσε προχθές συνέδριο στην Αθήνα. Η οργάνωση του την παραμονή της παρουσίασης στη Βουλή των κυβερνητικών θέσεων για τη νέα αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση ασφαλώς δεν είναι τυχαία. Πρόκειται για μια ακόμη συμβολή στην ιδεολογική προετοιμασία αυτής της επίθεσης. Στην ασφάλεια και την πολυτέλεια του αθηναϊκού Intercontinental μαζεύτηκε και πάλι ολος ο εσμός των υπηρετών της κεφαλαιοκρατίας, προκειμένου να συζητήσει πώς θα χτυπήσει «τα ιερά και τα όσια» των ανθρώπων της δουλειάς.

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα δεν έχουμε στη διάθεσή μας όλες τις εισηγήσεις, πλην των δεΛτίων Τύπου για τις ομιλίες της Πετραλιά και του Γκαργκάνας.

Η Πετραλιά διάβασε (αυτή πάντα διαβάζει αυτά που της γράφουν) μια ομιλία που, μολονότι έμεινε στο γνωστό πλαίσιο της αφηρημένης γενικολογίας, ήταν πιο υπαινικτική από τα όσα λέει στις δημόσιες εμφανίσεις της από τότε που ο Καραμανλής την έβαλε στη θέση του Μαγγίνα. Προφανώς, χρησιμοποιήθηκε σαν προπομπός

των όσων θα έλεγε την επομένη ο Καραμανλής. Με αναφορά στις «αρχές της ισότητας και της κοινωνικής αλληλεγγύης» (!), προσηγγίζει αλλαγή στα «ειδικά και όχι στα γενικά όρια συνταξιοδότησης» προκειμένου «να εξορθολογιστεί η σχέση συνταξιοδοτικού και εργασιακού χρόνου και να συμφιλωθεί ο εργασιακός και οικογενειακός βίος, με μέτρα προστασίας της μητρότητας». Σε μετάφραση αυτό σημαίνει: αύξηση κάθε ορίου που είναι κάτω από τα γενικά και ειδικά των ειδικών ορίων για τις μητέρες με ανήλικα παιδιά.

Ο Γκαργκάνας, ο άνθρωπος που τοποθετήθηκε από τον Σημίτη διοικητής της ΤτΕ και παρέμεινε και επί Καραμανλή, διότι η πολιτεία του έχει ενθουσιάσει τους καπιταλιστές, ανέλαβε να προσφέρει στήριξη στην αντιασφαλιστική επίθεση με το γνωστό κυνικό, τεχνοκρατικό του ύφος. Ξεκαθάρισε εξ αρχής πως βασικό χαρακτηριστικό της διαρκούς αντιασφαλιστικής επίθεσης πρέπει να είναι η «αποφυγή δυσβάσταχτης δημοσιονομικής επιβάρυνσης». Δηλαδή, να μην αναγκαστεί το κράτος να στήριζει ασφαλιστικές παροχές με κονδύλια μεγαλύτερα από τα ψίχουλα που σήμερα δίνει. Φυσικά, για τα ληστευμένα αποθεματικά των Ταμείων και την επιστροφή τους δεν είπε λέξη. Ούτε για τις κάθε είδους αφαιμάξεις που συνεχίζονται (μαύρη αδήλωτη εργασία, νομιμοποίηση της εισφοροδιαφυγής με τα προγράμματα stage, χρη-

ματιστηριακές κομπίνες, όπως οι πρόσφατες με τα δομημένα ομόλογα κ.λπ.).

Η απατεωνιά αυτού του κυρίου φάνηκε από την επίκληση στοιχείων σύμφωνα με τα οποία τα επόμενα 40 με 50 χρόνια αναμένεται αύξηση του πληθυσμού άνω των 65 χρόνων κατά 60%, μείωση του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας κατά 20% και υπερδιπλασιασμός του δείκτη εξάρτησης συνταξιούχων. Ακόμα και σωστές να είναι αυτές οι προβλέψεις, ευτυχία για μια κοινωνία θα ήταν η αύξηση του πληθυσμού άνω των 65 ετών, γιατί αυτό θα σήμαινε αύξηση του προσδόκιμου επιβίωσης. Όσο για τη μείωση του πληθυσμού σε ηλικία εργασίας, είναι οικονομικά αδιάφορη. Αρκεί να σκεφτούμε σε τι επίπεδα κινείται σήμερα η ανεργία και ειδικά η ανεργία των νέων, στην οποία η Ελλάδα κατέχει τα πρωτότα στην Ευρώπη με ποσοστό που κυμαίνεται σταθερά πάνω από το 25%. Δεν τους απασχολεί, λοιπόν, η μείωση του ικανού για εργασία πληθυσμού, αλλά η αύξηση των συνταξιούχων. Κάποιος πρέπει να πληρώσει για τις συντάξεις τους. Και επειδή οι καπιταλιστές, που τους ξεζούμισαν μια ολόκληρη ζωή, δεν έχουν καμιά διάθεση να μειώσουν τα κέρδη τους, οι διάφοροι Γκαργκάνες βάζουν σαν στόχο την αύξηση των ορίων ηλικίας, ώστε οι εργαζόμενοι να δουλεύουν περισσότερο χρόνια και να ζουν ως συνταξιούχοι λιγότερα.

Γλείφοντας τα κάνουν χειρότερα

Έχουν ξεπεράσει κάθε επίπεδο γελοιότητας τα κυβερνητικά στελέχη. Ενώ το σκάνδαλο Ζαχόπουλου είναι συνδεδεμένο αποκλειστικά με τον Καραμανλή και το στενό περιβάλλον του, βγαίνουν μερικοί και προσπαθώντας να γλείψουν τον Καραμανλή τον εκθέτουν περισσότερο. Πάει ο Τατούλης στη Βουλή, τα χάνει στο Ζαχόπουλο, με τον οποίο αποδεδειγμένα είχε συγκρουστεί, και μετά τους αφή-

νει όλους ξερούς, δηλώνοντας ότι δεν είναι ο Καραμανλής που εκχώρησε τις υπερεξουσίες στο Ζαχόπουλο, αλλά η Πετραλιά. Ωρα να μας πει τώρα ο «ανανήψας» πρώην ακροαριστέρος, ότι ο Ζαχόπουλος ήταν κολλητός της Πετραλιά (κακομοίρα Φάνη, όλα θα τα υποστείς για μια υπουργική θεσούλα) και πως στο περιβόητο DVD για τη Φάνη λέει όσα λέει μες στον οίστρο του και όχι για τον Καραμανλή και

τη συμβία του. Φανταζόμαστε τι γέλιο έχει να πέσει στα καφενεία.

Βγαίνει μετά ο Μιχαλολιάκος και δηλώνει ότι ο Κλαδάς δεν είναι κολλητός του Καραμανλή, αλλά ένας τυχαίος που κάποιος άλλος τον πήγε στο μέγαρο Μαξίμου (ποιος είναι αυτός ο άλλος;! Και ξανασκάνε στο γέλιο στους καφενέδες. Λεπτομέρεια: Τατούλης και Μιχαλολιάκος είναι πρώην υφυπουργοί που έμειναν στο ράφι.

■ Εφτασφράγιστο μυστικό στο συρτάρι του Διοικητή του ΟΑΕΔ Γ. Βερναδάκη

Τα κακόφημα προγράμματα Stage

Τα περιβόητα «προγράμματα απόκτησης εργασιακής εμπειρίας», stage, αποτελούν έναν από τους μηχανισμούς με τους οποίους η κυβέρνηση της ΝΔ εμφανίζει μειωμένη την ανεργία. Ταυτόχρονα, αποτελούν μηχανισμό εξασφάλισης φτηνής και ανασφάλιστης εργασίας. Συντελείται, δηλαδή, ένα έγκλημα σε βάρος των εργαζόμενων και των ασφαλιστικών ταμείων. Αποτελούν, όμως, και ένα μηχανισμό άσκησης ρουσφετολογικής πολιτικής.

Ψάχνοντας αυτό το τεράστιο θέμα, επικοινωνήσαμε με τους αρμόδιους υπηρεσιακούς παράγοντες της Διεύθυνσης Απασχόλησης του ΟΑΕΔ και ζητήσαμε να μας δώσουν αναλυτικά στοιχεία για τους άνεργους που έχουν συμμετάσχει στα προγράμματα stage από το Μάρτη του 2004 (δηλαδή από τότε που ανέλαβε τη διακυβέρνηση η ΝΔ). Μεταξύ των στοιχείων που ζητήσαμε ήταν και όσα αφορούν το ισχύον νομικό πλαίσιο των stage. Τους είπαμε ανοιχτά, μολονότι δεν είχαμε καμιά υποχρέωση, ότι ζητάμε όλ' αυτά τα στοιχεία, γιατί ο ΟΑΕΔ δεν δημοσιοποιεί όλα τα προγράμματα stage και γιατί έτσι οι εντάξεις άνεργων σ' αυτά δεν γίνονται με διαφανή κριτήρια. Μας δήλωσαν ότι για όλα, χωρίς εξαίρεση, τα στοιχεία που ζητήσαμε δε μπορούν να μας δώσουν και να μας πουν τίποτα και μας παρέπεμψαν στον Διευθυντή του Διοικητή του ΟΑΕΔ, Πανταζή. Στα μέσα της βδομάδας επικοινωνήσαμε με τον Διευθυντή και του ζητήσαμε ραντεβού προκειμένου να μας δώσει όλα αυτά τα στοιχεία και να μας εξηγήσει για ποιους λόγους ο Διοικητής του ΟΑΕΔ Γ. Βερναδάκης καθιέρωσε αυτό τον ασφυκτικό έλεγχο στα προγράμματα stage. Αρνήθηκε να μας ορίσει μέρα συνάντησης και μας δήλωσε ότι θα μας ειδοποιήσει για το ραντεβού. Προφανώς, ήθελε πρώτα να ενημερώσει τον Γ. Βερναδάκη και να πάρει το ΟΚ απ' αυτόν για το εάν πρέπει να μας δώσει ή όχι τα στοιχεία. Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία, ότι ο Γ. Βερναδάκης δεν θα επιτρέψει στον Διευθυντή του να μας δώσει στοιχεία για τα προγράμματα stage.

Τα προγράμματα αυτά τα εισήγαγαν και τα καθιέρωσαν

στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ. Αυτές όμως δεν στηρίχτηκαν στα προγράμματα αυτά προκειμένου να εμφανίζουν στατιστικά μειούμενη την ανεργία. Στηρίχτηκαν κυρίως στα προγράμματα Επιδότησης Νέων Θέσεων Εργασίας (ΝΘΕ) και Νέων Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΝΕΕ), προκειμένου να εμφανίζουν λογιστικά μειούμενη την ανεργία. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ επιμένανε στη χρησιμοποίηση αυτών των προγραμμάτων, παρά το ότι οι εταιρίες που τα αξιολογούσαν ενημέρωναν ότι δε μπορούν να αποπλήρουν πόσο αυτά επέδρασαν στην αύξηση της απασχόλησης.

Στο σημείο αυτό κρίνουμε απαραίτητο να κάνουμε μερικές διευκρινίσεις για τις σχέσεις των αστικών πολιτικών κομμάτων και της αστικής τάξης. Να μην τα αστικά κόμματα, όλου του πολιτικού φάσματος, εξυπηρετούν τα συμφέροντα του συνόλου ή μέρους της αστικής τάξης, αλλά ταυτόχρονα, στα πλαίσια της σχετικής τους αυτονομίας απ' αυτή, ενδιαφέρονται να εμφανίζουν με τα ίδια κονδύλια καλύτερα αποτελέσματα. Για παράδειγμα στα ποσοστά ανεργίας. Όλοι χωρίς εξαίρεση οι χρηματίσαντες υπουργοί Εργασίας και Διοικητές του ΟΑΕΔ γνώριζαν, ότι για παράδειγμα οι καπιταλιστές απολύουν εργάτες και στη συνέχεια εντάσσονται στα προγράμματα ΝΘΕ, κάτι που υποτίθεται ότι απαγορεύεται. Απ' όλους αυτούς, όμως, μόνο ο Γ. Βερναδάκης, που είναι γνώστης των πραγμάτων (υπήρξε υπηρεσιακός παράγοντας του ΟΑΕΔ), βάζει χέρι στους καπιταλιστές, δίνοντας μεγαλύτερο βάρος στα προγράμματα stage και μειώνοντας τα επιδοτούμενα προγράμματα ΝΘΕ. Το κάνει αυτό όχι για να μειώσει τα κονδύλια που εισπράττουν οι καπιταλιστές από τα επιδοτούμενα προγράμματα ΝΘΕ και κατάρτισης, αλλά γιατί μπορεί να εμφανίζει (μέσω των προγραμμάτων stage) καλύτερα αποτελέσματα λογιστικής καταπολέμησης της ανεργίας. Στην έκδοση του υπουργείου Εργασίας με τίτλο «Δύο χρόνια δράσεις για την απασχόληση και την κοινωνική προστασία», που κυκλοφόρησε επί υπουργίας Τσιτουρίδη, γίνεται αναφορά μεταξύ των άλλων και στη μεγάλη

σημασία που δίνουν στα προγράμματα stage η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας και ο Διοικητής του ΟΑΕΔ. Αναφέρεται συγκεκριμένα: «Ενίσχυση της απασχόλησης... Αλλάξε η φυσιογνωμία των προγραμμάτων Απόκτησης Εργασιακής Εμπειρίας (Stage) και μετατράπηκε από πρόγραμμα ρουτίνας του παρελθόντος, σε κινητήριο μοχλό τόνωσης της απασχόλησης». Ούτε λίγο ούτε πολύ ο Γ. Βερναδάκης ομολογεί κινικά ότι μαζί με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας χρησιμοποιούν τα προγράμματα stage ως κινητήριο μοχλό για λογιστική «τόνωση της απασχόλησης». «Τόνωση της απασχόλησης» με ανασφάλιστη εργασία, αυτό είναι το όραμα της κυβέρνησης.

Αρχικά η διάρκεια των προγραμμάτων αυτών ήταν 12μηνη, ενώ επί κυβερνήσεων της ΝΔ αυξήθηκε στους 30 μήνες! Είναι όμως άγνωστο πόσοι από τους συμμετέχοντες στα προγράμματα αυτά συνεχίζουν και μετά τους 30 μήνες σε νέα προγράμματα stage. Σημειώνουμε ακόμη ότι αρχικά οι εταιρίες που αναλάμβαναν αυτά τα προγράμματα ήταν υποχρεωμένες να καταβάλλουν στο ΙΚΑ όλες τις εργοδοτικές εισφορές. Παραθέτουμε σχετικό απόσπασμα του άρθρου 2 παρ. 4 το νόμου 2335/1995: «Στην ασφάλιση του ΙΚΑ για όλους τους κλάδους αυτού, του ΙΚΑ-TEAM, του ΟΑΕΔ... υπάγονται τα πρόσωπα που παρακολουθούν τα επιδοτούμενα εν όλω ή εν μέρει, από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, επιδοτούμενα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης... Οι εισφορές του εργοδότη βαρύνουν το φορέα υλοποίησης του προγράμματος». Τώρα, όμως, οι εργαζόμενοι που συμμετέχουν στα προγράμματα stage ασφαλιζονται μόνο για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και για το λεγόμενο επαγγελματικό κίνδυνο και πληρώνουν μόνο αυτοί 6,45% και 1% αντίστοιχα. Μιλάμε λοιπόν για μια σκανδαλώδη παροχή προς τους καπιταλιστές του ιδιωτικού τομέα, αλλά και προς τον συλλογικό καπιταλιστή (κράτος και ΔΕΚΟ), που απαλλάχθηκαν και από την καταβολή ασφαλιστικών εισφορών, σε βάρος φυσικά του ΙΚΑ και των άλλων Ταμείων.

■ Σκάνδαλο Siemens

Καυγιάς μίζαδάρων και κουκούλωμα

«Εγώ αυτά που λέγονται για μίζα-ρισθέντες αξιωματούχους δεν τα βρίσκω μπροστά μου. Με τη σύμβαση αυτή ο Σημίτης και η κυβέρνησή του ηγόρασαν ειρήνη. Όπως ήταν το διαμορφωμένο παγκόσμιο περιβάλλον, το ίδιο θα έκανα και εγώ. Θα πλήρωνω, για να αγοράσω ειρήνη».

Βύρων Πολύδωρας

Αλήθεια, τι έγινε αυτό το παιδί ο Βύρων; Πού εξαφανίστηκε; Οι του ΠΑΣΟΚ προκάτοχοί του στο υπουργείο Μπάτσων και Καταστολής βγήκαν στο μείντιν και ρίχνουν ο ένας τις ευθύνες στον άλλο. Αυτός τίποτα. Μούγκα. Κι ήταν τόσο ομιλητικός... Την παραπάνω δήλωσή του την αλιεύσαμε από το αρχείο μας. Εγινε όταν πρωτοάρχισαν τα δημοσιεύματα για το σκάνδαλο Ζίμενς-Μίζες.

Επειδή και ο Πολύδωρας θα μιλήσει και θα έχουμε άφθονα επεισόδια του δικομματικού καυγά απ' αφορμή το σκάνδαλο Siemens, ώστε στο τέλος να χάσουμε την ουσία και να κάνουμε δίκες στα καφενεύρα για το ποιος τα πήρε και ποιος δεν τα πήρε, ας ξεκινήσουμε με την ουσία, την οποία ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε.

1. Το μέγα σκάνδαλο είναι ο ίδιος ο καπιταλισμός. Ενα σύστημα που στηρίζεται στην κλοπή απλήρωτης εργασίας από το κεφάλαιο. Αυτή η εν ψυχρώ ληστεία, όμως, είναι καθαγιασμένη, αποτελεί την πεμπουσία του συστήματος, περιγράφεται ως ελευθερία της ιδιοκτησίας και του επιχειρείν σε όλα τα συντάγματα, είναι απολύτως νόμιμη και κανείς δε μιλά γι' αυτή.

2. Ο καπιταλιστικός ανταγωνισμός δε γίνεται με το σταυρό στο χέρι ή με απολύτως νόμιμα μέσα. Γίνεται με όλα τα μέσα. Νόμιμα και παράνομα. Όταν πρόκειται για προμήθειες ή για ανάληψη εργολαβιών του κράτους, πρέπει να ταϊστεί ένα ολόκληρο κύκλωμα, που ξεκινά από εκείνους που

θα δώσουν τη δουλειά (κυβερνήσεις), περνά από εκείνους που στηρίζουν τις κυβερνήσεις (λόμπι βουλευτών) και μπορεί να φτάσει μέχρι και τον τελευταίο κρατικό υπάλληλο ο οποίος θα βάλει μια υπογραφή για ένα στάδιο της δουλειάς. Ανάλογα με τη θέση που κατέχει κάποιος στην κλίμακα «ανώτερος-κατώτερος» είναι και η ποσότητα του «λαδιού».

3. Η Siemens δεν αποτελεί την εξαίρεση, αλλά τον κανόνα. Δεν είναι κάποια «κακή» εταιρία που χρησιμοποίησε «αθέμιτες μεθόδους», αλλά ένα τυπικό καπιταλιστικό μονοπώλιο, που ανέπτυξε (και θα εξακολουθήσει να αναπτύσσει) τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες με μοναδικό κριτήριο την αποτελεσματικότητα. Εχοντας δυναμώσει πάρα πολύ, βρέθηκε στο στόχαστρο ανταγωνιστικών μονοπωλίων, που τη χτύπησαν εκεί που πονούσε. Να μην ξεχνάμε ότι οι αποκαλύψεις ξεκίνησαν από τη Νέα Υόρκη, όπου αμερικάνικες εταιρίες προσέφυγαν στα όργανα οικονομικού ελέγχου που προστατεύουν τα ιερά και τα όσια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

4. Η Siemens μοίραζε μίζες και στην Ελλάδα. Αυτό έλειπε, να αποτελέσει η Ελλάδα την εξαίρεση. Άλλωστε, η Siemens είναι το πρώτο μονοπώλιο που εγκαταστάθηκε και άρχισε να κάνει μπίζνες στην Ελλάδα, στα τέλη του 19ου αιώνα.

5. Η έρευνα που γίνεται από τις γερμανικές εισαγγελικές αρχές γίνεται στο στεγανό πλαίσιο που η ίδια η Siemens δημιούργησε, μέσα από τη διαδικασία «αυτοκάθαρσης» (sic!) που ξεκίνησε, για τη διεκπεραίωση της οποίας μάλιστα νοίκιασε τις υπηρεσίες μιας από τις μεγαλύτερες αμερικάνικες νομικές φήρμες (ξέρετε, απ' αυτές που διαθέτουν από εξειδικευμένους δικηγόρους μέχρι στρατιές από ντετέκτιβ – πρώην πράκτορες του FBI, της CIA και του IRS συνήθως).

6. Το χαφιεδοσύστημα C4i, στο οποίο περιορίζεται η έρευνα σχετικά με την Ελλάδα (ίσως και σε κάποιες φιλοπρομήθειες του ΟΤΕ και όχι στις μεγάλες προμήθειες της εποχής του περάσματος στην ψηφιακή τεχνολογία) παραγγέλθηκε επί ΠΑΣΟΚ, παραλήφθηκε και εξωφλήθηκε επί ΝΔ. Επί Σημίτη ξεκίνησε με προϋπολογισμό 211 εκατ. ευρώ και ανατέθηκε με 255 εκατ. ευρώ στην κοινοπραξία της αμερικάνικης SAIC, στην οποία συμμετείχε με σημαντικότατο ποσοστό και η Siemens. Εκτοτε η σύμβαση τροποποιήθηκε πέντε φορές! Η τελευταία τροποποίηση έγινε στις 29.3.2007, δύομισι χρόνια μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, για τους οποίους υποτίθεται ότι αγοράστηκε. Το χαφιεδοσύστημα ακόμη δεν έχει παραδοθεί πλήρες. Λέγεται ότι θα παραδοθεί τον ερχόμενο Μάη, δεν αποκλείεται όμως να παραδοθεί το Σεπτέμβριο, μετά τους Αγώνες του Πεκίνου. Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου, που αναφέρονται στις έρευνες των γερμανικών εισαγγελικών αρχών, εμφανίζονται «περιέργες συμπτώσεις». Κάθε φορά που γίνεται μια μεγάλη πληρωμή για το C4i φεύγει και «μαύρο χρήμα» από τα «κρυφά ταμεία» της Siemens. Φυσικά, το χρήμα αυτό ταξινομείται σε διάφορους λογαριασμούς μεγαλοτελεχών της Siemens και από εκεί φεύγει για κάποιες off shore εταιρίες-φροντάσματα. Είναι τόσο καλά ξεπλυμένο, που οι τελικοί αποδέκτες δε θα φανούν ποτέ. Το μόνο που υπάρχει είναι καταθέσεις «συνεργαζόμενων» στελεχών της Siemens, που αναφέρονται γενικά σε υπουργεία. Πιάσ' τ' αυγό και κούρευ' το, δηλαδή.

7. Αν υπάρχουν μίζες (που υπάρχουν, μην τρελαθούμε τώρα), αυτές αφορούν και την κυβέρνηση Σημίτη και την κυβέρνηση Καραμανλή, και το ΠΑΣΟΚ και τη ΝΔ. Γι' αυτό και ο Πολύδωρας δήλωνε τότε, στην αρ-

χή του σκανδάλου, πως τα περί μίζαρισθέντων αξιωματούχων «δεν τα βρίσκει μπροστά του». Ηξερε πως η μπάλα του σκανδάλου θα τους πάρει και τους δύο.

Όμως, τα πράγματα δεν ήρθαν όπως τα περίμενε ο Πολύδωρας, γι' αυτό και έχει «καταδικάσει» εαυτόν εις αφρονίαν». Οι εν Ελλάδι ανταγωνιστές της Siemens (και του Κόκκαλη, που επί δεκαετίες υπήρξε ο βασικός συνεταιίρος της στις προμήθειες του ΟΤΕ), χρησιμοποιώντας τις «άκρες» τους στα συγκροτήματα των ΜΜΕ έβγαλαν το θέμα, πήρε τις διαστάσεις που πήρε, οπότε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ήταν υποχρεωμένα να την αντιμετώπισουν.

Το ΠΑΣΟΚ, αφού συμμαζέψε τους Χρυσοχοϊδη-Παπαντανίου-Μαλέσιο, που «καρφώνονταν» δημόσια, κατέληξε στη λύση της εξεταστικής επιτροπής. Εξυπνη κίνηση. «Εμείς δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε. Η κυβέρνηση θα απορρίψει την εξεταστική, όπως κάναμε κι εμείς όταν είμασταν κυβέρνηση, οπότε θα την καταγγείλουμε. Κι αν παρ' ελπίδα γίνει εξεταστική, έχουμε τη διέξοδο του χωριστού πορίσματος. ΚΚΕ και ΣΥΝ αποκλείεται να πάνε σε πόρισμα μαζί με την κυβέρνηση, οπότε θα έχουμε τέσσερα, ίσως και πέντε πορίσματα και κανένας δε θα βγάζει άκρη. Στη χειρότερη για μας θα έχουμε συμψηφισμό».

Η ΝΔ από τη μεριά της ήταν υποχρεωμένη να τηρήσει την κοινοβουλευτική παράδοση που λέει: «η αντιπολίτευση υποβάλλει πρόταση για εξεταστική επιτροπή, η κυβέρνηση την απορρίπτει». Δεκατέσσερις φορές συνέβη αυτό με προτάσεις της ΝΔ επί κυβερνήσεων Σημίτη. Αν η κυβέρνηση δεχόταν την πρόταση να συσταθεί εξεταστική επιτροπή για τη Siemens, θα έπρεπε να δεχτεί και πρόταση για το σκάνδαλο Ζαχόπουλου, που θα ερχόταν αμέσως μετά και μάλιστα με πανηγυρικό τρό-

πο. Απέρριψε λοιπόν την πρόταση που υπέβαλε η αντιπολίτευση, με το κλασικό επιχείρημα («βρίσκεται σε εξέλιξη δικαστική έρευνα και θα παρεμποδιζόταν το απόρρητο της διαδικασίας») και προσπάθησε να κάνει ρελάνς με απειλή για προανακριτική επιτροπή, «εφόσον προκύψουν στοιχεία που εμπλέκουν στην υπόθεση κυρίως πολιτικά πρόσωπα και βέβαια όταν μια υπόθεση έχει υπερβεί το στάδιο της μυστικότητας της διαδικασίας» (Σ. Χατζηγάκης).

Τρίχες κατσαρές, με το συμπάθειο. Για να συγκροτηθεί προανακριτική επιτροπή της Βουλής, θα πρέπει να έχουν προσωποποιηθεί κατηγορίες κατά πολιτικών προσώπων και να έχουν αποταναθεί στη Βουλή οι δικαστικές αρχές (οι οποίες, βάσει του νόμου, δεν έχουν αρμοδιότητα για τα πολιτικά πρόσωπα). Κάτι τέτοιο, όμως, αποκλείεται να γίνει. Οι πάντες λένε ότι η υπόθεση είναι καλά θαμμένη όσον αφορά τους τελικούς παραλήπτες των μιζών. Και η δικαστική εμπλοκή, με καθυστέρηση δυο ετών (!), γίνεται για τα μάτια του κόσμου. Οι ελβετικές αρχές ήδη διαμήνυσαν στην ομάδα των τριών εισαγγελέων, που όρισε προ δεκαήμερου η κυβέρνηση, πως λογαριασμοί δεν ανοίγουν, αν δεν υπάρξουν κατηγορίες κατά συγκεκριμένων προσώπων. Η υπόθεση εδώ θυμίζει το γνωμικό με το αυγό και την κότα. Για να ανοίξουν οι λογαριασμοί πρέπει να υπάρξουν προσωποποιημένες κατηγορίες, όμως για να υπάρξουν κατηγορίες θα πρέπει να υπάρξουν στοιχεία από λογαριασμούς!

Συμπέρασμα: ο καυγιάς πλέον έχει καθαρά πολιτικάντικο χαρακτήρα. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ, χωμένα ως το λαιμό (και) σ' αυτό το σκάνδαλο, θα κονταροχτυπιούνται όσο το σκάνδαλο θα παραμένει στη δημοσιότητα και θα το σκαλίζουν τα ΜΜΕ, με στόχο να ρίξει το ένα τα βάρη στο άλλο.

Ο θρίαμβος του κυβερνητισμού

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

βέρνηση, αλλά σε μια κυβέρνηση που θα κάνει φιλολαϊκές μεταρρυθμίσεις, θα απορρίψει τις νεοφιλελεύθερες λύσεις κ.λπ. Απαντούμε εν συντομία:

1. Η συγκεκριμένη κυβέρνηση θα είναι μια αστική κυβέρνηση. Επομένως θα ασκεί πολιτική υπέρ του κεφαλαίου προσπαθώντας στην καλύτερη περίπτωση να κατασιγάσει τις διεκδικήσεις των εργαζόμενων με ορισμένες μικροπαραχωρήσεις.

2. Και να θέλει μια κυβέρνηση να ασκήσει διαφορετική πολιτική, δε μπορεί να το κάνει. Διότι η ουσία της πολιτικής καθορίζεται από τους σιδερένιους νόμους του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής. Εκτός αν οι ΣΥΝασπισμένοι κατέχουν κάποια μυστική συνταγή που ουδείς άλλος στην ανθρώπινη ιστορία έχει ανακαλύψει.

3. Τα κόμματα και οι πολιτικές δεν κρί-

νονται από τη λαμπρή στολή που φορούν, δεν κρίνονται από τις διακηρύξεις, αλλά από την ουσία της πολιτικής τους. Ειδικά για το ΣΥΝ (και για τους τότε συνεταιίρους του του Περισσού) υπάρχει το προηγούμενο των δυο κυβερνήσεων που πήραν μέρος το 1989-90. Δικός τους υπουργός ήταν που αποφάσισε την απόλυση χιλιάδων συμβασιούχων από το δημόσιο. Δικοί τους υπουργοί υπέγραψαν ανακοινώσεις που μιλούσαν για «άγριες και αντικοινωνικές απεργίες». Δικοί τους υπουργοί συναποφάσιζαν το κλείσιμο και το ξεπούλημα των λεγόμενων προβληματικών επιχειρήσεων, που πέταξε χιλιάδες εργάτες στο δρόμο.

Τι θα έχει πετύχει ο ΣΥΝ σε μια τέτοια περίπτωση; Θα έχει πετύχει να διαφθείρει ένα σημαντικό κομμάτι του λαού, ιδιαίτερα νέους ανθρώπους στους οποίους «πάνου» όλ' αυτά τα «χαρωπά» και μοντέρνα, καλλιεργώντας τους

αυταπάτες, ξεστρατίζοντάς τους από το δρόμο της ταξικής πάλης και την πορεία προς μια επαναστατική αυτοσυνείδηση και εγκλωβίζοντάς τους σε μια χειριστική λογική. Θα λειτουργήσει, δηλαδή, σαν σοσιαλδημοκρατία στη θέση της παραδοσιακής σοσιαλδημοκρατίας που περνάει κρίση.

Αυτό δεν πρέπει να υποτιμηθεί καθόλου, γιατί περνάμε μια περίοδο ατομοκεντρικισμού και χαμηλής πολιτικοποίησης, μια περίοδο που η ταξική πάλη του προλεταριάτου και των άλλων εργαζόμενων στρωμάτων έχει υποχωρήσει και έτσι η δύναμη και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών χειραγώγησης (ΜΜΕ) έχει αυξηθεί. Το μέτωπο ενάντια σ' αυτή τη νέα έκφραση της σοσιαλδημοκρατίας με την κινηματική ρητορική πρέπει να είναι συνέχεια ανοιχτό και η πολεμική οξύτατη.

Πέτρος Γιώτης

■ Στην αυλή των προστατών

Ενας-ένας οι υποτακτικοί πέρασαν να υποβάλουν τα σέβη τους στο μεγάλο βεζύρη (γένους θηλυκού) του αυτοκράτορα. Την Τετάρτη πέρασε από την Κοντολιζα Ράις ο Αντόνιο Μιλόσοκι της Μακεδονίας και την Πέμπτη η Ντόρα Μπακογιάννη της Ελλάδας. Τι θα κάνουν τελικά οι Αμερικάνοι; Θα βάλουν στην ημερήσια διάταξη της ΝΑΤΟϊκής συνόδου κορυφής τον Απρίλη την ένταξη και της Μακεδονίας (όπως ευθέως δήλωσε ο υπουργός Πολέμου Ρόμπερτ Γκέιτς) ή θα δώσουν ένα χρόνο αναβολή, όπως έχει τάξει το Στέιτ Ντιπάρτμεντ στη Ντόρα, προκειμένου να προλάβει να την κάνει με ελαφρά πηδηματάκια από το ΥΠΕΞ στον πρώτο ανασχηματισμό και να φάει άλλος τη χλαπάτσα των εθνικιστών;

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα δεν είναι γνωστές οι δηλώσεις μετά τη συνάντηση Κοντολιζας-Ντόρας. Σε-νάρια κυκλοφορούν πολλά. Μέχρι και ότι οι Αμερικάνοι σπρώχνουν την Ελλάδα σε βέτο (οι ίδιοι δεν πολυβιάζονται για την ένταξη της Μακεδονίας, για άλλους λόγους), ώστε να πάει μετά η Μακεδονία στη γενική συνέλευση του ΟΗΕ και να κατοχυρώσει εκεί το συνταγματικό της όνομα, αφού με το βέτο η Ελλάδα θα έχει στην ουσία καταγγείλει τη λεγόμενη ενδιάμεση συμφωνία. Το μόνο βέβαιο είναι πως όποια αβάντα κι αν κάνουν οι Αμερικάνοι στην ελληνική πλευρά, η κυβέρνηση Καραμανλή θα την έχει «αγοράσει» πανάκριβα. Πώς; Τα ανοιχτά ζητήματα είναι πολλά.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Να 'μαστε πάλι εδώ Αντρέα κι οι δρόμοι τρέχουν χιαστί. Συγγνώμη, ξεχάστηκα με το παλιό τραγούδι των φιλοσόφων Ρασούλη - Μικρούτσικου (ποιου υπουργού ρε;). Μου αρέσουν γιατί έχουν υποκοριστικά επίθετα σε -ούλης και -ούτσικος, που σε βγάζουν από τον κόπο του αναλογισμού, είναι ευδιάκριτο το μέγεθός τους. Τι να κάνω, τραγουδάω εδώ στο δάσος τιμώντας τη γιορτή μουλαριού που έχουν σήμερα (16/2) στις ΗΠΑ, αλλά και για να συνοδεύσω τα μακαριστά σκάνδαλα στην τελευταία κατοικία τους (στ' αρχεία τους). Α, ρε Χαζόπουλε, κοίτα κορμάρες πουστηρίζουν τ' αστήρικτα...

Habemus papam! Θηβών Ιερώνυμο, συνώνυμο του αρχηγού των Απάτσι (Τζερόνιμο), με σαρανταπεντάρι ψήφων και κατά κόσμον Ιωάννη Λιάπη, όστις χειροτονήθηκε το εθνοσωτήριον 1967. Καμία σχέση βέβαια με τον ξάδερφο Λιάπη, ούτε με λιάνηδες και κατασπλιάνηδες. Τέλος πάντων, το πρόβλημα δεν είναι εκεί, τουλάχιστον προς το παρόν. Το πρόβλημα είναι ότι πάνω στα τριήμερα... habemus Τσίπρα.

Θα μου πείτε, γιατί πρόβλημα ο αναμενόμενος α-λέξης; Γιατί, παιδιά μου, θα μας κάνει να αντιληφθούμε πόσο λάθος είμαστε και να κλάψουμε γοερά στην αιματοβαμμένη από σφαγμένες κόρες και παλικάρια ποδιά του. There's no reason for revolution, ποί αγηγορε για να μιλάμε και τη διαδικτυακή γλώσσα της αντιπαγκοσμιοποίησης την οποία πρωτίστως διδαχθήκαμε από αμερικανικές ταινίες. Το πρόγραμμα ειρηνικής και of course αναίμακτης κατάληψης της εξουσίας βαδίζει γοργά προς υλοποίηση (μη ρωτάτε αν έχει ενταχθεί στο Δ'ΕΣΠΑ, θα σας γελάσω). Ενα πρωί θα σηκωθούμε, θα βάλουμε τα αποσμητικά και τα σακάκια μας (ή θα βαφτούμε και θα πάρουμε τα ντισούλια μας, όσοι ανήκουμε στις άλλες συνιστώσες της ρι.ζα.ς) και θα πάμε να πάρουμε την εξουσία. Από το ταχυδρομείο, από κά'να πολυκατάστημα, δεν ξέρω ακριβώς, θα μας πουν όταν σταθεροποιηθεί το ποσοστό που έγινε ήδη διψήφιο (σκάσανε απ' τη ζήλεια τους οι άλλες φιλεξούσιες...). Οι σάλπιγγες των θαυμαστριών θα ηχήσουν και θα πέσουν τα τείχη της Ιερικού σαν χάρτινοι πύργοι, για να εισέλθει η Αλική στη χώρα των θαυμάτων και να βρει τον αγαπημένο της Γκιούλιβερ. Τι, μόνο οι άλλοι θα πάρουν την Πόλυ και τις χαμένες παρτίδες της μεγάλης γελάδας;

Αλήθεια, τελικά πώς να αποκαλούμε τα Σκόπια;

Και τώρα εγερθείτε. Ετεροχρονισμένα, αλλά για λόγους ιστορικής μνήμης, η στήλη αΐζει στ' αρχεία της την ακόλουθη ανακοίνωση, με την υποδειγματική σύνταξή της (αγράμματοι σύντροφοι, την προσοχή σας παρακαλώ): «Την ημέρα που οι άνθρωποι έρχονται πιο κοντά στις 14 του Φεβρουαρίου 2008 σας καλούμε στη πολύ-γιορτή μας στο πολιτιστικό πολυχώρο ΛΑΟΦΙΛΙΑ στα Νέα γραφεία του Κόμματός μας στην οδό Καλλιρόης 52 (Δίπλα στον FIX) στις 19.00 για να γιορτάσουμε τα επτά χρόνια του Κόμματος, τα οκτώ χρόνια της ΑΛΦΑ ΕΝΑ, τα δεκαοκτώ χρόνια του ΤΗΛΕΑΣΤΥ και του ΡΑΔΙΟ ΑΣΤΥ και τα 45 χρόνια στη δημοσιογραφία του προέδρου μας ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ». Ουφ, ανάσα. No comment, που έλεγαν κι οι αρχαίοι.

Ο Λιν Γι Φου (τρελός στα γαλλικά) είναι ο νέος αντιπρόεδρος της παγκόσμιας τράπεζας. Φου μαντού, κλάιν μάιν... Και μιας και μιλάμε κορακίστικα, Kim 1 ως 3 και Susan 1 ως 3 ήταν οι κωδικοί για τις μίζες της μίζης. Ποια Kim ρε, του Ταρζάν; Σουζάνα, η πουτ@ν@ η ζωή.

Πήγε να ξαναγράψει την ιστορία ο Λεπενιώτης (απ' το Λεπέν, όπως Αϊβαλιώτης απ' το Αϊβαλί και Λαλιώτης από τον Λάλα) κι έσυρε στα δικαστήρια τον -αν μη τι άλλο- σεβασμιο αγωνιστή Νάντη Χατζηγιάννη, σύντροφο του Γιάννη Χαλκίδη. Όμως δεν του έκατσε, παρά το... δημοκρατικό παραλήρημα του γνωστού εργολάβου δικών των σταγονιδίων, με έδρα τη συμβασιλεύουσα.

Πάθαμε πλάκα με τη συνέντευξη του γερόλυκου στη Βαβυλωνία. Τσαμπουκαλεμένοι μονίμως και στο γνωστό μη επιδεχόμενο συζήτηση ύφος, ανάμεσα σε καμιά εικοσαριά «να' ούμε» και με δήθεν οργανωμένες ατάκες, έδειξε καλά ποιος είναι, για μια ακόμη φορά. Οι προηγούμενες είχαν παρουσιαστεί στην τηλεόραση.

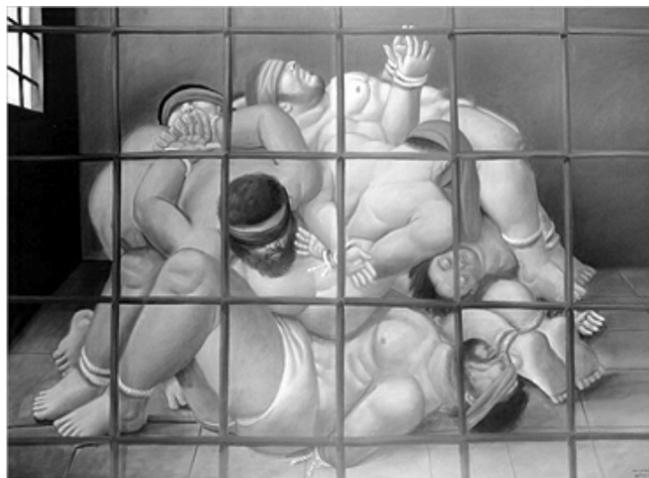
Η στήλη δέχεται στοιχήματα για το αν θα κάνει τη γιορτή της έξω η εθνική μας Ευδοκία (1 του Μάρτη). Στοιχήματα δεχόμαστε και για την ημερομηνία κατάθεσης (ποιων χρημάτων ρε;) του Ζαχόπουλου, τώρα που κοντεύουν δυο μήνες και τίποτε ακόμα. Α, ρε Σάββα πρωτοπόρε, τι θα γίνει ρεεεε;

Κοκκινোসκουφίτσα
kokinoskoufitsa@ekseggersi.gr

■ Γκουαντανάμο

Στο δρόμο των εκτελέσεων

Εξι χρόνια μετά τη δημιουργία του μεγαλύτερου κολαστήριου της σύγχρονης Ιστορίας, των φυλακών υψίστης ασφαλείας στο Γκουαντανάμο, η αμερικανική Δικαιοσύνη προλαίπει το έδαφος για τις πρώτες εκτελέσεις. Εξι «υπόπτους» έχουν βάλει στο στόχαστρο, ο ένας από τους οποίους έχει παραδεχτεί την ενοχή του. Τι νόημα μπορεί όμως να έχει μια τέτοια «ομολογία», όταν όλος ο κόσμος γνωρίζει τα βασανιστήρια στα οποία υποβάλλονται οι κρατούμενοι στο Γκουαντανάμο, έξι χρόνια τώρα; Βασανιστήρια που βγήκαν για μια ακόμα φορά στο φως με την πρόσφατη αποκάλυψη των σύγχρονων μεθόδων

βασανισμού από τη CIA, όπως η μέθοδος του "waterboarding" (δηλαδή επανειλημμένες απόπειρες πνιγμού του κρα-

τουμένου από τους βασανιστές του) ενός βασανιστήριου που δεν αφήνει σημάδια πίσω του. Στις αρχές του μήνα, στελέχη της CIA παραδέχτηκαν ότι έκαναν αυτό το βασανιστήριο στους τρεις «υπόπτους» που τώρα κατηγορούν. Σύμφωνα με το βρετανικό BBC (11/2), η δίκη των έξι κατηγορουμένων θα κρατήσει μήνες και ακόμα κι αν αποφασιστούν εκτελέσεις θα γίνουν μετά από πολύ καιρό. Μέχρι τότε, οι 6 κι όλοι οι υπόλοιποι 270 θα αργοπεθαίνουν στο σύγχρονο Νταχάου, υπό την εκκωφαντική σιωπή της «διεθνούς κοινότητας».

■ 39χρονη τοξικοεξαρτημένη κρατούμενη

Ξεψύχισε στην απομόνωση

Λίγο μετά τις 5 τα χαράματα του περασμένου Σαββάτου, άφησε την τελευταία της πνοή σ' ένα άθλιο κελί της απομόνωσης των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού η 39χρονη κρατούμενη Άννα Πετριδίδη (μητέρα ενός παιδιού).

Ο θάνατος της Πετριδίδη ισχυριζόμαστε με δολοφονία. Οδηγήθηκε στον Κορυδαλλό στις 5 Φλεβάρη, μετά την καταδίκη της για παραβίαση του νόμου περί ναρκωτικών. Το στερεοτικό σύνδρομο ήταν αβάσταχτο γι' αυτή, όπως είναι για κάθε τοξικοεξαρτημένο που δεν έχει την απαιτούμενη στήριξη. Η φυλακή, όμως, δεν της επεφύλασε στήριξη αλλά απομόνωση. Τη μέρα εκείνη αναγκάστηκαν να την πάνε στο Θριάσιο Νοσοκομείο, όπως μας κατήγγειλαν συγκρατούμενες της. Την έφεραν πίσω στη φυλακή στις 11 το βράδυ και αντί να την κλείσουν στο κατ' ευφημισμό νοσοκομείο των φυλακών ή

έστω σ' ένα θάλαμο με άλλες κρατούμενες, την έκλεισαν στην απομόνωση. Εκεί τη βρήκαν νεκρή πάνω σ' ένα βρόμικο στρώμα, το μοναδικό έπιπλο του κελιού. Ο ιατροδικαστής διέγινωσε θάνατο από αναρρόφηση τροφών!

Το υπουργείο Δικαιοσύνης έσπευσε να ανακοινώσει ότι η νεκρή κρατούνταν σε θάλαμο με άλλες 5 κρατούμενες και η φυλακή κήρυξε την καθιερωμένη σ' αυτές τις περιπτώσεις ΕΔΕ, με το προκαθορισμένο αποτέλεσμα. Αλλωστε, ποιος θα ενδιαφερθεί για μια χρόνια τοξικοεξαρτημένη, της οποίας ο σύζυγος είναι επίσης κρατούμενος για ναρκωτικά. Το κράτος έχει το ελεύθερο να δολοφονεί στα κολαστήριά του. Να δολοφονεί ανθρώπους ανυπεράσπιστους, που έχουν ανάγκη από ιατρική και ψυχολογική στήριξη και όχι από εγκλεισμούς και απομονώσεις.

■ Τραμπουκίζουν και προκαλούν

Αυτό πια ξεπερνά κάθε όριο. Μια Χανιώτισσα δέχτηκε επίθεση με γροθιές μέσα στο αυτοκίνητό της, από μεθυσιμένο Αμερικανό, που έσπευσε να εξαφανιστεί μόλις η γυναίκα κατάφερε να βγει από το αυτοκίνητο και να βάλει τις φωνές, και τρεις μέρες αργότερα η αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα και η διοίκηση της αμερικανικής βάσης της Σούδας ανακοίνωσαν ότι διενήργησαν έρευνα, από την οποία προέκυψε πως κανένας Αμερικανός δεν σχετίζεται με τον ξυλοδαρμό της γυναίκας! Η γυναίκα, όμως, στη μήνυσή της αναφέρει καθαρά πως της επιτέθηκε και τη χτύπησε Αμερικανός, το οποίο συμπέρανε από την προφορά του. Αλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά που γίνεται τέτοιο επεισόδιο στα Χανιά, όπου οι Αμερικάνοι της βάσης βγαίνουν, μεθάνε, μαστουρώνουν και εκτονώνονται πάνω σε «ιθαγενείς» (αυτή δεν είναι η αντίληψη που έχουν για τους ανθρώπους των χωρών που τους «φιλοξενούν»);

Οι θρασύδειλοι αυτοί τύποι επιτίθενται συνήθως σε γυναίκες ή σε ανθρώπους που βαδίζουν μόνοι σε σημεία που δεν έχει κόσμο. Γιατί έτσι και δοκιμάσουν να τσαμπουκαλευτούν μπροστά σε κόσμο, θα πάρουν σκληρή απάντηση και το ξέρουν. Όμως, είναι πρόκληση να βγαίνει η πρεσβεία και να δηλώνει πως έκανε έρευνα και δε βρήκε ένοχο. Τι σόι έρευνα έκανε; Βγήκε ο διοικητής και είπε στους άνδρες του «όποιος χτύπησε μια γυναίκα να κάνει ένα βήμα μπροστά»; Η δήλωση αυτή είναι πιο προκλητική από τη συμπεριφορά του στρατιωτικού προς τη γυναίκα. Επειδή, λοιπόν, η κυβέρνηση δεν πρόκειται να απαντήσει στην πρόκληση, ας φροντίσουν να απαντήσουν οι Χανιώτες.

Νηνεμία πριν από μια νέα θύελλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Φυσικά, η απόφαση αυτή δεν εξυπηρετεί μόνο τους πακιστανούς αλλά και τους αφγανούς Ταλιμπάν, γιατί τους προσφέρει μια ιδανική ευκαιρία να επιταχύνουν τις προετοιμασίες για την επήσια ανοιξιάτικη επίθεση, καθώς θα μπορούσαν να κινούνται πιο ελεύθερα στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές των Πακιστών στο Πακιστάν, από όπου τροφοδοτούνται με νέους μαχητές και εφοδία.

Η εξέλιξη αυτή, όπως ήταν επόμενο, προκάλεσε την έντονη αποδοκιμασία του Λευκού Οίκου, που υποστηρίζει ότι μια ανάλογη συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στο Βόρειο Βαζιριστάν το Σεπτέμβριο του 2006 κατέ-

ληξε σε κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων και της επιρροής των Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν και θεωρεί ότι ο πόλεμος στο Αφγανιστάν θα χαθεί αν δεν χυπηθούν οι πηγές ανεφοδιασμού των Ταλιμπάν στο Πακιστάν, αλλά και οι δυνάμεις των πακιστανών Ταλιμπάν, που έχουν εξελιχθεί πλέον σε σοβαρή απειλή για το ίδιο το Πακιστάν και τα συμφέροντά τους στην ευρύτερη περιοχή.

Γι' αυτό και είναι βέβαιο ότι θα πιέσουν όσο μπορούν την κυβέρνηση που θα προκύψει από τις επικείμενες εκλογές και θα κάνουν ό,τι μπορούν για να ενισχύσουν τον πακιστανικό στρατό να ξεκινήσει με καλύτερους όρους ένα

νέο γύρο στον πόλεμο «κατά της τρομοκρατίας». Το γεγονός ότι το στρατιωτικό αεροδρόμιο της Βάνα στο Νότιο Βαζιριστάν και το αεροδρόμιο της Μιρασάχ στο Βόρειο Βαζιριστάν έχουν αναβημιστεί από πρόχειρες λωρίδες προσγειώσης σε κανονικούς αεροδρόμους, με εγκαταστάσεις υποστήριξης, υποδηλώνει τα σχέδια χρήσης ισχυρής αεροπορικής υποστήριξης στο νέο αυτό γύρο. Παράλληλα, τα αμερικανικά στρατεύματα ενισχύουν την παρουσία τους στην αφγανική πλευρά των συνόρων με το Βόρειο Βαζιριστάν με νέα φυλάκια και με την κατασκευή ενός νέου στρατοπέδου στην περιοχή Σαβάλ.

Καμιά δέσμευση για τα Νηπιαγωγεία

Στη συνάντηση που είχε με τη ΔΟΕ στα τέλη του Γενάρη, ο υπουργός Παιδείας, είχε αρνηθεί να δεσμευτεί με σαφήνεια για την πλήρη εφαρμογή της διάταξης του Ν.3518/2006, που καθιέρωνε το ένα έτος υποχρεωτικό Νηπιαγωγείο. Η διάταξη αυτή είχε στη συνέχεια ουσιαστικά ακυρωθεί με το άρθρο 32 του Ν. 3577/2007 (η γνωστή τροπολογία για τα Νηπιαγωγεία), που έδωσε το δικαίωμα στους Δήμους και τους ιδιώτες να ιδρύουν και να λειτουργούν Νηπιαγωγεία. Για την (ν)τροπολογία αυτή, που θα ίσχυε υποτίθεται μόνο για το τρέχον σχολικό έτος, η κυβέρνηση είχε επικαλεστεί την αδυναμία να λειτουργήσει νέα τμήματα Νηπιαγωγείων μέσα σε σύντομο διάστημα και το ότι δεν ήθελε να αναστατώσει τον οικογενειακό προγραμματισμό των γονιών.

Από την ψήφιση της τροπολογίας, έχει περάσει σχεδόν ένα έτος και η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, δεν έχουν πάρει κανένα μέτρο, που να εγγυάται ότι αυτή θα αποτελεί παρελθόν τη σχολική χρονιά που θα μας έρθει. Οι δαπάνες για την Παιδεία στον φετινό προϋπολογισμό μειώθηκαν σε σχέση με πέρυσι, ενώ και το πρόγραμμα σχολικής στέγης είναι πολύ πίσω σε σχέση με τις ανάγκες του Δημοσίου Νηπιαγωγείου.

Όλα αυτά είναι μόνο μια πλευρά της λεγόμενης αποκέντρωσης, που στοχεύει στην απαλλαγή του αστικού κράτους από την υποχρέωσή του να παρέχει δημόσια, δωρεάν Παιδεία σε όλα τα παιδιά και στο φόρτωμα των δαπανών στις πλάτες των γο-

νιών.

Είναι, λοιπόν, δεδομένο ότι θα ξαναπάμε σε νέα «παράταση» της τροπολογίας και για τη νέα σχολική χρονιά, αφού αυτή εξυπηρετεί τους στόχους της αποκέντρωσης και κινείται στην κατεύθυνσή της. Γι' αυτό άλλωστε και ψηφίστηκε, για να μην αποτελέσει προσωρινή ρύθμιση, αλλά μόνιμη. Η εξέλιξη αυτή, πυροδότησε θύελλα διαμαρτυριών από τις Νηπιαγωγούς, που συγκρότησαν και συντονιστική επιτροπή, γεγονός που εξανάγκασε και τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ να εντάξει το θέμα των Νηπιαγωγείων στο διεκδικητικό της πλαίσιο και να κηρύξει και κάποιες 24ωρες απεργιακές κινητοποιήσεις.

Το υπουργείο Παιδείας, βεβαίως, κώφευε ως τώρα. Ετσι πέρασε και η φετινή μισή σχολική χρονιά, ενώ έχει απομείνει ένα τετράμηνο για την έναρξη των εγγραφών στα Νηπιαγωγεία των παιδιών που θα φοιτήσουν σε αυτά τη σχολική χρονιά 2008-09.

Και ξαφνικά, το υπουργείο Παιδείας ανακοινώνει ότι από τις 11 Φεβρουαρίου ως τις 3 Μαρτίου θα πραγματοποιηθούν προεγγραφές στα Νηπιαγωγεία, όλων των παιδιών, που ως τις 31 Δεκεμβρίου του 2008 συμπληρώνουν την ηλικία των 5 ετών (νηπίων δηλαδή και όχι προνηπίων). Αυτό, λέει, θα το κάνει «προκειμένου να επιτευχθεί η ορθολογική κατανομή των θέσεων των νηπίων πρώτης ηλικίας στα Νηπιαγωγεία και ο ορθός προγραμματισμός για την απορρόφησή τους την επόμενη σχολική χρονιά». Κάτι τέτοιο, βεβαίως, άφησε να εννοηθεί

ότι εξετάζει ο Στυλιανίδης και στην συνάντηση με τη ΔΟΕ. Το ανακοίνωσε όμως τώρα, που υπάρχουν διαδικασίες συνελεύσεων στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας για τη λήψη απόφασης, σχετικά με την πρόταση της ΔΟΕ για πενήνήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες στις αρχές του Μάρτη. Και μπορεί η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας να γνωρίζει ότι το κλίμα δεν είναι τόσο «ανεβασμένο» την περίοδο αυτή στους δασκάλους, όμως σε κάθε περίπτωση φροντίζει να κάνει και μια «κίνηση καλής θέλησης» για το φόβο των Ιουδαίων. Ο περσινός μεγαλειώδης αγώνας των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας ακόμη ταράζει τον ύπνο της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ.

Σε καμιά περίπτωση, όμως, η κίνηση αυτή του υπουργού

Παιδείας δεν ακυρώνει τη στρατηγική, μιας και δεν υπάρχει καμιά δέσμευση για την άμεση κατάργηση της τροπολογίας. Και ούτε υπάρχει ρητή άμεση δέσμευση του Στυλιανίδη ότι θα ικανοποιηθούν από το Δημόσιο Νηπιαγωγείο όλες οι ανάγκες των παιδιών ηλικίας 5 ετών.

Ετσι, είναι σίγουρο ότι και πάλι πολλά παιδιά, κυρίως προνήπια, επειδή δε θα μπορούν να βρουν θέση στο Δημόσιο Νηπιαγωγείο, θα καταφύγουν στους ιδιωτικούς και δημοτικούς παιδικούς σταθμούς.

Ενώ το υπουργείο προσβλέπει να μείνει στο απυρόβλητο, κουνώντας το χαρτί της «καλής του θέλησης» να λύσει το πρόβλημα με το σύστημα των προεγγραφών.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Συνάντηση Στυλιανίδη με τον υφυπουργό Παιδείας της Βρετανίας

Το υπουργείο Παιδείας ανακοίνωσε ότι ο Στυλιανίδης, στο περιθώριο της Συνόδου του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Παιδεία, τη Νεολογία και τον Πολιτισμό, που θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 14/2, στις Βρυξέλλες, θα συναντηθεί με τον υφυπουργό Παιδείας της Βρετανίας Bill Rammel.

Ποιος είναι ο σκοπός μιας τέτοιας συνάντησης δεν μας ανακοινώθηκε. Όμως δε χρειάζεται και πολύ φιλοσοφία για να καταλάβει κανείς τι πρόκειται να συζητήσουν οι δυο υπουργοί. Η κυβέρνηση, πιεζόμενη από την ΕΕ, μέσω της Οδηγίας 36/05, έχει ήδη απλώσει τον τραχανά της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων των «κολεγίων» και της εξίσωσής τους με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΙ-ΑΕΙ. Και η Βρετανία (για την ακρίβεια τα πανεπιστήμιά της) λόγω του ότι έχει συνάψει πάμπολλες συμφωνίες δικαιοχρησίας με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, νοικιάζοντας στους έλληνες ιθαγενείς τίτλους και βαρύγδουπα ονόματα, έχει κάθε λόγο να ενδιαφέρεται για τις εξελίξεις, να έχει λόγο και να επιβάλλει λύσεις.

Προκλητική συγκάλυψη του δολοφονικού οργίου των νεοναζι

Δυο ολόκληρες βδομάδες πέρασαν από τότε που η ολιγόριθμη ορδή των νεοναζι της «Χρυσής Αυγής», με την κάλυψη και την επιχειρησιακή υποστήριξη των ΜΑΤ, επιδόθηκε σε ένα δολοφονικό όργιο σε βάρος αντιφασιστών διαδηλωτών, φτάνοντας στο σημείο να μαχαιρώσει δύο απ' αυτούς (ο ένας από τύχη δεν χτυπήθηκε σε ζωτικό όργανο). Δυο βδομάδες και από την πλευρά του επίσημου κράτους και της «ανεξάρτητης» Δικαιοσύνης ακολουθείται μια προκλητική τακτική συγκάλυψης, λες και δεν έγινε τίποτα.

Ο Αττικάρχης της ΕΛΑΣ, μολοντί ήταν ο ίδιος επικεφαλής των μέτρων, άρα φέρνει την όποια ευθύνη, ανέθεσε την ΕΔΕ σε έναν αστυνόμο! Δηλαδή, ανέθεσε σε υφιστάμενό του να τον ελέγξει!!

Όσο για τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας και τους εισαγγελείς του ούτε ειδαν ούτε άκουσαν τίποτα. Δεν ειδαν φαίνεται τα τηλεοπτικά πλάνα, ούτε τις φωτογραφίες με τους μαχαιροβγάλτες για να ασκήσουν διώξεις. Ούτε έμαθαν ότι δυο άνθρωποι νοσηλεύτηκαν με μαχαιριές.

Πώς φαίνονται οι εκλεκτικές συγγένειες...

Τώρα που τέλειωσε ο τζετζελές με τα τσαμπασλίκια που είχαν οι αρχιπαπάδες για να βγάλουν αρχιεπίσκοπο, θέλω να δηλώσω την απογοήτευσή μου για τη μόστρα που παρουσίασε στα τηλεοπτικά παράθυρα ο πάλαι ποτέ καλογεροσκούμπρια Μουλατσιώτης. Δε μιλάω για τα τροπάρια που έψελνε, αλλά για την εικόνα που παρουσίαζε. Πραγματικά, με ξυράφιασε το απλάνες βλέμμα του, οι θαμπές λέξεις που με κόπο ψέλλιζε. Επειδή, λοιπόν, η στήλη είχε δηλώσει fan του Μουλατσιώτη, σήμερα βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση να τον αποκηρύξει, αναλαμβάνοντας το ρίσκο να αφοριστεί.

Πού πήγε, Νεκτάριε, η τσαχινιά που είχε το μάτι σου, τα ντεσιμπέλ που έβγαζες όταν μιλούσες για το πνευματικό έργο σου; Τέτοιο μισοκακόμοιρο ύφος σαν το δικό σου δεν είχε ούτε ο Κούγιας όταν έφαγε την τακουσιά της Βατίδου στο μάγουλο. Εσύ δεν ήσουν, ρε γίγαντα, που οργάνωσες στο μοναστήρι σου το γαμήλιο γλέντι της Πέγκυς Ζήνα με χίλιους τόσοσους καλεσμένους, όπου έγινε χαμός στο ίσωμα; Εγώ, όταν μου σφύριξαν ότι εκεί έκανες φραμπαλά με τον Ψινάκη και ότι είχες μερακλώσει ακούγοντας τον Πασχάλη Τερζή να σπικάρει τα άσματά του, φούσκωνα από περηφάνια. Να ένας ρασοφόρος, έλεγα, που ξέρει να μεταλαβαίνει αρωματισμένο νάμα καθημερινότητας και δεν κολλάει να το δείχνει. Τώρα, πώς διάολο τα έφερες τούμπα; Εντάξει, μου σφύριξαν τα χαμπέρια σου και κάποιο ανθίζομαι τη φάση. Δεν είναι και λίγο, τα καλογεράκια που είχες δίπλα σου στα ντάπα ντούπα να την πουλέψουν για άλλα λημέρια, μακριά από ψαλμωδίες και λιβάνια. Σ' άφησαν μπουκάλα, μεγάλη, αλλά μην το παίρνεις τόσο κατάκαρδα. Το μοναστήρι ναν' καλά και από καλόγερους όσους θέλεις, έτσι δε λείει η παροιμία; Όπως και να 'ναι όμως, τα τσανάκια μας χωρίζουν εδώ και άμα ξελαμπικάρεις απ' το κόζι που έφαγες το ξανασυζήταμε.

Και επειδή η στήλη δε θέλει να μείνει πνευματικά αδέσποτη, δηλώνει τα σέβη της στον δεσπότη Ζακύνθου Χρυσόστομο. Ειδικά τώρα, που κάποιες φυλλάδες τον κράζουν χοντρά, θεωρεί υποχρέωσή της να τον στηρίξει. Δεν ξέρω αν το είδατε, αλλά από τη φασιστοφυλλάδα «Στόχος», που τον χαρακτηρίζει «μικρόψυχο κοράκι με ράσα» και ζητάει «να τον ξυρίσουμε», μέχρι τις μηχητές σε βάρος του που αφήνει συνέχεια ο «Ελευθέρος Τύπος», εμένα μου δημιουργείται η αίσθηση ότι αυτός ο δεσπότης έχει μια τζούρα μαγκιάς επάνω του, έστω και παπαδοστικής. Αν μάλιστα ισχύουν αυτά που είπε έγκριτος παπαδολόγος δημοσιογράφος, για το πώς αντιμετωπίζει τους άλλους δεσποτάδες ο Χρυσόστομος, τότε καπαρώνω στασίδι στη μητροπολή του. Ε, δεν είναι και λίγο να απευθύνεται στις άλλες μητροπολιτικές μητρες με τροπάρια του στυλ «φύγε από εδώ μωρή» και «πήγαινε να παίξεις με τις κούκλες σου». Τώρα μάλιστα, που μια κυριακάτικη εφημερίδα ξέθαψε κάποιες δηλώσεις που είχε κάνει στο παρελθόν και τον μπιελικώνει χοντρά με κυριλέδικη γλώσσα, αρχίζω να τον πάω περισσότερο. Τότε, μωρέ, που ο άγιος Ζακύνθου ζητούσε απ' τους άλλους σέλιγκες του «χριστεπώνυμου ποιμνίου» να ξαραχνιάσουν λίγο την κούτρα τους και να δεχτούν τις προγαμιαίες σχέσεις. Εδώ, θα σκέφτηκε ο μεγάλος, φέτα πας να πάρεις απ' το σούπερ μάρκετ και την δοκιμάσεις, ο σύντροφος που θα επιλέξεις για μια ζωή να μη ξέρεις τι νταλκά βαράει στα χαμουρέματά του; Γίνονται αυτά τα πράγματα;

Δε φρέναρε, όμως, μόνο στο να ζητάει να αλλάξουν τα θεολογικά κίτπια ο δεσπότης μας. Σε κάθε ευκαιρία χωνόταν με κόκκινο στο μακαρίτη Χριστόδουλο. Όπως τότε, που του είχε αποδώσει ότι «είναι βουτηγμένος στο παραδισιακό μέχρι το καλυμμαύχι του». Και άντε, να πεις ότι όλα αυτά μπορεί να τα χωνέψουν με αγιασμό, θέλοντας και μη, οι υπόλοιποι χριστέμποροι. Όταν όμως διαβάζουν ότι ο δεσπότης μας δεν στανιάρει να ζητάει απ' τους πιστούς του μόνο νηστείες και εξομολογήσεις, αλλά κάνει και ένα σάλτο στα επίγεια λέγοντας, πως «για να φτιάξουμε λίγο την κοινωνία πρέπει να κρεμάσουμε έναν δεσπότη, έναν δικαστή, έναν πολιτικό, έναν δικηγόρο και δυο-τρεις δημοσιογράφους», είναι να μην τους πιάνει τραμπάκουλο;

Άντε, πάτερ μου, συνέχισε σ' αυτή τη ρότα και πού ξέρεις... μπορεί ν' αρχίσω να πιστεύω ότι υπάρχει «άγιο πνεύμα», αφού τέτοιες διαπιστώσεις χλωμό το βλέπω να τις σκέφτηκες μόνος σου.

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgis@eksegersi.gr

■ Αγωγή «Ευαγγελισμού» κατά Σάββα Ξηρού

Εκοψαν λάσπη, γιατί δε συμφέρει

Την περασμένη Πέμπτη είχε προσδιοριστεί να συζητηθεί στο Πρωτοδικείο η αγωγή του «Ευαγγελισμού» κατά του Σάββα Ξηρού, με την οποία ζητείται από τον πολιτικό κρατούμενο να πληρώσει υπέρογκα νοσήλια για τις μέρες που έμεινε στην Εντατική, όπου ο Χ. Ρούσσος τον παρέδωσε ετοιμόθνατο και υπό την επήρεια χημικών ουσιών στα νύχια των ανακριτών του. Ο Σάββας αρνήθηκε αυτή τη φορά να παρασταθεί και να υποστηρίξει την ανταγωγή του. Εμφανίστηκαν όμως οι δικηγόροι του «Ευαγγελισμού» και ζήτησαν αναβολή (δόθηκε για την 1.10.2009)!

Τι φοβούνται είναι προφανές. Η σύγκριση με το Ζαχόπουλο καίει. Δεν ήθελεν σε καμιά περίπτωση, ειδικά αυτή την περίοδο, να συζητηθεί στον Τύπο το έγκλημα κατά του Σάββα.

Ομόλογα, Siemens, dvd, μπείτε εσείς στη φυλακή, δεν σας φταίνε οι οπαδοί

Είναι γνωστό σε όλους, ότι η Εσθήλη έχει τη δική της ιδιαίτερη ματιά για να βλέπει και να κρίνει την αθλητική πραγματικότητα και σε αρκετές περιπτώσεις έχει τολμήσει να πάει κόντρα στο ρεύμα και να καταθέσει τη δική της «αιρετική» άποψη. Γκάλης, Ιωαννίδης, Συρίγος, Βασιλακόπουλος, Μπάγιεβιτς, Νικολαΐδης, είναι μερικοί στους οποίους έχουμε κάνει σκληρή κριτική και όλοι συνδέονται μεταξύ τους με μια λεπτή κόκκινη γραμμή. Η στήλη τους έκανε κριτική την περίοδο, που ήταν στην κορυφή (σε πολλές περιπτώσεις δικαίωθηκε, μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα), όταν η πλειοψηφία των συναδέλφων μου τους είχε «αγιοποιήσει» και τους είχε στο απυρόβλητο, ό,τι και αν έκαναν.

Κάναμε αυτή την εισαγωγή, γιατί τη βδομάδα που πέρασε είχαμε μια αρκετά σημαντική εξέλιξη που ταραξεία τα νερά στο ελληνικό πρωτάθλημα και που πιθανά να αποτελέσει την αρχή γενικότερων εξελίξεων, καταρχήν για την ΑΕΚ και σε δεύτερη προσέγγιση και για το ελληνικό ποδόσφαιρο συνολικά. Η απόλυση του Φερέρ από τον κίτρινομαυρο πάγκο δεν είναι και δεν πρέπει να τη δούμε σαν μια ακόμη αλλαγή προπονητή στο ελληνικό πρωτάθλημα. Η γνώμη της στήλης για τις ικανότητές του είναι γνωστή και έχει διατυπωθεί πολλές φορές, την εποχή που οι ΑΕΚτζήδες έβλεπαν στο πρόσωπό του τον άνθρωπο που θα οδηγούσε την ομάδα στην κατάκτηση του τίτλου. Θα ασχοληθούμε με την απόλυση του Ισπανού όχι για να ευλογήσουμε τα γένια μας και να μιλήσουμε για τη δικαιοσύνη της άποψής μας, αλλά γιατί μπορεί να αποτελέσει την αρχή για σημαντικές εξελίξεις.

Ο Φερέρ αποτελούσε ένα από τα «δομικά υλικά» με τα οποία ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ Θεμιστοκλής Νικολαΐδης προσπάθησε να στήσει μια ποδοσφαιρική επιχείρηση, η οποία εδώ και δυο-τρεις βδομάδες δείχνει να καταρρέει. Ο Ισπανός παρουσιάστηκε σαν ο προπονητής που θα έφτιαχνε ποδοσφαιρική σχολή στην ΑΕΚ, που θα την έβγαζε από την εσωστρέφεια και τα πέτρινα χρόνια και που για πολλά χρόνια θα ήταν ο μαέστρος σε μια καλοδουλεμένη ορχήστρα που θα συνδύαζε το ταλέντο και το καλό ποδόσφαιρο με την ουσία,

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δηλαδή με την κατάκτηση τίτλων. Πριν περάσουν δυο χρόνια, απομακρύνεται

από την ΑΕΚ, με τη συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών να τον λοιδρούν και να τον κρίζουν, ενώ μέχρι πριν λίγο οι περισσότεροι θεωρούσαν ότι ο Φερέρ ήταν το δυνατό χαρτί στην προσπάθεια της ομάδας για την κατάκτηση του τίτλου. Οι αναγνώστες της στήλης θα θυμούνται τη σκληρή κριτική που είχαμε κάνει πριν μερικούς μήνες σε όσους λανσάρισαν τη θεωρία της «επαγγελματικής νίκης» για να υμνήσουν τον πρώην προπονητή της ΑΕΚ. Η παντελής έλλειψη ποδοσφαιρικής τακτικής και η τρικυμία εν κινήσει στη διαχείριση του έμφυχου υλικού της ομάδας είχαν λανσαριστεί από το Νικολαΐδη και τους κολαούζους του στον αθλητικό Τύπο σαν ποδοσφαιρική καινοτομία. Η ομάδα από την αρχή του πρωταθλήματος ισορροπούσε σε ένα τεταμένο σκοινί, κέρδιζε με την εύνοια της τύχης και εξαιτίας προσωπικών εμπνεύσεων κάποιων παιχτών, όμως αυτό το γεγονός, αντί να αποτελέσει αντικείμενο προβληματισμού, διαφημίστηκε από τη διοίκηση της ΑΕΚ σαν κάτι πρωτοποριακό για το ελληνικό ποδόσφαιρο. Δυστυχώς όμως για το Νικολαΐδη και την παρέα του, τα τελευταία άσχημα αποτελέσματα (οι άσχημες εμφανίσεις είχαν κουκουλωθεί πίσω από τη θετική έκβαση των αγώνων και την πρώτη θέση του βαθμολογικού πίνακα) ξέσκιαν τις μάσκες, έδειξαν το βασιλιά γυμνό, ανέδειξαν τις αδυναμίες και κυρίως «έσπασαν» τους παραμορφωτικούς καθρέπτες που είχε στήσει ο Νικολαΐδης γύρω από την ομάδα, με αποτέλεσμα οι οπαδοί της να δουν την αποκρουστική πραγματικότητα.

Η απομάκρυνση του Φερέρ κρίνεται πλέον αναγκαία. Μετά την εντός έδρας ήττα από τον Πανιώνιο και τον ισχυρό κίτρινομαυρο οικοδόμημα, έγινε μια αγωνιώδης προσπάθεια από τον πρόεδρο να κρυφτεί η πραγματικότητα πίσω από τα σφυρίγματα του διαιτητή, με την ελπίδα ότι στο επόμενο παιχνίδι η ομάδα θα κέρδιζε και με τη βοήθεια των φυλλάδων θα συνέχιζε να παραμυθιάζει τον κόσμο. Δυστυχώς όμως γι' αυτόν, ο προπονητής δε μπορούσε ν' ανταποκριθεί ούτε στα στοιχειώδη. Υπό καθεστώς πανικού και έχοντας χάσει τη μάλα και κάθε ψυχική επαφή με

τους παίκτες του, ο Φερέρ στον αγώνα με τη Λάρισα παρουσιάζει την πραγματική εικόνα της ομάδας. Χωρίς αρχή και τέλος οι κίτρινομαυροί καταφέρνουν να χάσουν μόνο με ένα – μηδέν και την ίδια στιγμή οι επινοήσεις του προπονητή τους δίνουν τη δυνατότητα στο Νικολαΐδη να βρει τον αποδιοπομπαίο τράγο. Φορτώνει όλη την ευθύνη στο Φερέρ και τον στέλνει στην Ισπανία να αναλάβει τη ρεσεψιόν στο οικογενειακό ξενοδοχείο.

Ο πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ δείχνει για μια ακόμη φορά ότι είναι αδιάστατος. Χρησιμοποιεί τις «αναλύσεις» των κολαούζων του στον Τύπο, οι οποίοι τις προηγούμενες μέρες τον καλούσαν να πάρει αποφάσεις και πρωτοβουλίες, και προσπαθεί να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη του κόσμου της ΑΕΚ, ικανοποιώντας το λαϊκό αίσθημα για την απομάκρυνση του προπονητή. Τηρουμένων των αναλογιών, η κατάσταση στην ΑΕΚ θυμίζει την κυβέρνηση. Τα πάντα έχουν γίνει πούτανα, τίποτα δε λειτουργεί σωστά, οι στόχοι που είχαν τεθεί δείχνουν άπαστο όνειρο, όμως η μοναδική ελπίδα είναι ο Κωστάκης που θα πάρει τις κατάλληλες αποφάσεις και θα σωθεί η ομάδα, σιγνώμη η χώρα. Ο πρόεδρος λοιπόν να μείνει στο απυρόβλητο και όλα θα διορθωθούν (και στην ΑΕΚ και στην κυβέρνηση). Κανένας δε μας λέει τον τρόπο, αλλά αφού αποφάσισε να ασχοληθεί ο πρόεδρος, πρέπει να του έχουμε εμπιστοσύνη, γιατί ξέρει να βρίσκει τις λύσεις. Και για τη ΝΔ τα πράγματα είναι σχετικά καλά, αφού ο Γιωργάκης ασχολείται με τον καβουρογαμόσαυρο και ο Αλέξης έρχεται πίσω από τις λέξεις, αλλά δεν θα προλάβει την εξουσία, για την ΑΕΚ, όμως που έχει να αντιμετωπίσει τον Κόκκαλη και τους Βαρδινογιάννηδες δε μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι. Ας προετοιμαζόμαστε λοιπόν οι σύντροφοι ΑΕΚτζήδες στην ιδέα ότι ούτε και φέτος θα κατακτήσουν το πρωτάθλημα και ας κάνουν τις απαραίτητες ασκήσεις ψυχολογικής ενδυνάμωσης, γιατί στην πιάτσα σούρνεται και ο αυτοκτονικός ιδεασμός.

Εκτός όμως από τις άμεσες εξελίξεις στην ΑΕΚ με αφορμή την απόλυση του Φερέρ, οι κίτρινομαυροί έχουν μπει ή –για να είμαστε περισσότερο ακριβείς– κινδυνεύουν να μπουν, στην περίπτωση που δεν κατακτήσουν το πρωτάθλημα, σε

μια νέα περίοδο γκρίνιας, καταχνιάς και εσωστρέφειας. Οι εξαγγελίες του Νικολαΐδη για οικονομική εξυγίανση και δημιουργία ομάδας αποτελούν πλέον μακρινό όνειρο. Η φετινή χρονιά δείχνει να εξελίσσεται εφιαλτική, αφού η οικονομική υπέρβαση δεν συνοδεύτηκε από την κατάκτηση του τίτλου και συνεπώς δεν έγινε απόσβεση, αλλά το κυριότερο είναι ότι οι όποιες βάσεις για να δημιουργηθεί μια ομάδα πενταετίας είχαν μπει τα προηγούμενα χρόνια δεν υπάρχουν. Το καλοκαίρι η ΑΕΚ, εκτός απροόπτου, θα βρίσκεται στην ίδια ακριβώς θέση που ήταν όταν ανέλαβε την διαχείρισή της ο Θεμιστοκλής Νικολαΐδης. Χωρίς λεφτά, χωρίς παίκτες, χωρίς όραμα και ίσως χωρίς διοίκηση. Ο νυν πρόεδρος έχει αφήσει ανοιχτό το ενδεχόμενο να τα παρατήσει (η προσωπική μου εκτίμηση είναι ότι θα συνεχίσει, αφού κανένας καπιταλιστής δεν αφήνει μια επιχείρηση όσο του αφήνει κέρδη), αν ο αγώνας κατά της διαφθοράς στο ποδόσφαιρο, που κήρυξε πρόσφατα το ΔΣ της ΠΑΕ ΑΕΚ, δεν στεφθεί με επιτυχία.

Οι εξελίξεις, εκτός από την ΑΕΚ, θα επηρεάσουν συνολικά το ελληνικό ποδόσφαιρο. Το μοντέλο που προσπαθούν να στήσουν ο Νικολαΐδης και ο Ζαγοράκης δείχνει να μην έχει μέλλον. Η εξέλιξη είναι απόλυτα φυσιολογική. Στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο, που στόχος είναι το κέρδος, ισχύουν οι νόμοι του καπιταλισμού. Κόκκαλης και Βαρδινογιάννηδες έχουν ρίξει πολλά φράγκα στην πιάτσα για να στήσουν το σημερινό σκηνικό στο ελληνικό ποδόσφαιρο και δεν θα καθίσουν με σταυρωμένα χέρια, όταν δουν τύπους σαν τον Νικολαΐδη να διεκδικούν το μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας, χωρίς να έχουν «επενδύσει». Όσοι μπορούν να σταθούν με καπιταλιστικούς όρους θα κάνουν τους προέδρους, οι υπόλοιποι θα πρέπει να βρουν άλλους τρόπους να βγαίνουν μεροκάματο.

Οι οπαδοί της ΑΕΚ μπορούν να ελπίζουν πλέον στις δεήσεις του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, προκειμένου να γίνει το θαύμα και κόντρα στις προβλέψεις να κατακτήσει η ομάδα τους τον τίτλο.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΦΑΤΙΧ ΑΚΙΝ

Η άκρη του ουρανού

Η μοίρα έξι ανθρώπων, που κατάγονται από τη Γερμανία και την Τουρκία, μπλέκεται σ' ένα γαϊτανάκι συμπτώσεων, που υπογραμμίζει τη διαφορετικότητα των χαρακτήρων και τις ανησυχίες τους, ενώ αναδεικνύει και το κοινωνικο-πολιτικό περιβάλλον στο οποίο ζουν και αναπνέουν.

Δεν χρειάζεται να σας δώσουμε λεπτομέρειες της ιστορίας, όμως μπορούμε να σας πούμε, ότι ο ταλαντούχος 34χρονος σκηνοθέτης Φατίχ Ακίν, που έχει γεννηθεί μεν στο Αμβούργο αλλά κατάγεται από την Τουρκία, υπογράφει και το σενάριο της ταινίας καταφέροντας να δώσει ένα σύγχρονο, δυνατό δράμα χαρακτήρων, που δεν αγνοεί την πολιτική πραγματικότητα στις δύο χώρες. Αυτό που κινεί τις πράξεις των πρωταγωνιστών δεν είναι μια κακώς εννοούμενη μοίρα, αλλά οι κοινωνικές συνθήκες που σηματοποιούν τη ζωή τους.

Πέρα από αυτή την ουσιαστική παράμετρο, υπάρχουν δύο ακόμη βασικά στοιχεία που χαρακτηρίζουν αυτή την έκτη κατά σειρά ταινία του Φατίχ Ακίν: από τη μια η πολυπολιτισμική αντίληψη του σκηνοθέτη και από την άλλη ένας ρεαλισμός που δεν εξωραϊζει καμιά κατάσταση και είναι ιδιαίτερα ευδιάκριτος στον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται η σύγχρονη Αριστερά. Μόνη μας ένσταση είναι ότι αυτή η Αριστερά δεν διακατέχεται μόνο από αμηχανία, εμμονές, ηρωισμό, έλλειψη προσανατολισμού και κατακερματισμό, αλλά και από άλλα στοιχεία που εδώ αγνοούνται, μάλλον όχι συνειδητά. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για μια ταινία που αξίζει να δείτε. Εκτός των άλλων, θα απολαύσετε μια Χάνα Σηγκούλα σ' ένα εξαιρετικό ρόλο απαιτήσεων.

■ ΜΑΡΟΥΑΝΧΑΜΕΝΤ

Το μέγαρο Γιακουμπιάν

Το μέγαρο Γιακουμπιάν χτίστηκε το 1934 στο Κάιρο σε ρυθμό αρτ-ντεκό από αρμένιο αρχιτέκτονα και αποτέλεσε στην εποχή της ακμής της πόλης κατοικία πλουσίων πασάδων και διπλωματών. Στις μέρες μας φέρνει τα σημάδια της παρακμής, κατοικούμενο από φτωχούς που μένουν στα μικρά διαμερίσματα της ταράτσας, σε συνύπαρξη με νεόπλουτους και ξεπεσμένους αριστοκράτες.

Ενας οδοντίατρος που εργάστηκε στο κτίριο έγραψε ένα βιβλίο με τον ομώνυμο τίτλο, πάνω στο οποίο στηρίχτηκε η ταινία του Μ. Χαμέντ. Μέσα από τις ζωές των βασικών ηρώων, που είναι άνθρωποι κάθε κοινωνικής τάξης, πλάθεται μια εξαιρετική τοιχογραφία της σύγχρονης Αιγύπτου. Εδώ θα τα δει κανείς όλα: Τον πλούσιο αντιπρόσωπο της Τζάγκουαρ που όταν γίνεται βουλευτής του κυβερνώντος κόμματος έρχεται αντιμέτωπος με την τεράστια έκταση διαφθορά του πολιτικού συστήματος, τον ξεπεσμένο αριστοκράτη με αδυναμία στις γυναίκες, που έστω στα τελευταία χρόνια της ζωής του αναζητά μια ουσιαστική σχέση, τον νεαρό που η ταπεινή του καταγωγή τον οδηγεί στους «αδελ-

Αμα δεν τους ξεσκίσουμε θα μας πηδήξουν (δίχως σάλιο)

**Ν.Ε.Β.Ρ.Ο: Νέα Εργατική Βάρδια,
Ριζοσπαστικοποιείται Ομως;**

**Παιδιά, (ξανα)σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους,
γιατί παραμπήκε το πρωκτοδάκτυλο...**

♦ Τα «Περισσά» του ΝΑΡ: «Οι αντιδιαδηλώσεις... δίνουν την εικόνα δύο αντιμαχόμενων στρατοπέδων που με όρους συμμοριών αντιπαράτιθενται μεταξύ τους» (ΠΡΙΝ, 10-2-08). Τόση πολιτική αλητεία...

♦ Εγραψε ο κυρ-Κύρτσος στην CITY PRESS (11-2-08): «Η κυβέρνηση Καραμανλή έχει πολιτικές ευθύνες για μια σειρά υποθέσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη. Η προσπάθεια του πρωθυπουργού να μεταφέρει τις ευθύνες της εκτελεστικής εξουσίας στις αίθουσες των δικαστηρίων, πιθανότατα για να κερδίσει πολιτικό χρόνο, ρίχνει το επίπεδο του δημοκρατικού μας συστήματος». Αφού, ρε μολάκα από τη Φιλοθέη, αυτό είναι το δημοκρατικό σας σύστημα - καπιταλισμός χωρίς «διαφθορά» δε γίνεται να παίζει...

♦ Στη μπροσούρα του Περιεσού για τα παιδικά κέντρα τα χώνει άρθρο στην εφημερίδα «ταξικές αταξίες» (τ.25, χειμώνας 2008). Αξίζει να διαβάσετε ολίγα: «Οι θέσεις τους αυτές έχουν μακρινό παρελθόν, λειτούργησαν ως προτομπός του ολοήμερου και παρουσιάστηκαν ως «αριστερή» πλατφόρμα στην 74η Γ.Σ. του κλάδου. Πάνω σ' αυτό στηρίχτηκε ο πρόεδρος της ΔΟΕ και σύνδεσε

την υποχρεωτικότητα με την «αναβάθμιση του κοινωνικού ρόλου του Νηπιαγωγείου» που το στρέφει σε άλλες κατευθύνσεις και του προσδίδει ρόλο και στόχους έξω από το πλαίσιο των ευρύτερων στόχων της Α/βάθμιας εκπαίδευσης. Η πλατφόρμα τους είναι γεμάτη συγχύσεις και προσπάθει να κάνει συγκερασμό των επιλογών και καταστάσεων που ίσχυαν στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες εδώ και πάνω από μισό αιώνα και του σύγχρονου ολοήμερου, πράγμα αδύνατον, γιατί μιλάμε για διαφορετικά κοινωνικά συστήματα που υπηρέτησαν και υπηρετούν διαφορετικά συστήματα. Επομένως, όταν σήμε-

ρα μιλά κάποιος για «διευρυμένο διαπαιδαγωγικό πρόγραμμα δραστηριοτήτων», για «διαπαιδαγωγική καλλιέργεια», για «ολοκληρωμένη διαπαιδαγωγική διαδικασία» θα πρέπει αν μη τι άλλο να ξεκαθαρίζει σε ποιο κοινωνικό πλαίσιο θα προσφέρονται και (ποιο) θα υπηρετούν αυτά. Αλλιώς καλλιεργούνται συγχύσεις και αυταπάτες ότι αφενός μπορεί να υπάρξει καθαρή επιστήμη στον καπιταλισμό, ότι αφετέρου το εν λόγω «παιδικό κέντρο» ή κάθε είδους εκπαιδευτικό ίδρυμα μπορεί να αποτελέσει μια αυθύπαρκτη, ανεξάρτητη και αλώβητη από το σύστημα που ζούμε, σοσιαλιστική νη-

σίδα!!! Όπως φαίνεται όμως αυτό υποστηρίζουν γι' αυτό και προτείνουν τον εγκλεισμό παιδιών ηλικίας 2-6 σ' αυτό το ίδρυμα με το επιχείρημα ότι θα είναι καλύτερη η «επιστημονική επίβλεψη από παιδαγωγούς, παρά η παραμονή στο σπίτι κάτω από αμφιβόλου αξίας διαπαιδαγωγική επίδραση» υποβαθμίζοντας το ρόλο της οικογένειας και της θετικής της επίδρασης στην ομαλή ανάπτυξη των παιδιών». (Όσο ανεβαίνουν τα εκλογικά του ποσοστά τόσο ο Περιεσός αποκτά «υπεύθυνες» θέσεις σε όλα τα ζητήματα).

Βασίλης

φούς μουσουλμάνους», τον διευθυντή μιας γαλλόφωνης εφη-

μερίδας που οι σεξουαλικές ιδιαιτερότητες τον οδηγούν στο αδιέξοδο, μια νεαρή κοπέλα που ουσιαστικά εκπορνεύεται για να επιβιώσει κ.λπ.

Φυσικά, δεν λείπει το μελόδραμα, που όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι είναι στοιχείο της κουλτούρας αυτών των λαών. Επίσης, υπάρχουν ορατές αδυναμίες στο σενάριο που μερικές φορές γίνεται σχηματικό και η αφήγηση απλοϊκή. Όμως, το σημαντικό στην ταινία αυτή είναι ότι πραγματικά ο θεατής παίρνει μια ιδέα της γεμάτης αντιθέσεις ζωής στη σύγχρονη Αίγυπτο, βλέπει την κοσμική, τη θρησκευτική, τη μίζερη, τη φιλήδονη, τη διεφθαρμένη, την άγρια πλευρά της. Στα συν της ταινίας πρέπει να θεωρηθεί η ερμηνεία του Αντέλ Ιμάμ, του σημαντικότερου εν ζωή αιγύπτιου ηθοποιού και η εν γένει άρτια παραγωγή, η ακριβότερη στην ιστορία της Αιγύπτου. Μια ταινία που πραγματικά θα απολαύσετε.

Ελένη Σταματίου

♦ **Οχι άλλες περικοπές, την κρίση να πληρώσουν οι καπιταλιστές (ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ)**

Πριν πούμε μια κουβέντα για το συγκεκριμένο σύνθημα, να δώσουμε μια γενικότερη εικόνα για τα συνθήματα και τα πανό της απεργιακής πορείας της περασμένης Τετάρτης. Υπήρχε μια μεγάλη διαφοροποίηση στα συνθήματα, όχι μόνο λόγω της μαζικότητας που αντικειμενικά δίνει μεγαλύτερες «αποκλίσεις», όχι μόνο λόγω των διαφορετικών γραμμών που υπάρχουν για τον αγώνα που είναι σε εξέλιξη, αλλά και λόγω της γνωστής σοβαρότητας με την οποία αντιμετωπίζει ο εργαζόμενος το θέμα και με την οποία διαμορφώνει –έστω σε επίπεδο συνθημάτων– μια απαίτηση για σκληρή σύγκρουση με την κυβέρνηση. Αυτό το στοιχείο αξίζει να εξεταστεί, με την απαιτούμενη βέβαια προσοχή, αλλά και την απαιτούμενη αποφασιστικότητα.

Όταν η ΓΕΝΟΠ-ΔΕΗ, μια κλασική ρεφορμιστική Ομοσπονδία, φτάνει να μιλάει για καπιταλιστές, τότε καταλαβαίνει κανείς πόσο έχουν σφίξει τα πράγματα. Ετσι είναι, αγαπητοί μου υπεύθυνοι –εμείς οι αντικαπιταλιστές είμαστε ανεύθυνοι– συνδικαλιστές. Από τα συνθήματα για μια ΔΕΗ - στρατηγό της ανάπτυξης ενός ουδέτερου και άχρωμου κοινωνικού συστήματος και ενός ουδέτερου και κοινωνικά ωφελίμου κράτους, στον αγώνα ενάντια στους καπιταλιστές (λέμε τώρα). Δεν σας πιστεύουμε, αλλά κατανοούμε το ζόρι σας. Το ζήτημα είναι να σας ξεπεράσει ο κόσμος. Αυτή θα είναι η καλύτερη αντικαπιταλιστική υπέρβαση.

♦ **Απεργία 13/2 - Να πληρώσουν - Με τους αγώνες μας να τους ανατρέψουμε (ΔΕΑ)**

Εντάξει. Δίκιο έχετε. Ολόκληρη εργατική συγκέντρωση και ασχολούμαστε με τη ΔΕΑ. Αλλά, ρε παιδιά, να μιλάει ολόκληρη ΓΕΝΟΠ για καπιταλιστές και η ΔΕΑ – μια αριστερή οργάνωση – να λέει να πληρώσουν κάποιοι αορίστως, είναι χοντρό. Βέβαια, η ΔΕΑ μάλλον προς μη κυβερνητική οργάνωση φέρνει, παρά σε αριστερή. Μη κυβερνητική, με προσανατολισμό εναλλακτικής πρότασης εξουσίας. Μια ολοκληρωμένη μη κυβερνητική εναλλακτική οργάνωση.

♦ **Οι ανθρωποθάφτες δεν θα περάσουν - Κάτω τα χέρια από τις συντάξεις πείνας του ΙΚΑ - Γιατί θα χυθεί αίμα (Ομοσπονδία Επιμελητών Κτηρίων Ελλάδος)**

Παιδιά, με όλο το σεβασμό, σγά τα αίματα. Να μη λερώσουμε και τα κτήρια δηλαδή. Αλλά, αν πάλι γουστάρετε, ιδού η Ρόδος, ιδού και το κτήριο.

♦ **Καμιά υποχώρηση στο ασφαλιστικό (Προσωπικό Λιμένων)**

Σωστό. Αλλά με τους νόμους Σιούφα και Ρέππα τι θα γίνει; Με τα δικαιώματά μας ως αποκλειστικών παραγωγών του κοινωνικού πλούτου τι θα γίνει; Μη γίνουμε όλοι ΚΚΕ μ-λ. Πως αποφεύγουν όμως τις φασαρίες αυτά τα παιδιά!!! Με το που τις μωρίζονται, 500 μέτρα πίσω μένουν. Σε όλα έχουν μια αξιολύπητη ευλυγισία. Πώς γίνεται, όμως, να έχουν τόση ευελιξία και να κατεβαίνουν με παραταξιακά πανό; Απαντήστε και σεις τίποτα. Όλα τα σύνδρομα σε μένα τα φορτώνετε να τα εξηγήσω.

♦ **Οι νόμοι Σιούφα – Ρέππα θα καταργηθούν, τα όρια ηλικίας θα μειωθούν (ΠΑΜΕ)**

Ορίστε η ταξική γραμμή. Μακράν αριστερότερη του ΚΚΕ μ-λ. Θα κατηγορηθεί σύντομα το ΚΚΕ –αν δεν έχει γίνει ήδη– από το μ-λ για τυχοδιωκτισμό. Ναι, αλλά χρειάζεται και εδώ μια ευελιξία. Π.χ. το ΚΚΕ φαίνεται ότι έχει παραπλανήσει το κράτος και δεν το θεωρεί επικίνδυνο. Ετσι, ούτε μία διμοιρία ΜΑΤ δεν ασχολείται μαζί του. Το μ-λ ακούει ΜΑΤ και αλλάζει δέκα δρόμους. Μήπως έπρεπε να πηγαίνει μαζί με το ΠΑΜΕ; Να του διορθώσει και τη γραμμή, ρε αδερφέ.

Κάνε δική σου
υπόθεση την
οικονομική
ενίσχυση της
«Κόντρας»

■ Ναυάγιο <<Sea Diamond>>

Η συνενοχή της κυβέρνησης δεν κρύβεται με ψευτοαπειλές

Ο Βουλγαράκης, μαθημένος να κρύβεται στα δύσκολα, έστειλε τον υφυπουργό του Καμμένο για να ηρεμήσει τους Σαντορινιούς, που είδαν την πλοιοκτήτρια εταιρία του Sea Diamond να τους κουνάει το μαντήλι, αφήνοντάς τους και δυο βάρκες για να... μαζέψουν το πετρέλαιο όταν ξαναφανερί στην επιφάνεια. Και ο Καμμένος, παιδί της «λαϊκής δεξιάς», φόρεσε τη λεοντή και άρχισε να ξεφουρνίζει απειλές για να εισπράξει χειροκρότημα:

«An η Louis Hellenic Cruises δεν αναλάβει την απάντηση των πετρελαιοειδών και την ανέλκυση του Sea Diamond, τότε η εισαγγελέας θα προχωρήσει σε δέσμευση της περιουσίας και σύλληψη των υπευθύνων της».

Σγά μη σκίσεις κάνα καλσόν, ψευτόμαγκα. Τι είσαι εσύ που θα διατάξεις τον όποιον εισαγγελέα να κάνει αυτά που «απειλείς»; Ποια ακριβώς περιουσία θα δεσμεύσεις; Ποια εταιρίας; Μήπως της «μικρής» που είχε στην ιδιοκτησία της το καράβι και που δεν έχει τίποτ' άλλο; Και ποιους υπεύθυνους θα συλλάβεις; Μήπως τους δυο

υπάλληλους και τον καπετάνιο, στους οποίους επιβάλλει τα πρόστιμα το υπουργείο; 'Η μήπως δεν το ξέρεις αυτό;

Στη Σαντορίνη συντελέστηκε ένα έγκλημα. Ενα πλοίο φορτωμένο με εκατοντάδες τόνους πετρελαιοειδή και άλλα χημικά βρίσκεται εδώ και ένα χρόνο (από τις 5 Απριλίου του 2007) βυθισμένο σ' ένα βάθος λίγο πάνω από 100 μέτρα, αποτελεί έκτοτε μια τοξική βόμβα που απειλεί όχι μόνο τη Σαντορίνη αλλά το ευρύτερο θαλάσσιο οικοσύστημα του Αιγαίου και δεν έχει γίνει καμιά κίνηση απάντησης των καυσίμων και ανέλκυσης του ναυα-

γίου (που αποτελεί τοξική βόμβα ακόμα και χωρίς τα καύσιμα). Η ευθύνη γι' αυτό το περιβαλλοντικό έγκλημα βαρύνει εξ ολοκλήρου την κυβέρνηση Καραμανλή. Την κυβέρνηση, όχι μόνο τον Κεφαλογιάννη, ο οποίος απλά χειρίστηκε το πρόβλημα ως υπουργός εφοπλισμού (και το Βουλγαράκη σήμερα).

Θυμόσατε τις διαβεβαιώσεις Κεφαλογιάννη, παρέα με τους εκπροσώπους της εταιρίας, αμέσως μετά το ναυάγιο, ότι υπάρχει έτοιμο σχέδιο απάντησης και οσονούπω θα εφαρμοστεί; Θυμόσατε πώς πουλούσε τρελίτσα μετά, βα-

φτίζοντας απάντηση τη συλλογή των επιφανειακών κηλίδων πετρελαίου από τον κόλπο της Καλντέρας; Στη συνέχεια, για να κατασιγάσει την οργή των Σαντορινιών (μην ξεχνάμε ότι εκεί είναι εγκατεστημένοι και παράγοντες του τουρισμού, δεν έχει να κάνει με φτωχαδάκια κανενός ψαροχωριού), άρχισε να βάζει πρόστιμα, από τα οποία βέβαια δεν πληρώθηκε δεκάρα τσακιστή.

Δόθηκε έτσι στους εφοπλιστές ο χρόνος να ετοιμάσουν την άμυνα και τη φυγή τους. Εφεραν μια βρετανική εταιρία που απεφάνθη πρώτον ότι για το ναυάγιο έφταιγε η λάθος χαρτογράφηση του υφάλου και δεύτερο ότι η απάντηση είναι αδύνατη! (Αρκεί να σκεφτούμε ότι από το τάνκερ Prestige απαντήθηκε το πετρέλαιο σε βάθος μεγαλύτερο από 400 μέτρα!). Στη συνέχεια, η Louis σταμάτησε να πληρώνει την εταιρία που έκανε την επιφανειακή συλλογή, άφησε την τοξική βόμβα στο βυθό και έφυγε.

Το θέμα είναι τεράστιο και θα επανέλθουμε.

Εκθετη θεραπείδα

Εκτός από την κυβέρνηση, η οποία έχει λαβωθεί βαρύτατα με τους χειρισμούς της στο σκάνδαλο Ζαχόπουλου, που κλείνει αισίως τους δυο μήνες, έκθετη μένει και η διαχρονική θεραπευτική της πολιτικής εξουσίας (σε όλες της τις εκφάνσεις), η Δικαιοσύνη. Το σημειώνουμε γιατί σύμφωνα με την κυρίαρχουσα ιδεολογία η Δικαιοσύνη είναι μια ανεξάρτητη λειτουργία, η οποία δρα υπεράνω τάξεων, ασκεί έλεγχο σε κάθε παραβατική συμπεριφορά, ακόμα και όταν αυτή αφορά την πολιτική εξουσία, και αποτελεί το καταφύγιο της φτωχολογιάς έναντι κάθε αυθαιρεσίας των ισχυρών.

Τι να πρωτοπαραθέσει κανείς από τα κατορθώματα των ταγών της Θέμιδος αυτό το δίμηνο; Να θυμηθούμε τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών που παρέλαβε το DVD από το μέγαρο Μαξίμου κι αντί να το στείλει για να συσχετιστεί με τη δικογραφία, φρόντισε να καθυστερήσει (με γελοία δικαιολογία), ώστε στο μεταξύ να προφυλακιστεί η Τσέκου; Να θυμηθούμε τον τρόπο που προφυλακίστηκε η πρώην ερωμένη του Ζαχόπουλου, με τον οποίο γελούν ακόμη και πρωτοετείς της Νομικής; Να θυμηθούμε τα σουρτα-φέρτα των στελεχών του Μαξίμου (Αγγέλου και Ανδριανού) που δούλευαν εν ψυχρώ τον ανακριτή, χωρίς αυτός να αντιδρά; Να θυμηθούμε το ότι απέφυγε και τη σκέψη ακόμη ότι πρέπει να κληθεί στην ανάκριση ο πολιτικός προϊστάμενος των ανωτέρω, δηλαδή ο Καραμανλής; Να θυμηθούμε την ανεκδιήγητη εισαγγελέα που έστειλε στο αρχείο την υπόθεση Κουκοδήμου-Κλαδά και ενώ ο Τριανταφυλλόπουλος είχε «πατήσει το κουμπί» και είχαν βγει όλα στο φως; 'Η τον ακόμη πιο ανεκδιήγητο προϊστάμενό της, που ζήτησε κόπια της εκπομπής του τελευταίου, για να διαπιστώσει αν υπήρξε παράνομη καταγραφή συνομιλίας και όχι πρόταση συναλλαγής;

Πραγματικά, δεν έχει αρχή και τέλος το δικαστικό σκάνδαλο (και) σ' αυτή την υπόθεση. Με την ίδια ευκολία που στέλνουν στη φυλακή δυστυχείς τοξικοεξαρτημένους (για τις πολιτικές δίκες ας μη μιλήσουμε καλύτερα) εκτελούν εντολές και διεκπεραιώνουν βολικά τις υποθέσεις που σχετίζονται με τους ισχυρούς του χρήματος και της πολιτικής. Αποδεικνύοντας έτσι πως η πολυδιαφημισμένη ανεξαρτησία τους είναι ένας κακοφτιαγμένος μύθος, ένα αδειανό πουκάμισο που ούτε σαν σκιάχτρο μπορεί να λειτουργήσει πλέον.

Αν δει κανείς διαχρονικά το δικαστικό μηχανισμό, θα διαπιστώσει πως πρόκειται για τον πιο σκληρό μηχανισμό καταστολής της αστικής εξουσίας. Αυτόν που κατευθύνει την αστυνομική καταστολή και βρίσκεται πιο κοντά στην πολιτική εξουσία. Αυτός ο μηχανισμός στήριξε το όργιο της δωσιλογικής βίας ενάντια στους αγωνιστές της Αντίστασης, στα χρόνια μετά την απελευθέρωση. Ο ίδιος ξεκλήρισε τον ανθό της ελληνικής νεολαίας στη διάρκεια και μετά την ήττα της επανάστασης του 1946-49, στελεχώνοντας τα έκτακτα στρατοδικεία και βγάζοντας σωρηδόν στημένες καταδικαστικές αποφάσεις. Ο ίδιος μηχανισμός υπηρέτησε πιστά τη χούντα των συνταγματαρχών. Στη μεταπολίτευση ήταν ο μόνος μηχανισμός του κράτους που δεν υπέστη αυτή έστω την προσχηματική και περιορισμένη «αποχουντοποίηση». Εκτοτε, υπηρετεί με τον ίδιο ζήλο και φανατισμό την κοινοβουλευτική δημοκρατία, καταστέλλοντας κάθε αγωνιστική εκδήλωση και καλύπτοντας κάθε σκάνδαλο.

Π.Γ.

ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΕΙ Ο ΣΑΒΒΑΣ ΞΗΡΟΣ

Υπογράψτε την έκκληση - Συγκεντρώστε υπογραφές

<http://freesavvasxiros.webs.com>

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΟΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegarsi.gr>, e-mail: kontra@eksegarsi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

